

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

5. BASKI

PINK FLOYD

Orhan KÂHYAOĞLU ★ Sinan GÜLER

METRONOM

Orhan Kahyaoğlu ve Sinan Güler'in hazırladıkları bu kitap iki bölümden oluşuyor. Birinci bölümde, 1900'li yılların başlarında etkinlik kazanan sanat hareketlerinden genel çizgileriyle söz edildikten sonra, tarihsel süreç ve toplumsal yapılar göz önünde bulundurularak, II. Dünya Savaşı sonrası gelişen müzik hareketleri ele alınıyor. Yeni bir kimliğe bürünen Blues türü; Rock'n Roll ve Rock hareketleri; bunların simgesi olan 'karşı' yaşama biçimlerine değinilerek 1970'lere, Pink Floyd'a gelineyor. Pink Floyd'un müzik alanındaki gelişimi, dünyayı algılayışı, elemanları ve plakları tanıtılıyor. İkinci bölümde ise, topluluğun son 5 plağındaki şarkıların Türkçe çevirileri orijinal sözleriyle birlikte yer alıyor.

Orhan Kahyaoğlu ve Sinan Güler'in hazırladıkları bu kitabın diğer önemli bir özelliği de, bu konuda yurdumuzda yapılan özgün çalışmaların ilk örneklerinden olmasıdır.

METRONOM YAYINLARI No. 1

- 1. Baskı: 1983**
- 2. Baskı: 1984**
- 3. Baskı: 1984**
- 4. Baskı: 1985**
- 5. Baskı: 1986 (İngilizce İlaveli)**

Kapak resmi ve kapak düzeni: Savaş Çekic
Kapak Filmi: Fan Grafik

Çağ Basım Ambalaj Sanayi

İSTANBUL-1986

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

PiNK FLOYD

Genişletilmiş ve İngilizce ilaveli

5. BASKI

Orhan Kâhyaoğlu - Sinan Güler

METRONOM

Alayköşkü Cad. 12/A
34410 Cağaloğlu - İstanbul

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
Yayıncının Notu	7
Yayıncının 4. Baskıya Notu	8
4. Baskıya Önsöz	9
Pink Floyd Üzerine	11
The Dark Side Of The Moon	49
Wish You Were Here	65
Animals	77
The Wall	91
The Final Cut	149
Diskografya	176
Sonsöz	197

YAYINCININ NOTU

Bir topluluğu ya da bir şarkıcıyı dinlerken kullandıkları dili bilmiyorsa, şarkıyı sadece ezgisel olarak değerlendirmek zorunda kalıyoruz. Oysa çoğu zaman sözler ezgilerden daha önemli. (Özellikle düşünsel niteliği daha ağır basan Pink Floyd, Genesis, Jethro Tull, Joan Baez tipi topluluk ve şarkıcılarda.)' Buna bir de bu toplulukların hangi ortamda ve koşullarda ortaya çıktıkları, kimlikleri ve müzikçilerin özellikleri gibi güncel bilgilerden yayın organlarımızda hiç söz edilmemesini eklersek, müziğini ya da sözlerini anlamak (yabancı dil bilenler dışında) ve sevmek bir merak olarak kalıyor. Bu araştırmanın ve şarkı sözü çevirilerinin en azından böyle bir gereksinmeye cevap vereceğini umuyoruz.

Yayınevimizin Pink Floyd'u basması, tecimsel bir kaygı ya da rastlantıyı içermiyor. Amacımız, ülkemizde eksik olduğuna inandığımız bir müzik kitaplığı oluşturmak ve bu kitaplığa katkıda bulunmaktır. Pink Floyd bu amacın ilk örneği başlangıcıdır.

Dileğimiz, bu kültürel eksikliğin öneminin farkına varılması ve okura bu konuda ciddi, özenli, özgün ya da çeviri incelemelerin iletilmesi için diğer yayın organlarının da girişimde bulunmasıdır.

İMGE

YAYINCININ DÖRDÜNCÜ BASKIYA NOTU

Pink Floyd'un ilk baskısına koyduğumuz not'da, aslında geniş bir ilgi olmasına karşın, müzik konusunda özellikle kitapların yayımlanmadığından dem vurarak; bu alanda, müzik olguları ve kişilikleri ile ilgili —toplumsal, kültürel koşulların özelliklerini ve etkilerini de unutmadan— irdeleyici, eleştirel yaklaşımlarla öncü bir yayıncılık anlayışı benimsediğimizi duyurmuştuk.

Giderek daha da seçkinleşen müzik okuyucuları, her türlü ikircikli, şüpheli, yenilikçi eğilimlerden ürken yayıncı tavırlarını bir kenara iten güvenimizi boşa çıkartmadı. Sözün burasında Pink Floyd'un sözümona 'şaşkınlık uyandıran' talebi konusunda hiçbir şaşkınlığa düşmediğimizi özellikle vurgulamamız da gerekli. Ayrıca, bu noktadan sonra bizi, magazinél yönelişlerin seline kapılıp gitmeyen, müzik kültürü içinde giderek kaliteyi zorlama isteğinde olan okuyucuların taleplerini karşılayabilmek gibi, daha özellikli ve özenli çalışmaların beklediğinin bilincindeyiz. Bu konudaki ilk somut adımımız tüm şarkıları orijinal sözleri ile birlikte yayımlamak oldu. İşte Pink Floyd'un 4. baskısı bu anlayışla okuyuculara sunuluyor. Ayrıca, dikkatli okuyucularımız, Pink Floyd kitabının titiz yazarları Orhan Kahyaoğlu ve Sinan Güler'in ufak da olsa birtakım pürüzleri ortadan kaldıran rötüşlerini görebilecekler.

Ülkemizde, böylesi bir müzik kitabına 4. basımı için sunu yazabilmenin sevincini duyarken; yayınlarımızın gördüğü ilgiyi kaba tecimsel girişimlerin esin kaynağı kılmamak gibi bir ilkeyi okuyucularımızla bir duyarlık alanı olarak paylaşmak istiyoruz. Pink Floyd'un bu yeni basımını okuyarak aramıza katılan araştırmacı müzikseverlerin değerlendirmesi ve eleştirileri konusunda bizi habersiz kılmayacaklarını sanıyoruz. Çağrımızı Pink'in bir şarkısından aldığımız şu dizeyle daha anlamlı kılmak gereğini hissettik: «Nerede olduğunuzu bilmek isteriz!..»

DÖRDÜNCÜ BASKIYA ÖNSÖZ

Kitap, bundan önceki baskıların topladığı aşırı ilgi yüzünden yeni bir baskı daha yapıyor.

Kitaba yöneltlen —abartılı da diyebileceğimiz— olumlu eleştirilerin yanında teknik ve düşünsel düzeyde bir dizilimsizlik ya da yanlış yaptığımızdan da söz edildi. Nitelik taşıdığına inandığımız eleştirilerin ışığı altında, bu baskıda bir kısım hataların düzeltilmesine özellikle çalışıldı. Ancak gelen eleştirilerin bir kısmında bile, bu konunun ülkemizde ne kadar az bilinen bir konu olduğu açığa çıktı. Hazırladığımız kitaptan yaptıkları alıntılarla (belirtilmeden) eleştiri yapabilme cesaretini gösterenler bile çıktı ve bunlar, eleştirilerine özgün bir yazı niteliğini bile yükleyebildiler. Gelen olumsuz eleştirilerin bir kısmı tahminimizden de öte bir 'yüzeysellik' taşıdığından, ve yukarıda andığımız nedenlerden ötürü, o yavan ve tekdüze yorumlara yönelmeyeceğiz.

Gelen yapıcı nitelikteki olumsuz eleştiriler arasında çeviri hatalarından söz edildi. Bu hataların elimizden geldiğince bu baskıda giderilmesine çalışıldı. Ancak basit

yorumlardan kalkarak çeviri hataları bulanlar için kitabın bu baskısında 'çeviriler üzerine' bölümü yer aldı, ve Pink Floyd'un şarkı sözlerini çevirmenin mantığı ve yapısı nasıl olabilir sorusu, bir ölçüye dek açıklanmaya çalışıldı.

Giriş yazısına gelen eleştiriler ise, odak noktasını 70'e kadar getirdiğimiz sanat ve müzik hareketlerini yüzeysel bir biçimde geçmemizle ilgiliydi. Ancak şu belirtilmeli ki, kitabın ana teması 'Pink Floyd'u tanıtmak olduğundan, grup öncesi tarihsel gelişimi panoramik olarak geçmek zorundaydık. Süreci ve müziği algılayış ve değerlendirmeye gelince; bu konuda öznel yorumlar yapmaktan ve öznel değerlendirmelerde bulunmaktan çekinmedik. Ancak bunun yazımızı 'yargısal' bir yöne ittiği kanısında değiliz, Müzik'le ilgili olanakların azlığı da böyle bir bakış açısının oluşmasında ister istemez etken oldu. Bu konuları, başka bir kitap çerçevesi içinde daha teorik bir biçimde değerlendirmek dileğiyle diyoruz, şimdilik...

En çok arzu edilen konulardan biri de, şarkı sözlerinin İngilizce asıllarının da kitabın içinde olmasının gerekliliğiyle ilgiliydi. Bu baskıda, bu ortak isteme de cevap veriyoruz.

Orhan KAHYAOĞLU, Sinan GÜLER
Aralık 1984

PINK FLOYD ÜZERİNE

1983 yılının Mart ayında, dünyanın hemen her tarafı yeni bir haberle çalkalanıyordu. Tanınmış İngiliz Rock topluluğu Pink Floyd'un son albümü «The Final Cut» çıkmıştı piyasaya. Bir önceki albümlerinin piyasaya çıkışının üzerinden dört yıla yakın bir zaman geçmişti ve bu zaman içinde, plağın yankısı halen devam ederken; milyonlarca satımı, filminin çekilmesi ve dünyanın her tarafında izlenmesi; İngiltere'deki muhafazakâr çevrelerin albümlerini tepkilerle karşılaması; topluluğun çok ayrıcalıklı yerlerde ele alınmasına neden oluyordu. Bu ilginin kaçınılmazlığının bir diğer gerekçesi de 1973 yılında çıkan «The Dark Side of the Moon» adlı albümün, 1983 yılının son ayında bile müzik dergilerinin listelerinden hala inmemesiydi. Gerek topluluk üyelerinin, gerekse müzik anlayışlarını diğerlerinden ayıran ve bu müzik anlayışının temeli olan altyapılarının özellikleri neydi öyleyse? Nasıl bir sürecin ürünüydüler? 17 yıllık müzik tarihlerinde, onları böylesi başarılı bir noktaya getiren anlayışlarının altyapısında neler yatıyordu? 20. yüzyılda kendini aktif olarak ön plana çıkaran Avant-Garde sanat ve müzik akımlarının içindeki yerleri neresiydi? Müziklerinin kaynakları nelerdi ve İngiliz müzik geleceğindeki yerleri neresiydi?

Bu soruların yanıtlarını doğal olarak salt topluluğun müziği algılayış sınırları içinde düşüneyiz. Bu etkenler,

topluluğun ortaya çıkışı ve güncel gelişimi açısından ne kadar önemli, ne kadar ön planda düşünülmesi gereken etkenler olsa bile, bir yandan da rock müziği ve hatta daha önceki diğer yenilikçi sanat hareketlerini ana hatlarıyla çizmenin zorunluluğuna inandık. Bir yandan, dinleyici çoğunluğunun, sanat hareketleri içindeki yerini ve önemini sorgulamaya çalışırken, diğer yandan da aktif üretici konumundaki besteci ve müzikçilerin bu sanata yönelmedeki mantığı araştırmaya çalışacağız. Nasıl ki, Avant-Garde sanatların içinde bilinen gerçekliklere tamamen karşı bir gerçeklik anlayışı kurma yatsa da, bunu öğrenmek, kavrayabilmek ve duyumsayabilmemiz için bilinen gerçeklikle tekrar ilişkilere yönelmemiz gerekecektir. Ancak bu değerlendirmeleri bilimsel önermelere yaslayıp kendimizi kurtarmak yoluna gitmeyeceğiz. Ne tek başına her şeyden soyutlanmış bir müzik dinleyicisi olmak, ne de müzik dinleme ölçütünün 'öntellektüelizm' olmasının gerekliliğini savunmak. Bu iki görüş açısından alabildiğine uzaklaştıracaktır kendimizi. Çünkü nereden bakarsak bakalım, bir müziğin içinde hem 'yaşanmış'ın, hem de 'yaşanmakta olanlar'ın bileşimini buluruz. Ancak bu bileşimlerin dışavurumuna ve anlatımına geldiğimizde, oldukça yapısal ve sanatçı bireye özgü bir yönelim dikkatimizi çekecektir. Sanatçının, yaşananlardaki ve dış dünyadaki etkileşimler sonucu ortaya çıkan iç çatışmalarının dışa aktarımı, bir başka deyişle ifadesi oluyor bu. Dışsal etkilene ve bireyin, özellikle sanatçı bireyin yapısına özgü özellikler birlikte düşünülmeli ki, sanat ürünü istenilen noktalarda algılanabilsin, duyumsanabilsin, kavranabilsin ve en önemlisi değerlendirilebilsin.

İzleyicinin sanat ürünü karşısındaki konumunu genel çizgileriyle saptamaya çalıştık ama bunun da yeterli olmadığı açık. Daha da açıklanması gerek. Her sanat türünün izlenme koşulları değişik. Örneğin müzik, ne edebiyatla, ne plastik sanatlarla, ne de sanatın diğer dallarıyla aynı biçimde düşünülebilir.

Önce Pink Floyd'un son albümünü oturup dinleyelim.

Daha farklı bir zamanda ise plağın şiir kimlikli sözlerini okuyalım' Sözler her iki durumda da birbirinden hiç farklı değil ama müziğin eşliğinde sanki çok daha zengin bir etkilenme yaratıyor. Sanki yapıtı algılayışımız, çok daha zengin, çok daha çağrışımlı bir havaya bürünmüş. Ancak, sözün hakimiyetinin ön plana çıktığı yapıtlar da söz konusudur, o zaman da müzikal kalitenin tartışılabilir bir duruma girdiğini saptayabiliriz. Yani artık, müzikaliteden çok, sözlerin hakimiyeti dikkati çeker. Nitekim, Pink Floyd'u tanıtırken de toplulukta aynı evrelerin yaşandığını göreceğiz ve sözleri olmayan bir besteyi dinleyişimizde bile, bir öyküyü okuyuşumuzdan çok daha çoğul şeyler algıladığımızın farkına varacağız. Kısacası, her noktada müzik, diğer sanat türlerinden daha geniş, insana daha yakın ve daha dünyasal bir yapıya sahip bir dil kurmuş gibi kendine

Bu noktaya geldiğimizde, dinleyici konumundaki bireyi daha da soruşturalım ve soralım: Herkes müziği aynı kulakla mı dinler, tınıları ve ezgileri aynı şekilde mi alır, duyar? Her dinleyici, bir müzik parçasında aynı öğeleri, aynı katmanları mı duyumsar? Bu soruların yanıtları doğallıkla hayırdır. Bireyin müziği algılayışı öznel bir özelliktir ve öznel bir eğitimi gerektirir. Bireyin kendi anlayışının üzerinde temellenmiş tümüyle öznel bir müzik eğitimi, disiplini. Her kulak, tınıları yapısal özelliğe, iç kulak özelliğine ve müzik eğitimine bağlı olarak alır ve değişik değişik duyumlar hisseder. Bu duyumların sayısı, kolaylıkla tahmin edileceği gibi sonsuzdur. Bir de uluslara yönelik, o toplumsal formasyona özgü ideolojileri, ulus bireylerinin dünya görüşlerini de katarsak işin içine, müzik dinleyen bir insanın diğer insanlardan ayrımı daha da netleşir. Her toplum, varolan ulusal sisteminin mantığı ve özellikleri içinde önerilmiş bir inanç, duyarlılık ve yaşam tarzı bütünlüğü içinde yaşar. Şimdi şunu düşünüyoruz o zaman. Hakim ideolojinin ürettiği dünya görüşleri de dinlediğimiz müziğin türünde, dinleyiş biçiminde etkin bir rol oynar. Nasıl ki Pink Floyd'un müziği İngiliz dinleyiciler için farklı, Fransız dinleyiciler için farklı, bizim için farklı şekillerde algı-

lanıp değerdendirliyorsas; daha alt kùltùrlere yani dağınık ve sistemsiz dũnya gùrùşlerine yùneldiğimizde, boyut da ha da farklılıklar gùsterir. Ancak şunun da yanlış anlaşılmaması gerek: Ayrılıklar ne kadar belirgin de olsa, ayrı kùltùrel ve duysal dũzeylerde ortak bir etkilenim olayı hiç bir zaman gündem dışı dũşùnùlemez. Ancak yukarıda çizdiğimiz ayrımı Tùrkiye øzelinde de açılırsak bakışımızın daha açık anlaşılacağıının farkına varılır sanırız. Örneğın Tùrkiye’de, Pink Floyd’un ne (ya da kim?) olduğunu bilmeyen insanların yanında, duyup da farklı motiflerde dinleyen bir çok kişiden söz edebiliriz. Pink Floyd’u duymuş insanlar karmaşık bir sınıflandırmaya tabi tutulabilirler. Bazı dinleyenler müziğinden fazlasıyla hoşlandıklarını ve sanatçıların müzik aletlerini kullanışlarındaki ustalıklarını öne sürerek Pink Floyd’un müziğini dinlerlerken; bir grup dinleyici ise yapıtları dinlerken sözleri de anlayabilmeyi müzik beğenisinden ve olayından ayrı dũşùnemeceklerini (ve dũşùnùlmemesi gerektiğini) savunurlar. Diskotekte dans ederken farkında bile olmadan Pink Floyd’un müziğıyle dansetmiş olabilir genç bir müzik dinleyicisi. O anda çalınan müziğın, Pink Floyd’un bir yapıtı olduğunu bilmeyebilir de. Ama o anda Pink Floyd’un müziğini duymuş ve aklında tutmuş olabilir. Belki de bir kaç gün mırıldanacaktır o parçayı, Pink Floyd’un hiç bir yapıtını, Pink Floyd olduğu bilerek dinlemediğı halde. Üç beş arkadaş, birahane de dinleyebilir aynı müziğı. Bunlar genel olarak daha önce belirttiğimiz müzik eğitimi sorununa temellenmektedir. Müziğı bir bütùn olarak dũşùnerek dinlemeyi alışkanlık haline getirmiş olanlar için müzik dinleme olayı dinleme-anlama arası bir dengeleme sorunudur. Bazıları için vakit geçirme aracı, kimileri için dansetme, kimileri için ise efkar dağıtma aracı. İşte bu insan tipleri aynı zamanda farklı dũnya gùrùşlerinin müzik dinlemeye olan yansımasıdır ve müzik eğitimi de belirleyen bu farklı dũnya gùrùşleridir. Bu olay ise bir anlamda sanat akımlarının, øzelde ise müzik akımlarının ortaya çıkışındaki önemli etkenlerden biridir.

Şu değ erlendirmeyi şimdilik gözardı etmeyebiliriz: müziği dinlemede üç ana özellik her zaman gündemdedir; dinleyenin kişisel özellikleri ve eğitimi, kulağın müziği duyumsayıő biçimi, —iç kulak— dünya görüőü. Ancak hemen şunu da ekleyelim ki müzik mutlaka bunları kavrayarak ve bunların ışığında dinlenir diye bir çıkarım söz konusu değil. Oldukça bireysel ve harci lem yanları da var ve olmak da zorunda.

Bu çerçeveyi düőünerek, 20. yüzyıl sanatına genel bir yönelimde bulunalım istiyoruz.

Kapitalizm'in bu yüzyıla hızlı adımlarla girmesi ve insani değerlerin gitgide yoksullaőması, toplumlararası, dolayısıyla bireyler arası çatıőmaların da yođunlaőmasına neden oluyordu. Futurizm, 1910'lu yıllarda İtalyan sanatçı Marinetti ile başlayıp, Mayakovski'nin de içinde olduğu bir Rus şair grubunu etkileyip silinirken, 1915 yılında Dadaizm adında bir sanat akımı ortaya çıkar. Dünya Savaőının yarattığı dehőete karşı anlamsızlığı, akıldıőılıđı ve alaycılığı ön plana alan bu ekol geleneksel toplum düzenini ve alışılmış kültür değerlerini yıkmayı amaçlıyordu. Zürih ve New York'ta aynı zaman dilimleri içinde çıktılar ortaya. En ilginç kiőilikler Tristan Tzara adlı bir şair ve çevresindekiler. Ancak karşı çıkış borusunu ilk   tt ren ressamılar oldu. Bu akım, geleneklere karşı çıktığından ötürü yüzyılın ikinci yarısındaki Avant-Garde hareketlerle ortak paydada düőünülmemelidir. Öncelikle seslendikleri alanın darlığı, ardından sistemleőmemiő bir hareket olmaları savaşın hemen ardından t kenmelerine neden oldu ve bu sürede yerini Sürrealist sanat hareketine bıraktı. Onlar da gerçek dünyanın yerine d ő dünyasını kurmaya çalıőtılar ve buna bağlı olarak da sanatın içeriğinde cinsel dürtülerin ve içgüdülerin geniş yer kaplaması gerektiğini savundular. Umutsuzluk ve kötümserlik Sürrealist sanatçıların yaşamlarının bir parçasıydı ve ürettikleri bütün yapıtlarda bu kapalılık ve i  dünyanın ablukası görülmekteydi. Yazar Andre Breton ve ressam Salvador Dali, bu hareketin en önemli sanatçıları olarak görülmekteydi.

Diğer bir önemli durum da aynı dönemlerde dünyayı derinden etkileyen Sovyet Devrimi ve izlediği sanat politikasıydı. Bu sanat politikasının sonucu olarak 1930'lu yıllarda Sovyetler'de oldukça mekanik bir sanat anlayışının geliştiğini görürüz. Burada da tek mantık, bütün gerçekliği, bütün yalınlığıyla sanat yapıtına yediriş ve bu yolla insanların değişmesine önayak olmak. Bu sanat politikasının da geçersizliği daha sonraki yıllarda kendini apaçık gösterecektir. Gelişmiş olan bu 'romantik gerçekçi' çizginin kafasında kurduğu ise, —Avant-Garde hareketlerin de özünde yatan— hiç bir zaman kuramadıkları ve kuramayacakları ve yaşamsal açıdan geçerliliği olmayan bir 'yapma dünya - mutlu dünya' kurma özlemiydi. En başta saptanması gereken sanat ürünlerinin gücüyle toplumların değişemeyeceği ve böylesi bir değişmenin, (olsa bile) mantığa ancak farklı motiflerde katkıda bulunabileceğidir.

II. Dünya Savaşıyla birlikte, A.B.D.'nde ve Avrupa'da yaygınlaşan bir dizi sanat hareketi ilk aşamada belki toplumun değil ama özelde bireylerin alışılmış yaşayışları yadsımasına ve değişik çapta aykırı alanlar kurmasına destek olabilmıştır. İnsanlığın belki de en büyük soykırımın'n yaşandığı 1940'lı yılların sonlarında, edebiyatta odaklaşan bir grup genç yazar, hiç bir altyapı kaygısı gütmeden pratik yaşamlarında izledikleri bütün çirkinlikleri yapıtlarına taşımaktaydı ve toplumlarını kıyasıya eleştirmekteydi. Bu yazarlarda, cinsel konulara tanıdıkları sınırsız özgürlükten kaynaklanan düşünceler ve uyuşturucuya yönelim olayı en dikkati çeken özellikler olarak belirmekte. Bir açıdan, bilinçsiz de olsa düşünceye yapılan baskılara da karşı koyan bu gençler, edebiyat tarihindeki yerlerini «Beat Generation» adı altında aldılar. Özellikle A.B.D.'nde yaygınlık kazanmış olan bu akımın en ünlü temsilcisi Allen Ginsberg, 1956'da yayınladığı 'Howl' (Çığlık) isimli şiiriyle kuşağının, akımın ve yandaşlarının sözcülüğünü yapan bir şair olarak dikkati çekti. Yanısıra, Beat hareketinin önemli isimlerinden Jack Kerouac'ta özellikle 'On the Road' isimli romanında olayın felsefi boyutlarını orta-

ya seren isim olarak görünmekte. The Black Mountain okulunun diğer isimleri de (Ferlinghetti, Corso, Kesey, Wolfe) süreci etkileyen diğer isimler olarak ortaya çıktılar. Bu süreç, bu aykırı yaşam biçimi içinde en çok etkilendikleri doğunun gizemli kültürleri oldu ve özellikle Zen Budizm, bu sanatçıları fazlasıyla etkiledi, çünkü, maddeci ve kişiliğini yitirmiş Amerikan toplumuna karşı çıkarak, mutluluğu ve özgürlüğü doğu gizemciliğinde aradılar. Ürünlerinde bu etkilenişini açıkça görebilmemiz olası. (Aynı gizemli etkileniş, müzikte 1960'lı yılların başından itibaren önce Beatles'da, daha sonra da Pink Floyd'da görüldü.)

Pink Floyd'un ülkesine göz attığımızda Avant-Garde nitelikte herhangi bir sanat hareketi göremiyoruz. Avrupa'da Futurizm, Dadaizm ve Surrealism akımlarının egemen olduğu dönemlerde, İngiltere'de İngiliz Edebiyatına herhangi bir yenilik getirememiş olan 'Georgian' dönemi şairlerini ve yazınsal kaygıları oldukça ağır basan romancıları görmekteyiz. Ancak yetenekli İngiliz şairlerinden birçoğunun (Edward Thomas, Isaac Rosenberg, Wilfred Owen gibi) Birinci Büyük Savaşta öldüklerini de belirtelim. Dünyada en köklü edebiyat geleneklerinden birine sahip olan İngilizlerin özellikle şiirleri, edebi gücünü oldukça yitirmişti. Ancak daha sonra, Amerikan kökenli iki şair (Ezra Pound ve T.S. Eliot) geleneğe yasladıkları öncü şiir anlayışlarıyla yeni bir şiir zevkinin gelişmesine neden oldular. Müzikte ise, Avrupa'da zaten hiç bir zaman köklü bir müzik geleneğine sahip olamamış bir ulus olan İngilizler, Elizabeth döneminden 20. yüzyıla kadarki suskunluklarını bir ölçüde yitirdiler ve Cecil Sharp gibi büyük bir müzik adamı yetiştirdiler. İngiltere ve A.B.D.'nde 3000'e yakın halk şarkısını derleyen Cecil Sharp, 20. yüzyıl İngiliz müziğine öncü oldu ve Benjamin Britten, Tippett gibi yetenekli müzikçilere anlayış ve altyapı sağladı.

Bu arada, A.B.D.'nde aynı dönemlerde hakim olan müzik türünün 'Blues' olduğunu görüyoruz. Rock müziğinin kökeni diyebileceğimiz bu müzik türü Amerika'lı zenci kölelerin 'spiritual'larından doğmuştur. İş ve hapishane

şarkılarının da spirituallarla içiçe girmesi yeni bir tür olan 'Blues'u doğurmuş, bu müzik türü ise, baskı ve yoksulluk içinde yaşayan zenci işçilerin ve kölelerin hüznünlü yaşamlarını yansıtmakta etkili bir araç olmuştur. Ancak Blues'da, bu karamsar havanın içinde çoğu kez kendini öne çıkaran komik öğelerin ve yoğun cinsel temaların da varlığını hissederiz. Şarkıların söylenişinde çoğu zaman, normal yakınıyı da aşan iniltilerin varlığı hissedilir, yani sözlere yönelme olayı neredeyse söz konusu olamamakta, dinleyici söylenenlerden kopmuş, ruhani bir evren içine sokulmaktadır. Yani, Blues'da sözler zaman zaman işlevini yitirebilmektedir. Bu türde 'ana vokal' (lead-vocal) sesler etkin bir yere sahiptir ve modern Blues bu etkinliği büyük bir başarıyla sunmuş Joe Turner, Fats Domino gibi sanatçıların sayesinde büyük bir yaygınlığa kavuşmuştur. Bu türden en unutulmaz sanatçılarından biri olan ve 1983 yılı içinde kaybettiğimiz Muddy Waters, Blues'un Rock'ın Roll'a ve daha sonra Rock'a yönelmesinde en büyük katkısı olan müzisyendir.

1950'li yılların ortalarında, müzikal düzeyde Blues'un, felsefi düzeyde Beatnik hareketinin etkisiyle, oldukça geniş yığınları çok kısa bir zamanda etrafına çeken bir müzik ekolu doğmaya başlar. İkinci Büyük Savaş'ın bunalıcı, yıkıcı ortamında dünyaya gelmiş bir sürü genç, sevgi ve barışı ilke edinip bu ekolün etrafında toplandılar. Artık amaçları yaşayamadıkları (ya da kendilerine yaşattırılmamış) anlarının acısını çıkartmaktı. Resmi olmayan, kural dışı her tür yaşam etkinliğine karşı sınırsız bir özgürlük duyuyorlardı. Giyimleri, kuşamları, davranışları, büyüklerince kuşkuyla karşılanıyordu. Aşırı duygusal ve gerçekleri içinde barındırmayan ruhani müziğe bir tepkiydi Rock'n Roll. Bu aslında gençlerin arzuladıkları sorunların çözümünde aykırı tavırlarla bir aktif taban, zengin bir ses ve aykırı yaşayışlarında odaklanmış bir müzik yaratmak istemelerinin sonucuydu. Şarkı sözlerinin çoğunluğunda başkaldırı ve isyan, sevgi ve cinsel özgürlük temaları işlenmekteydi. Şarkı sözlerinin eri önemli

konularından biriye, genç bireylerin aileleriyle olan çatışmalarıydı, yani kuşaklar arası çatışma. Bu hareket kısa zamanda bir yaşama biçimi olmayı başarmıştı. En büyük temsilci olan Elvis Presley milyonlarca gencin ilahi lideriydi. Temiz pak kılıkları, ciddi görünüşleri ve aykırı giyimleri ile normal insan tipine tamamen aykırı, her an hareket halindeki insanlardı bunlar. Bu müzik ve yaşama biçimi doğallıkla uzun ömürlü olamayacaktı. Hiç bir altyapısı olmayan bu hareket 1960'lı yıllara doğru durulmaya başladı ve önemli alt hareketlere ayrıldı. Bir tarafta Rock müziğinin kökeni diyebileceğimiz hareketler ve müzik toplulukları, diğer taraftan ise Avrupa'da hâlâ uzantıları görülebilen 'çekirdek faşist' eğilimli gençlik grupları. Bu ikinci grubun, insancıl, eğilimlere sahip olan Rock'n Roll hareketinin içinden çıktığını kavramak belki zor ama Hard-Rock topluluğu Kiss'in bile kaynaklarını Rock'n Roll'dan aldığını söylersek, konunun karmaşıklığı gözler önüne serilir. (KISS grubu, konser afişlerinde, KISS logosunu KI-SS şeklinde yazdığından ötürü, Avrupa'daki ilerici gençlik grupları uzunca bir süre gençleri KISS'in konserlerini protesto etmeye çağırmıştı.)

Bu süreç içinde ortaya, bir ucuyla Hippy felsefesi, diğer ucuyla da Protest müzik hareketi çıktı. Hippy'lerin de Rock'n Roll hareketinin içinden çıktığını söyleyebiliriz. Hippy hareketinin en belirgin ayırıcı özelliği pasif bir karşı çıkışa yönelmesindeydi, ancak Hippy'lerin de ilke olarak dayandıkları kavramlar aşk ve barıştı gene. Yaşamlarını müzik ve kitaba vermiş, döküntü giysiler içindeki uzun saç ve sakallı bu gençler, radyo ve TV gibi popüler aygıtları tümüyle reddediyorlar, obalar halinde hayatlarını sürdürüyorlardı. Klasik kent yaşamı ya da herhangi bir yerleşiklik tümüyle reddedilen olgulardı. Kitap okuma hayatlarının bir parçası olmasına karşın, hiç bir zaman kendilerini 'entellektüel' kavramının içine sokamadılar. Müzik, bu geniş insan grubunun en önemli ilgi alanıydı ve o dönemlerde Anglo-Amerikan ülkelerinde yeni yeni gruplar ve müzisyenler türemekteydi. A.B.D.'nde, Bob

Dylan ve Joan Baez'ın önderliğinde 'protest pop' diye isimlendirebileceğimiz yeni bir müzik türü insanları peşinden sürüklemeye başladı. İnsanları uyandırıcı, savaşı yeren ve savaşın yerine sevgiyi, aşkı getiren ve tutarlı bir politik çizgiyi tutturan bu ekol, savaş sonrası gençliğin en önemli dayanağı olma durumundaydı. Blues ve country türlerinin etkilerinin fazlasıyla görüldüğü bu türde, sanatçılar müzikaliteyi bozmadan belirli toplumsal sorunların eleştirisine gidiyorlardı. Sözlere belirgin bir işlevin yüklendiği bu şarkılarda, politik, toplumsal ve dünyasal temalar ön plandaydı. Yapılan müzik, tek gitarlı, orkestrasız ve oldukça yalın bir müzikti. Anlatım kaygısı egemen olduğundan, çokseslilik olumsuz bir unsur gibi görünmekteydi bu sanatçılara. Ancak bu hareketin de ömrü uzun olmadı. Bob Dylan, hareketin daha sonraki yıllarında Rock müziğine doğru kayd. O politik çizgi, politik bilinç gitgide çözülüyor, bunun yerini Rock'n Roll'da görülen, gençliğin güncel sorunları alıyordu. Ancak her şeye karşın bu değişimi birbirinden farklı yaklaşımlar olarak görmemek gerekir. Sanatçıların orkestrayla müzik yapma istekleri, 1965'lerde oldukça aktif bir tür olan Rock'a ayak uydurma isteğinden kaynaklanıyordu.

Rock'n Roll ve Protest Pop türü müziklerin, 1950'li yılların başlarında İngiltereye de sıçradığını görüyoruz. Bu ülkede de azımsanmayacak sayıda zencinin olması, Blues formlarının ülkenin kültürünün, özellikle müzik kültürünün, bir parçası olması için yeterli nedendi. İşte bu süreç içinde daha çok Rock'n Roll eğilimli bir takım gruplar, geleneksel İngiliz baladlarıyla Amerikan Blues'unun karışımı bir müziği geliştirmeye yöneliyorlardı. Bu anlayış bugün bir anlamda, Rock diye nitelendirdiğimiz müzik türüne kaynak oluyordu. 1960'lı yılların başında bu türün en özgün grupları olarak 'Beatles', 'Animals' ve 'Rolling Stones'u görmekteyiz. Özellikle Beatles, 10 yıldan fazla sürmüş üretkenlikleriyle, popüler müziğin yeni boyutlar kazanmasında ve dünyanın her yanını kuşatmasında en büyük etken oldu. Beatles'ın müziğine orta sınıf

ve işçi sınıfının da duyarlılığı taşınmıştı. İlahi kavram yine sevgiydi. Besteledikleri ilk yapıtlarda işledikleri tek konu buydu. Müzikleri, bu konuyla birlikte gençler ve orta yaşlılar arasında bir köprü kurmaya yöneliyordu. Bununla birlikte birtakım yapıtlarında uyuşturucu kültürünün de etkileri sezinlenmeye başlandı ve Beatles'ın etkisiyle yüzbinlerce genç yaşayış tarzlarını, giyimlerini ve saçlarını yavaş yavaş değiştirme yoluna gitti. Sevgi ve barış kavramları o dönem Anglo-Amerikan gençliğinin simge kavramları olmuştu. 1961 yılında A.B.D.'nde verdikleri ve TV'de de yayınlanmış bir konserlerinde, ilk kez gençler tarafından hiç bir suç işlenmiyordu. Bir yandan İngiliz iktidarının onayını aldıkları halde, hiç bir zaman o katmanla ilişkileri olmamıştı, dahası, sürekli olarak toplumun tutucu kültürünü değiştirme yolunda eylemlerde bulunuyorlardı. 1963 yılında, Kraliçe dahil tüm saray erkânının hazır bulunduğu bir konserlerinde, grubun belki de en entellektüel üyesi olan John Lennon, izleyicilere şunları söylemekteydi: 'Arka sıralarda ucuz yerlerde oturanlar alkışlayabilir. Siz öndekiler! mücevherlerinizi şakırdatmakla yetinin.' Bu soylu sınıfa karşı müzik dünyasından gelen ilk ciddi tepkiydi. Beatles, 1967'lerde ortaya çıkan 'FLOWER-POWER' (Çiçek Gücü) hareketine de şarkılarıyla öncülük etmekteydi. 'All you need is love'. Bu şarkıyla birlikte, Scott McKanzy adında bir adam tüm gençleri saçlarına çiçekler takarak San Fransisko'ya çağırıyordu. Bu ise, 1960'lı yıllarda ortaya çıkmış Hippy hareketinin bir uzantısıydı. Amaçları kapitalist ilişkilerden bağımsız, yepyeni bir alt kültür yaratmak olan bu insanları, Beatnik ve uzantısı olan sanatçılar da destekledi.

Hippy'ler Beatnik'lerden çok daha bilinçli bir hareketin içindeydiler, ancak özellikle uyuşturucu kullanmada oldukça aşırı bir eylemlilikleri söz konusuydu. 'Psychodelic' bilince bağlı kalabilmek amacıyla, eroin ve LSD gibi uyuşturucular yaşamlarının ayrılmaz bir parçası olmuştu. Az sonra tanıtımda daha da açılacağı gibi bu 'Psychodelic' bilinç anlayışı, Pink Floyd'un müziğini kurma da

en aktif rol oynayan özellik olarak karşımıza çıkmakta. Ancak bu dozda uyuşturucu kullanımı, Hippy felsefesinin bir anlamda da çözülmesine neden olmuştur.

Hippy hareketi, yeraltı (underground) uğraşlarla da bu yeni kültürü yerleştirebilmek için çokça didindi. Yer yer komün tipi yaşayan gruplar çoğaldı. Amaçları iktidarın ürettiği aygıtlarla tümüyle ilişkileri kopartmaktı. Buna karşın göremedikleri bir hataları vardı ki, o da pasif ve siyaset dışı bir yapıya sahip olmalarıydı. Ancak, reel anlamda politikayı dışlayabilmek için yeni bir politik tavır arayışına yönelmeleri gerekirdi ve bu da egemen yaşamış biçimlerinin göremeyeceği bir incelikti. Bir anlamda kendiliğinden-dönüşüm'ü özlüyordu bu insanlar. Nitekim, bu hareket 1970'leri bulmadan çözüldü. Bu dönemde, Beatles'in mistisizme yöneldiğini, Hindistan'a gidip Hint felsefesi ve meditasyonla ilgilendiklerini ama kısa süre sonra ülkelerine geri döndüklerini görüyoruz. (Çünkü, herşeyden önce birer İngiliz'di onlar; kıramadıkları, üstelik göremedikleri ve hiç bir zaman da göremeyecekleri, ulusal karakterin getirdiği kurallarla çevriliydiler.) Son dönemlerinde ise John Lennon, karısı Yoko Ono ile birlikte, Vietnam savaşını protesto gibi büyük çaplı eylemlerin yöneticisi durumuna gelmişlerdi. 1969 yılında Kraliçe'nin verdiği asalet (sir) ünvanını John Lennon, Vietnam olaylarını gerekçe göstererek reddediyordu.

1960'lı yılların başında özgün bir grup olan 'Rolling Stones' aradan geçen 20 yıla rağmen, çizgisini değiştirmeden ve sadece tek bir elemanını kaybederek bugüne geldi. 'Animals' ise, 1966'da dağılmasına karşın, bundan 17 yıl sonra (1983) tekrar birleşerek yeni bir albüm çıkardılar. Bunların yanında, 60'lı yıllarda dikkati çeken diğer Rock grupları da Who, Cream, Yardbirds, Ten Years After, Manfred Mann, Fleetwood Mac olarak sayılabilir.

Blues kökenli Rock müziği, 1970-1980 yılları arasında altın dönemini yaşadı ve özellikle İngiltere'de çok boyutlu bir müzik türü haline geldi. Bugün İngiltere'de (ya da dün) bir avuç grubun tekelinde (!) olan bu müzik türü,

gerçekten sınırsız ve araştırmacı bir sanatsal yaratıcılığı kendine ilke edindi ve çıkış noktasında olduğundan çok farklı anlamlara büründü. Günümüz Anglo-Amerikan ülkelerinde yapılan bu müziği, Avrupa'daki uzantıları ele alırsak eğer, Rock kategorisi içinde değerlendirmenin güçlüğü anlaşıyor. Belki 'Çağdaş Müzik' budur. Rock müziğinin bu güne gelmesindeki katkının ise kimlere ait olduğu, bilinen bir gerçektir. Rock müziğinin bugünkü temsilcilerinin, evrensel, modern ve geleneksel olanın uyumlu sentezinde bir arayış içinde oldukları da söylenebilir. Tüm bu gruplar, oldukça evrensel ve 'progressive' bir müzik yapıyorlarsa da, tümünde klasik olanın hele geleneksel olanın varlığını yadsıyamayız. Adını, İngiltere'de ilk tarım makinasını keşfeden mucidin adı olarak seçen Jethro Tull, günümüz toplumundan kaçışını farklı bir düzlemde gerçekleştirmiş. Nostaljik ve oldukça karmaşık müziklerinde geçmişin, hele Dickens çağı İngiltere'sinin kılıklarına dek yansımış etkisini ve izlerini görmek olanaksız. Ian Anderson'un kişiliğinde de, 12. yüzyıl İngiliz Halk şairi St. Godric'i görmekteyiz sanki. Modern, geleneksel ve folklorik olanın (Britanya ve İrlanda folkloru) tüm izleri yapıtlarında görülebilir. Bir diğer grup, The Moody Blues sanki geleneksel senfonik müziğin, çağımızda yeniden nasıl üretilebileceğini kanıtlamıştır. Dünyanın en küçük senfoni orkestrası diye isimlendirilmiş Moody Blues, ilk yapıtlarından bugüne dek gerçekten son derece tutarlı bir çizgiyi ve araştırmacı bir kimliği sürdürmenin sonucunu, klasik müzik otoritelerinin övgüleriyle karşılaştığında görmüştür. Daha dar bir düzlemde de olsa Emerson, Lake and Palmer unutulmaz yapıtlar bırakmıştır ve yirmibirinci yüzyılda, geçen yüzyılın müziğini temsil eden grup olarak anılması, işten bile değildir. (O unutulmaz, 'Pictures at an Exhibition' yorumunu hatırlayın.) Yes, farklılığını ilginç bir düzlemde gerçekleştirmiş. Zaman zaman çağın ilerisinde, zaman zaman ortaçağdan bir soluk. Elektrik Light Orchestra, tekniikle klasiğin mükemmel bir birleşimini sunmakta. Gene-

sis, senfonik kalıplardan yola çıkarak gerçekten politik bir çizgiyi (özellikle 'Selling England by the Pound' albümünden) başarıyla tutturmuş ve konserleri birer 'theatral' gösteri olayına dönüşmekte. Peter Gabriel, Avant-Garde bir çizgide, çağdaş insanın yalnızlığını ve sıkıntılarını sunmakta. Ve bu kategori içinde bir 'Pink Floyd; çoğu, blues ve klasik kökenli bu müziğin günümüzde varıldığı yerin somut kanıtları olarak karşımızda durmaktalar, diğerleri, The Who, Led Zeppelin, Deep Purple, Renaissance ve herbiri farklı bir katkıda bulunmuş onlarca progressive' müzik grubu ile birlikte. Anglo-Amerikan ülkelerinin soluğunu taşıyan tüm bu grupların, aynı kökene sahip yüzlerce Rock'çı arasından sıvrılıp, çok değişik yerlere oturtulabilecek bu müzikçilerin ve grupların yaptıkları müziğin farklılığını ve gerçekten kendilerine özgü oluşlarını belki de hiç anlayamıyoruz da anladığımızı sanıyoruz. Çünkü hiçbirisi çağdaş değil. Tıpkı Bertrand Russell'in dediği gibi: 'Ben çağdaş bir insan değilim; çağın ilerisindeyim çünkü.'

Daha bir sürü grup ve küçük çapta hareketlerden söz etmek mümkün, ancak biz Avant-Garde müzik ve sanat hareketlerini kuşbakışı bir çizgiyle tanıttıktan sonra, asıl konumuza yani Pink Floyd'a ve grubun detaylı tarihine dönmeyi düşündük.

İşte 1965'lerde daha da yoğunlaşan Rock müziği, İngiltere'nin bir dizi şehrinde ara sokaklardaki klüplerde gitgide çoğalan, boşalımdan da öte yeni yaşantılar peşinde koşan genç insanların neredeyse bir parçası oluyordu. Bu popüler yönelimleri doğal olarak, değişik nedenlere bağlamak mümkün. Bunu incelemek bu çalışma sınırları içinde ne kadar mümkün olamayacaksa da, bir kaç temel unsuru panoramik bir biçimde gündeme getirmek zorundayız.

İlk aklımıza gelen, 'nasıl'ını ve 'neden'ini araştırma olanağı bile bulamadan, Avrupa'nın neredeyse tamamının, A.B.D.'nin ve Japonya'nın çoğunlukla yirmi yaşlarındaki

gençlerinin, kendilerini acımasız bir savaşın göbeğinde bulmaları ve belki de bir hiç adına, her tür kurumu bilinçsizce destekler duruma dönüştürülmeleri ve bilindiği gibi İngilterenin de bu savaşın en aktif, dünya pazarında en çok söz sahibi olan ülkelerden biri olması. Görünüm her ne kadar en azgın ulusa, yani Nazi Almanyası'na karşı güç birliği yapma isteği olsa da, arka plandaki egemen güçler arasındaki çatışmaları bu savaşın kaderinin dışındaymış gibi düşünemeyiz. İşte bu ülkede de savaş sonunda çok sayıda insanın yok olduğunu (ya da edildiğini) görürüz.

İkinci Dünya Savaşı öncesi İngiliz toplumu, geleneklerine ve birbirlerine bağlı, üst sınıflara çoğunlukla saygılı insanların oluşturduğu bir toplumdu. Ancak bu savaş bunaltısını küçük yaşlarında izlemeye mahkûm edilmiş çocuklar, yaşları büyüdükçe bu muhafazakâr görünümlere karşı olan her tür eylemi, tüm yönleriyle destekliyorlardı.

İşte Pink Floyd elemanlarının hepsi de 1940'lı yıllarda doğan kuşağın içinden çıktı ortaya bilinçli bir şekilde olduğu söylenemezse de, bu gençlerin çabaları, duygularını, iç çatışmalarını yaptıkları müzikle yoğurup geniş kitlelere sanat yoluyla sunmaktı. Davulcuları Nick Mason kendisiyle yapılan bir söyleşide, 'yapmak istediğimiz şey insanları gerçekten şaşırtmak..' diyerek bu tür düşünceleri neredeyse destekliyordu. Artık müzیکçiler, elektronik olanakların, yeni ses arayışlarının peşindeydiler. Özgür formlar, kulakları ve duyuları farklı yönelimlere, farklı dinlemelere ve artistik, emprovize müzik deneylerine itliyordu. İşte Pink Floyd'da 1965'lerde, ismini o dönemin iki blues ustası olan Pink Anderson ve Floyd Council'dan alarak kuruldu. George Roger Waters (bas, vokal), Richard William Wright (tuşlu çalgılar, vokal), Nicholas Berkeley Mason (davul) ve Roger Keith Barrett (gitar, vokal). Bu dört müzیکçinin aletlerini çalmadaki özel becerileri, kısa bir süre sonra müzik çevrelerindeki diğer gruplardan kendini ayırır bir görünüm koydu ortaya. ancak büyük ayrıcalıklarla grup içinden sıyrılan bir eleman

yoktu (1). Ancak, şu da bir gerçek ki grubun gizli bir bey-ni vardı. şarkı sözlerinin yazımını ve besteleri, ilk iki yıl Syd Barrett, daha sonraki yıllarda da (günümüze dek) Roger Waters üstlenmiş gibi görünüyor.

Bu kişileri daha da tanıtmaya yönelip, popüler bilgi-ler verelim.

Roger Waters, her ne kadar grubun progressive, araştırmaya yönelik ve yüksek dozlu müziğinin kurucula-rından biri olsa da blues'a olan eğilimi tartışılmaz. Öyle ki, o günden bu güne 18 yıl geçtiğİ halde, blues'un ay-ırılmaz bir parçası gibi düşünölmesi olası ağıtları, en öz-gün ve günümüze uygun yapılar içinde kuruyor ve beste-liyordu. (Bir anlamda blues'un yeniden üretilişi söz ko-nusu.) 'The Final Cut' albümü böyle bir çalışmanın ürü-nü olarak belirmekte. Bestelenmesindeki amacı ve ithaf edilen insanların konumları da düşünölünce, en uygun seçimi yapmış Waters.

Çalışkan, hareketli ve yaratıcı bir özelliğİ sahip olan Waters, arkadaşları arasında da en bilgili, en çok oku-yan ve araştıran olarak bilinir. Grubun diğİerlerinden ay-rılan 'entellektüel' yönlerinin en önemli temsilcisi. Bu sa-natçı, popüler müziğın dışındaki alanlara hiç yönelmedi-ğinden söz eder, ancak 'Atom Heart Mother' albümü ken-dini haksız çıkaracak nitelikte.

Zor ankaşılır bir adam olduğünü düşünür ve bundan gizli bir sevinç duyar. Arabalarla ve mekanikle çok ilgi-liğir, tümüyle işlemez bir durumda olan beyaz renkli, 1950 model Lotus Super Seven marka otomobiliyle övü-nür.

Syd Barrett, grubun belki de en gizemli elemanı. U yaşayışların hepsini destekleyen bir yapıya sahip olan

(1) Bu aslında diğİer 'progressive' müzik yapan grupların hemen he-men tümünde görülen bir olay olarak dikkatimizi çekmekte. Hiç-bir grupta büyük ayrıcalıkları olan müzıkçiler yok. Olsa bile bunu belli-tecek davranışlar, ne albümlerde ne de konserlerde görü-lüyor.

Barrett'i bir yazar, 'çingene yürekli' olarak betimliyordu. Barrett'in en önemli özelliği, gitardaki yetkinliğinin yanı sıra resim ve felsefeyle de ilgilenmesiydi. Tüm insanlara yönelik özel bir sempati eğilimine de sahip ki, bu özelliğin tüm gerçek sanatçılarda rastlanan ortak bir kimlik olarak görülmesi olası değil. Yaşamının her dilimi sanatla donanmış Barrett'in. Sanatını en çok etkilemiş müzikçi ve gruplar ise, Beatles, Rolling Stones, Donovan ve Bob Dylan gibi ayrıcalıklı müzikçiler. Giyim kuşamına fazlasıyla önem verirken, bu önemin içinde yatan resmi koşullara karşı isyandır ve bunun kendi de bilincindedir. Edebe aykırı, çirkin, kural dışı giysileri giymek ve özgürlüğü herşeyiyle bir bütün olarak algılamak ve yaşamının her boyutunda özgürlüğüyle birlikte olmak isterdi. Başkalarının uğraşlarını engellemekten, eleştirmekten ve eleştirilmekten nefret ederdi. Hiçbir tedirginliği olmayan ve hep yaşadığı ana hesap veren bir kişiliğe sahipti. Tek amacı büyük bir müzisyen ve ressam olmaktı. 1968'de gruptan ayrıldığı halde, grubu her an, en çok etkileyen müzikçi oldu. 1974 yılında öldüğünde, Pink Floyd en önemli albümlerinden birini eski arkadaşları için çıkardı ortaya. Merkezi Londra'da olan 'Syd Barrett Appreciation Society' adlı dernek, eski dostlarının ve müzikçilerin minnet ve sevgi hisleriyle kurdukları bir dernektir ve tanınmış birçok ünlü sanatçı ve müzikçi bu derneğin üyesidir. 'Terapin' isimli aylık dernek bülteni günümüzde de yayınlanmaktadır.

Grubun emektarı ve en sempatik üyesi Nick Mason, kişiliğince hümanist bir yapının her zaman ön planda olduğunu söyler. İnsanlara karşı olan her türlü eylemi şiddetle olumsuzlayan Mason'a en gülünç gelen şey de insanların kendisinden ürkmesi. 1965'li yılların en popüler gruplarından olan Cream'in davulcusu Ginger Baker'ın hayranıdır ve tekniğinde en çok o sanatçının etkisi sezilir. Yavaş, duygusal, az gerilimli, zaman zaman kendisinin de şaşıttığı başarılı ataklarla donanmış bir tekniktir Mason'un. Gündelik yaşamında neredeyse hiçbir şeyi

umursamayan ve hatta grubun başarısını bile önemse-meyen, kendine özgü bir kişiliğe sahiptir. Ancak herşeye rağmen, ünlü olma dürtüsünü de hiç bir zaman inkâr et-mez. Bir diğer uğraşı da asla uygulanamayacak nitelikte olan film senaryoları yazmaktır.

Pink Floyd'un ortaya çıkışında sonuncu kişi ise tuş-lu çalgıları çalan Rick Wright'tır. Tek ve en önemli ilgi alanının müzik olduğu biliniyor, ancak grubun en karamsar kişisi de olduğu bir gerçek. Kötü çaldığını hissettiği anlar herşeyi yarım bırakıp gidebiliyor. Bir zamanlar en büyük amacı bir Mellotron (2) satın alıp, müzik deneylerine gi-rişmektir. Sonradan bu amacına erişti. Cole Porter gibi şarkı sözleri yazmak diğer bir önemli amacdır. Grubun en müşkülpesent müzikçisi de olan Wright, yüzlerce şar-kı sözü yazmış, bir o kadar da beste yapmıştır, ancak tü-münü yaptıktan sonra çekmeceye atar, değersiz oldukla-rını düşünür hep.

İşte bu dörtlü, 1966'nın sonlarında yoğun bir çalış-maya yönelir. 1960'lardan 66'lara doğru uzanan blues kö-kenli rock müziğine yeni şeyler katmaktır amaçları. Yeni yeni ses, ışık ve efekt oyunları uygularken. Bu uygulamalar dinleyicilere daha farklı bir müzik algılamalarını sağlar ve yeni olanın özgün kullanılınca ne kadar önemli katkı-

-
- (2) Dünyanın en gelişmiş klavyeli çalgısı olarak kabul edilen ve İn-giltere'de 'Melody Electronics Inc.' firması tarafından üretilip pa-zarlanan müzik aletleri Mellotron MKII ve Novatron 400SM adla-rında iki model, ismarlama üzerine yapılır ve gruplara verildi. Özel bir teyp sistemi sayesinde sonsuz olanaklı eko ve ses dü-zenine sahip bu aletlerden belli başlı rock gruplarında vardır. 1260 değişik ses çıkarabilmelerine karşın oldukça sade bir gö-rünümdedirler. Rock müziğin gelişmesine katkısı olan en önem-li müzik aleti olarak kabul edilir, ve özellikle Genesis'te klavye partiyonlarında en büyük ağırlığa sahiptir. (Bu alete sahip olan diğer gruplar arasında Jethro Tull, Manfred Mann's Earthband, The Who, Yes, Emerson Lake and Palmer, The Moody Blues, Led Zeppelein gibi belli başlı gruplar vardır.)

lar getirebileceğini anlamalarına yol açar. Gerçi o dönemde gençliği olduğu gibi kuşatan uyuşturucu ve mistik hiç'e yönelimli yaşayışları bir noktada değişik uyarılarla ve çağrışımlarla zenginleşmiştir, ancak bunu daha da zenginleştirmek için ellerinde önemli bir kozları vardır: Pink Floyd'un kendine özgülüğe doğru hızla yol alan 'sound'u. Bunu artık yeni bestelerin içine işleyerek, hatta besteyi de yeni eserlerin ortaya çıkmasıyla iç içe üreterek oldukça farklı armonilere ulaşmaktadırlar. Yani, akor oluşturan bir kaç sesin içinde artık elektronik sesler de vardır ve tüm aletlerin olağanüstü uyumundan çıkmaktadır besteler.

1967'nin başlarında 'Games for May' (Mayıs Oyunları) adıyla başladıkları konser dizisinde de ilk olarak 'quadrophonic-sound'u denerler. Rock müziğine getirdikleri bu katkıdan öte, 1970 yılındaki 'Atom Heart Mother' albümünde de müziklerine klasik orkestra ve koroyu eklemektedirler. Yani 1970 yılında küçük isteklerini (!) başarıyla gerçekleştirmişlerdir. Küçük istekler diye yorumladığımız uğraşın mantığını zirveye çıkmayı arzulamak şeklinde yorumlamak da zor. Mantıklarını en iyi Mason açıklıyor: 'Tepeye çıkmayı çok istedik ama biz bunu kendi müzik türümüzle gerçekleştireceğiz, imtiyazla değil.' (3)

1970 sonlarındaki ciddi adıma ulaşmadan önce, Waters ilk girdiği yüksek okuldan ayrılıp 'Cambridge Regent

-
- (3) Bu sürecin paralelindeki gelişmelere tekrar döndüğümüzde, Rock'n Roll, uyuşturucu ve çift anlamlı düşünülebilecek underground kültürlerini görüyoruz. Underground, bir gizli yeraltı, o günkü resmi güçlere karşı bir örgütlenme biçimi gibi görülebilir; diğer ucta da Hippy hareketi ve uzantısı çiçek çocuklarının pasif protestolarının çıkış noktasıdır. Bu iki eylemliliği de underground kavramının karşıladığı söylenebilir ama bu kavramı müzik özelinde düşündüğümüzde uyuşturucu kullanımını yaşamlarının bir parçası haline getirmiş gençlerin dinlediği ve eğildiği bir tür karşımıza çıkar. Quadrophonic-sound'un ve Pink Floyd'un kendine özgülüğe doğru yol alan sound'unun yanında, underground müzik türü Floyd için ayrı bir temel taşı olmuştur.

Street Polytechnic School' da mimarlık eğitimine yönelmek istiyordu. Wright ve Mason'da o süreç içinde 'Sigma 6' isimli bir grupta birlikte çalışıyorlardı. Her ikisi de müzik eğitimi görmekteydiler. İşte bu üçlü ilk kez, 'Poly' isimli okul grubunda birlikte gözüksüler. Sonra 'Abdabs' diye bir grupta birlikte çaldılar. Bu grupta gitarı sonradan en ünlü caz gitaristlerinden biri olacak Bob Close çalışıyordu. Bob Close'dan ayrılan bu üçlüye sonradan büyük kente sanat öğrenimi yapmak amacıyla gelen Syd Barrett'da katılınca, Pink Floyd ilk şeklini almış oldu. Bob Close'u hiç bir zaman bir Pink Floyd üyesi olarak düşünemeyiz, çünkü çok kısa bir sürenin içine sığdırılmış bir beraberlikleri vardı.

İlk ortak çalışmalar Barrett besteleridir. Belli bir perspektife yönelik egzotik bestelerdir Barrett besteleri. Barrett'ın o dönemlerde 'Rolling Stones' ve 'Bob Diddley'-cen etkilendiği söylenebilir.

Öncü elektronik müziğin mimarı Peter Jenner isimli bir sosyologdur. Jenner büyük çabalar sonucu ortaya çıkardığı yeni sound makinalarını kullanabilecek gruplar aramaktadır. Aralarında Lou Reed'in de bulunduğu bir grup müzikçiye yaptığı önerilerden olumlu bir sonuç alamaz Jenner. O dönemlerde aynı uğraşları sürdüren ve elektronik olanaklarla ilgilenen gruplar vardır. Who, Yardbirds. Manfred Mann, Jenner'ın önerilerini dikkate almaz. Jenner ikinci önerisini Pink Floyd'a yapar ve grup elemanlarının zaten aradıkları uğraş olan Jenner'in yaratıları, ilk önemli hareketliliğin adımı olur.

Jenner, ürettiklerinin değerini Pink Floyd'un bestelerinde fazlasıyla buluyor ve yavaş yavaş grubun en büyük destekçisi oluyordu. Ona göre Floyd diğer gruplardan sıyrılmak ve kendine özgülüğünü geliştirmek zorundaydı. Jenner'ın grupta en çok tuttuğu eleman, Syd Barrett'di. Onun için; 'duygularını serbestçe dışa vurabilen, yaratıcı bir kişilik, inanılmaz bir insan' demekteydi. Jenner, bu yeni olanaklarla alışılmış müzik ve blues kalıplarının olduğu gibi değiştirilmesini ve olayın 'Revolutionary New Music'e dönüştürülmesini istiyordu. Ancak tek başına

elektronik olanaklarla müzik yapmak, o dönemlerde oldukça uç bir anlayıştı ve bu öncü hareketin karşısında umulmadık insanları da görmek olasıydı. (Lou Reed'i ve diğerlerini anımsayın), Grup elemanları da klasik blues'un egemenliğine karşıydı ve istedikleri daha çok ortaya bir birleşim çıkartmaktı. Elektronik olanaklarla blues'un birleşimi. Ancak ilk çıkarttıkları albümlerde atomal sound'un ağırlığı daha fazlaydı ve bu değişik ses bileşimleri 'psychedelic' müzik denilen yeni bir türü doğurdu. Yoğun bir şekilde içli dışlı olduğunda, dinleyici de anormal bilinç durumları yaratan bir tür. Bu duyguların olağanüstü zenginleşmesine önyaktı.

Müzikteki bu yenilik doğallıkla plak şirketlerinin dikkatini çekmeye başladı ve 'Morison Agency' Pink Floyd'a plak teklifinde bulundu. Grubun düşünmeden kabul ettiği bu önerinin ürünü olan plağın prodüktörü Jenner'dır. Mühendis John Wood'un eşliğinde, 1967 yılının Şubat ayında Pink Floyd'un ilk plağı piyasaya çıktı. 45 devirli olan bu plakta iki Barrett beştesi, 'Arnold Layne' ve 'Candy and a Currant Bun' seslendirilmişti. Bunun bir anlamı da, grubun artık profesyonel müzik piyasasının içine girmesidir. 45 devirli bu plak umulanın üzerinde ilgi topladı ve grup anlaşmayı bozup, bir öneri üzerine 'EMI-Harvest' plak şirketiyle anlaşma imzaladı. Çalışmalarını, günümüze dek de bu firmayla sürdürdü. Bu 45'liğin peşinden aynı yıl 'See Emily Play' isimli plak çıktı ve bu iki plak Pink Floyd'u İngilterenin en başarılı grupları arasına soktu. Pink Floyd sounduna ilk adımlardır bu plaklar. Bestelerin bir ucunda mistik bir hava sezinlenirken diğer uca melodiye yani renkler ve çağrışımlar katan değişik ses ve efektler hissedilir. Bunların uyumlu bir ürünüdür bu çalışmalar. Yadsınamayacak bir etkinin kaynağı da Beatles'dır. Özellikle ritm ve vokal anlayışında sezilen bu etki, dönemin doğal bir sonucudur.

Ve 1967'nin Mayıs ayında, daha önce sözünü ettiğimiz 'Games for May' konserlerine başlarlar. Bu konserlerde grubun tüm elemanları, dinleyicilere tek tek kendi

özel becerilerini de gösteriyorlardı. İlk bölümde ıııı ve klasik blues besteleri çalan grup, ikinci bölümde yeni ve hiç görülmemiş elektronik aletleriyle öncü bir muzık sunuyorlardı dinleyicilere. Efektlere ve ışık düzenine verdikleri önem, dikkati çekmiş ve müzik çevrelerinden olumlu eleştiriler almaya başlamışlardı.

Tüm bu eylemler, yeni bir tür muzığın kendini kanıtlamasıydı. Artık deneysel müziğe ıyldun ılyıe sıvanmışlar, bir arayışı ve bu arayışın ürünü olan aykırı bir neal oldukça başarılı bir biçimde sunmuşlardı dinleyicilere. Pink Floyd'un öncü olduğu bu deneyci çizgi, 1970 78 arası rock müziğinin en özgün yapıtlarının sunulmasına, yepyeni grupların ortaya çıkmasına neden olmuştu. Değişik alt müzik türleri denenmeye başlanmıştı: soft-rock, hard-rock, jazz-rock, symphonic rock, v.s. O yıl yani 1967 yılında The Moody Blues, yeni bir deneye yöneliyor ve sentonl orkestrası eşliğinde bir albüm çıkarıyordu. 'The Days of the Future Passed.'

Pink Floyd, bunların yanısıra orta sınıfın dinleyici alanını daha da genişletmekteydi ancak egemen kültürün müdahalesi de hemen kendini gösterdi. BBC-II. programı onları filme alıyor, grubu kültürel arenada onaylıyor ve yaygınlaşmasını sağlıyordu. 'The Observer'ın müzik yazarı Tony Palmer ise grup üstüne yazdığı yazılarda, gruba Avrupa'da bir prestij ve konum sağlıyordu. Ancak Peter Murray gibi bazı tutucu basın üyeleri ise, grubun uğraşını sürekli olumsuz bir açıdan eleştiriyordu. Tutucu bir kimliğe sahip İngiliz toplumunda yeni arayışlara yönelmek kolay değildi elbet. Mason bu muhalif yazar için, 'Biz ahlaka zararlı isteklerle dolu bir tür saçmalıklar dizisi üretiyoruz o'na göre,' diyerek alaya alıyordu kendilerini yerenleri.

Grup, 1967'nin sonlarında ilk albümünü çıkarttı: 'The Piper at the Gates of Dawn». En çok satan albümler listesinde 7 hafta ilk 10un içinde yeralmış bu albüm, birçok eleştirmen tarafından olumlu karşılanmıştır. Melody Maker yazarı Mick Jones, bu albüme ilişkin şunları söylemişti: 'Floyd'un müziğinin ne denli özgün olduğu tartışılmaz

bir gerçek, ancak bilinçten yoksunlar henüz. Bu bilincin ise zamanla oluşacağına inanıyorum.'

Bu albümün ardından 'Apples and Oranges' adlı bir 45'lik daha çıkarttılar, ancak bu plağa ilgi az oldu. Aynı dönemde, bir dizi grupla birlikte konser turlarına çıktılar ve Floyd bu konserlerin en ilgi çeken grubu oldu.

'Apples and Oranges'a gösterilen ilgisizliğin nedenleri ise önemliydi. Syd Barrett'ın alışılmış beste randımanı gittikçe düşmekteydi ve kullandığı aşırı uyuşturucu yüzünden dengesini tamamen yitirme durumundaydı. 1967'nin sonlarında, grubun işlevsiz bir elemanıydı artık ve arkadaşları bu sevdikleri insanın gruptan ayrılmasına seyirci kalacaklardı. Gruba 18 Şubat 1968'de yeni bir gitarıcı katıldı. Pink Floyd, iki ay gibi kısa bir süre için 5 kişilik bir kadroya sahip oldu. Barrett'in boşluğunu doldurmak için gruba katılan bu yeni eleman ise David Jon Gilmour'du. Barrett, bu olay üzerine 6 Nisan 1968 günü gruptan tümüyle ayrılarak evine kapanmayı tercih etti.

Müzik çevrelerinin fazlasıyla onayladıkları bir kişilik olan Barrett, hâlâ İngiltere'nin en büyük pop müzikçilerinden biri sayılır ve daha önce de belirttiğimiz gibi, anısını yaşatmak için kurulmuş olan 'Syd Barrett Appreciation Society', 'Terrapin' isimli aylık bir bülten yayınlar. Barrett'ın bestelerini yorumlamak gibi bir işlevi de yüklenmiştir bu dergi. Tüm müzik otoriteleri onun, 'yüzde yüz ve eksiksiz bir yeteneğe sahip olduğunu' belirtirler. Eleştirmen Pete Brown, Barrett için 'tipik bir Rimbaud figürü' demekle, şaşılası bir benzetmeyi de yapabilmektedir. Yakaladığı bu ortaklığın ana nedeni, sanatçı kişiliğiyle resmi değerlere actığı savaştan olsa gerek. Rimbaud, bu tavrını şiirinde özelleştirmiştir. Barrett ise müzikte somutlamıştır bu tavrını. Konuşmalarından birinde Barrett, 'Ben her zaman böyle içe dönük olmam,' der. 'Galiba genç insanların çoğunun sevinecek fazlasıyla şeyi var. Fakat ben herhangi bir tane bulabileceğimi sanmıyorum.' Ölmeden öncesine kadar 4 plağı çıkar Barrett'ın. Bu plakların çıkmasında en

büyük katkısı yine eski arkadaşları yapmıştır ve arkadaşlarına ölene dek destek olmuşlardır.

Tekrar 1968'in başlarına gelirse, Gilmour'lu yeni kadro 'It Would Be So Nice' ve 'Julia Dream' adlı iki yeni 45'lik çıkartır, ancak Barrett'siz geçen iki ay grubu oldukça pasifleştirmiştir. Başarı temposu gittikçe azalmaktadır. Eleştirmenler bu yeni kadrodan oldukça umutsuzdur.

Haziran 1968'de Pink Floyd ikinci albümünü piyasaya sunar. 'A Saucerful of Secrets' şimdiye kadarki çalışmalarından oldukça değişik motifler içermekteydi ve bunun sonucu olarak plakta yeni bir sound dinleyicinin karşısına çıkmaktaydı. Bu plağın ardından bir ABD turnesine çıkarlar ve oldukça büyük bir başarı kazanarak, o günlerin popüler grupları olan Cream, Fleetwood Mac ve Ten Years After'ı aralarında bırakırlar. Eleştirmenler tarafından, progressive blues türü müzik yapan bu grupların dışında değerlendirilirler. Bu ilgi kaçınılmaz olarak Avrupa'ya da sıçrar ve Pink Floyd'un etkisiyle kıtanın her yanında yeni 'psychedelic-rock' grupları görülür.

Pink Floyd, bu türün tartışılmaz yaratıcısıdır ama grup elemanları bunu kabullenmezler. Sadece alışılmış müzik formlarına yanaşmadıklarını söylerler. 'Ne istersek onu yaparız' düşüncesi ana ilkeleridir. Ancak, şu önemli bir noktadır ki grup elemanları, rock müziğine getirdikleri katkının kesinlikle farkında değillerdir. Gilmour: 'Yaptıklarımız hakkında hiç bir bilgimiz yok.' derken onaylamakta bu tesbiti. Sanki bütün bu olumlu çabalar sanatçıların sezgilerinin ürünüymüş gibi görünür ve bunun sonucu olarak yaptıkları herşey sıradan ve doğalmış gibi gelir onlara. Bu belki de, 1950'li ve 60'lı yıllarda yoğun bir biçimde yaşanmış olan 'anti-entellektüelizm' hareketinin kaçınılmaz sonucudur.

1969 yılları da yoğun konser ve albüm çalışmalarıyla geçer. Temmuz ayında 'More' adlı bir film müziği yaparlar ve albüm olarak çıkartırlar. Bu plak da listelerde başarı kazanır. Peşisıra, 'Ummagumma' adını taşıyan ikili bir albüm sürerler piyasaya ve bu albüm de tahminlerin

üzerinde ilgi toplar. Ummagumma, 4 elemanın da sanatçılıklarını ayrı ayrı kabul ettirdikleri bir çalışmalar toplamıdır. Bu albümle birlikte 'sound' özgün bir konum almıştır. Hiç bir grubun deneyemediklerini, Pink Floyd deneye deneye en olumlu yerlere getirmeyi başarmıştır. Plak iki albümden oluşur ve ilk albüm bir konser kayıdır. İkinci albüm ise, her bir elemanın kendi bestelerinden oluşmaktadır.

1970 yılı başında ünlü İtalyan film yönetmeni Michelangelo Antonioni, 'Zabriskie Point' adlı filminin müziği için Pink Floyd'dan destek bekler. Grup bir süre için, film müziklerini hazırlamak üzere Roma'da kalır ve uzun çabalardan sonra film müziklerini hazırlarlar. Plak, 1970 yılında içinde diğer gruplardan besteler de olduğu halde piyasaya çıkar. Floyd'un bu albümde, tümü filmde kullanılmış 4 bestesi yer alır. 70 yılında tekrar bir ABD turnesine çıkarlar ancak turne esnasında tüm aletleri çalındığından öteklerine geri dönerler.

İşte bu sıralarda diğerlerinden çok farklı bir albüm üzerine çalışmaktadırlar. 'Atom Heart Mother' isimli 1970 yılı yapımı bu plak, gerçekten son derece özgün bir sound içermektedir. Progressive türün içine yerleştirilmiş klasik formlar, orkestra ve gençlik korosunun olağanüstü uyumu bambaşka bir ürün çıkartır ortaya. Pink Floyd'un 2. döneminin başlangıcındadır bu yapıt. İlk yüzü kaplayan 6 bölümlük Atom Heart Mother adlı parçada zengin bir orkestranın ve 40 kişilik bir gençlik korosunun yaşattığı olağanüstü zengin bir sound yer alır. Vokalin kullanılmadığı bu parçada, belli belirsiz bir savaş aleyhtarlığının izlerini görmemek olanaksız. Şimdiye dek yapılmış deneysel rock çalışmalarının en başarılı örneklerinden birini oluşturan bu albümde teknik olanakların sınırsız bir kullanımını da görmekteyiz. En dikkat çekici bölümler ise, Waters'ın daha sonra birlikte ikili bir albüm yapacağı Ron Geesin'in viola partiyonları olarak gözümüze çarpar. İkinci yüzde ise, 'If', 'Summer 68', 'Fat Old Sun' isimli bestelerle birlikte ilginç bir besteye rastlamaktayız. 'Alan's Psychedelic Bre-

akfast' Bir anlamda, psychedellic sözcüğünü ilk olarak kullandıklarından, grubun manifestosu olarak yorumlanması da olası. Bu parçada adı geçen Alan, uzun bir süredir grubun ses mühendisliğini yapan Alan Parsons'dan başkası değildir. Alan Parsons daha sonra, Alan Parsons Project isimli kendi grubunu kuracak ve müzik dünyasına, yenilikçi müziğe katkıda bulunacak bir sanatçı olarak günümüzde de anılacaktır.

Mason, Atom Heart Mother ismini nereden aldıklarını soran bir gazeteciye şu yanıtı vermekte: 'Sadece bir gazete başlığı. Bizi çok etkiledi. Atomsal birtakım işlemlerle hamile kalmış bir kadınla ilgiliydi haber.'

Aynı yıl, grup elemanları değişik kişilerle plak uğraşlarına girdiler ve değişik çalışmalar yaptılar. Gilmour ve Wright, Barrett'ın iki solo albümünün prodüktörlüğünü üstlendi. Mason, B.B.King'in solo albümünde davul çaldı. Waters ise, Atom Heart Mother'ın unutulmaz violacısı Ron Geesin ile birlikte 'The Body' isimli bir filmin müziğini yaptı ve müzikler albüm olarak piyasaya çıktı.

Bu yılın ilginç olayları arasında bir de film müziği var. Filmin konusu, Proust'un ünlü 'Yitik Zaman Ardında' adlı yapıtından esinlenerek yazılmış. Doğal olarak bu yapıt okunmak zorunda. Daha doğrusu, onlara göre bu yapıtı okumak gibi bir dert var başlarında. Hepsi hızlı bir okuma sürecine giriyorlar ancak kısa bir süre sonra ürünün ağırlığından ötürü, bu sürece son veriliyor. Waters, 2. ciltte pes ederek en uzun okuyan ünvanını alıyor. Gilmour en istikrarlıları (!) çünkü 18. sayfada bırakıyor kitabı bir köşeye. Doğal olarak 'yitik zaman ardında' projesi 'yitiyor'.

Floyd'un 5. yılında ortaya koyduğu yapıtlar, grubun geleceği üzerine de olumlu beklentileri beraberinde getiriyordu. Artık çabalar daha da progresive bir çizgi izleyecekti doğal olarak. Nitekim, Atom Heart Mother'da elektronik efektlerin yanı sıra, doğal efektlerin de büyük bir başarıyla kullanıldığını görüyoruz. Bu da dinleyicilerle kurdukları duyusal birlikteliğe yeni yeni boyutlar getiriyordu.

Ancak, 70 sonu ve 71 başlarında biraz durulmaya başlayan bu uğraşlar, 'Relics' adlı eski parçalardan toplama bir albümün sunulmasını zorunlu kılmıştı. Belki de 'See Emily Play' ya da 'Arnold Layne' aranmaktaydı hâlâ.

Bu pasif sürecin sonunda, ellerinde oldukça uzun ve ilginç bir beste vardı. 'Return of the Sun of Nothing'. Bu yapıtta, daha önce hiç kullanmadıkları sound-efekt'ler kullanmışlardı. Piyoano'dan çıkartılan su damlaması sesi ve elektronik çığlıklar ve kuş sesleriyle birlikte yeni bir müzik. İlginçliğin zirvesinde bir yapıttı bu, gizemli yanının yanısıra melodik özgünlük de rahatsız edici güzellikeytdı.

Yıl sonuna doğru ABD ve ilk kez bir Uzak Doğu tur-nesinden dönüşte yeni albüm piyasaya çıktı. 'Meddle'. Bu plağm ikinci yüzü daha önce adını andığımız yeni çalışmayı içeriyordu ancak adı değışikti. 'Echoes'. İlk yüzde ise oldukça popüler niteliğe sahip parçalar bu popülerliklerine karşın yeni bir sound'u beraberlerinde getiriyorlardı. İlk yüzdeki parçalardan biri olan 'Fearless' ve Liverpool taraftarlarının efekti unutulmaz bölümler olarak yazılacaktı pop müziğın tarihine.

Melody Maker anketlerinde yılın en başarılı grupları listesinde, ELP'dan sonra Pink Floyd'u görmekteyiz. Bu dönemde, yani 70'li yıllarda alt-türlerin özgün grupları da önemli yapıtlar ortaya koymaktaydı ve yavaş yavaş bir rock geleneğı kendine özgü yerine oturma yolundaydı. Pink Floyd, bu bir dizi grup arasından sıyrılıp değeri- nı kanıtlamas'ını biliyordu.

1972 yılının ortalarına gelindiğinde grubun hazır olan bir albümü daha vardı ve bu albüm 'The Valley' filmi için hazırlanmış film müziklerini içeren 'Obscured by Clouds' adlı albümdü. Haziran ayında piyasaya sürülen bu plağın içindeki 10 besteden çoğı başarılı parçalar olarak göze çarpmaktaydı ve lirik, hafif cocuksu bir anlatım tarzı özellikle dikkat çekmekteydi. Albüm, klasik Rock motiflerinin dışına çıkmasa da, Gilmour'un gitarını ve tekniğini belirginleştirdiğı albüm olarak önem taşır. Artık Barrett öze-

mi ve etkisi yitmiştir ve Gilmour onun becerilerine sahip bir müzikçi olduğunu kanıtlama yolundadır.

Pink Flod'un 4 albümlük 2. devresini kapatan bu albümden sonra, 1973 başlarında çok önemli bir olay gündemdedir artık. Gerek Avrupa'da gerek ABD konserlerinde başarıyla icra ettikleri 'The Dark Side of the Moon' albümü çıkmıştır piyasaya. Sezinlediğimiz, bambaşka bir arayış bambaşka bir duyarlılıktır. Efekt kullanımının ayrıcalığıyla birlikte ortaya şarkı sözlerinin farklılığı da girmeye başlar ve 'Dark Side' bestelerinde artık söz'e çıplak bir yaklaşımı gözlemler dinleyiciler. Sanki diğer albümlerinde müzikle anlatmaya çalıştıkları, artık sözel anlatıma dönüştürülmüş durumdadır. Resmii değerlere karşı olan isyanlarını açıkça dışavururlar, her şey son derece belirgindir artık. Pink Floyd, şiir kimlikli sözlere yaslanmaya başlamıştır ve bunda da en büyük pay kuşkusuz söz yazarı Roger Waters'ındır. Plak olağanüstü bir ilgi toplamıştır. Tüm dergilerde birincilik koltuğundan inmez. Bestelerdeki özgünlük, sözlerdeki şiirsellik, ses mühendisi Ala Parsons'un anlamlı ve özgün efektleri plağın tartışılmaz kalitesini ortaya koyar. Vokalist Clare Torry ve saksafoncu Dick Perry'nin olağanüstü katkıları bambaşka bir güzelliğe sokmuştur yapıtları. İlk yüzdeki Time'da, gelecek üzerine hiçbir kaygıları olmayan ve değişimleri hep dışarıdan bekleyen pasif insan kümelerine zamanın değeri anlatılmaya çalışılır. Anlatmaktan da öte açık bir eleştiridir bu İngiltere'ye ve insanlarına. Onlara göre, toplumlarının insanları yaşamıyordu, daha ötesi zamanın içinde kaybolup gitmiş kullardır her biri. 2. yüzdeki Money, bir anlamda paranın egemenliğini ve kapitalist ilişkileri lanetler. Çünkü para bu ilişkilerin tartışılmaz yönlendiricisidir, tüm insani değerlerin üzerinde bir yapıya sahiptir. Eclipse adlı son parça ise, insanların ellerinde tuttuğu, sahip oldukları her şey sergilendikten sonra plağı şu dizelerle bitirirler 'Uyum içinde güneşin altındaki her şey/Fakat gölgede bırakılıyor ay tarafından güneş.' Yani güneşle sigmeledikleri maneviyatın, tutuculuğun yarattığı bakarkörlüğün, insan ve insanoğlu-

nun somut yaşayışlarını simgeleyen ay tarafından nasıl kuşatılmış olduğunu söylemek amaçları. Bu alegorinin getirdiği gerçekliği parça bittikten sonra fısıltılarla tamamlıyorlar ve karamsarlığın zirvesinde bir yorumu mırıltıyorlar bize: 'Ayın karanlık yüzü yoktur,' deyip hemen peşinden ekliyorlar, 'aslına bakarsanız tamamı karanlıktır.'

Roger Waters'ın plak üzerine söylediklerini aktarmadan geçemeyeceğiz. (Bu plakta hem bestelerin hem de sözlerin büyük bir çoğunluğu, onun imzasını taşımaktadır.) 'Daha önce yaptıklarımızdan çok farklı. Anlaşılması çok daha kolay. Kısacası, kötü bir plak değil galiba, ya da bize öyle geliyor.' Grubun en başarılı yapıtlarından biri olan (belki de en başarılı yapıtı) bu plak hakkında Waters'ın söyledikleri bunlar. Plak, 1983 yılının son haftasına, Billboard ve Melody Maker listelerindeki 500. haftasını da geride bırakarak girdi.

Daha sonraki bir A.B.D. turnesinden sonra grup tekrar inzivaya çekilir ve bir süre farklı çalışmalarda bulunurlar. Gilmour, 'Unicorn' adlı bir grubun prodüktörlüğünü yapar ve grup Gilmour'un katkılarıyla 'Blue Pine Trees' isimli bir albüm çıkarır. Kate Bush'la olan müziksel işbirliği de bu dönemde başlar.

Temmuz ayında üç günlük bir Fransa turnesinden sonra ülkelerinde 20 konserlik bir diziye başlarlar. Bu konserlerde üç yeni şarkı daha kendini göstermektedir. 'Raving and Droling', 'Gotta Be Crazy' ve 'Shine on you Crazy Diamond'. 1974'ün başında çok daha değişik şeyler beklenir Floyd'dan ve piyasaya sunulacağı belirtilen 'Household Objects' albümünü bekler hayranları. Çok değişik deneylerin ve 'non-musical instruments'lerin yer alacağı bu albüm, ne yazık ki gerçekleşmemiştir.

1974'de 'Dark Side' değerini korurken onun paralelinde çok sayıda kaliteli çalışmanın sunulduğunu görmekteyiz İngiltere'de. Led Zeppelin'in 'Physical Graffiti'si, Rick Wakeman'ın 'Journey to the Centre of the Earth'ı, Yes'in 'Relayer'ı. Her biri yenilikçi müziğin gelişmesine önemli katkılarda bulunmuş çalışmalardı. Caz-Rock türünde ise

'The Mahavishnu Orchestra' adında bir grup müzik çevrelerinde tüm dikkatleri üzerine toplamıştı ve birbirinden başarılı ürünler sunmaktaydı müzik dünyasına.

1975 yılına gelindiğinde ise grup «Shine on You Crazy Diamond»ın da içinde yer aldığı 'Wish You Were Here' albümünü hazırlıyordu. Bu plağın stüdyo kayıtları 6 ay gibi kısa bir zaman içinde bitirilmiştir ve tüm sözleri gene Waters tarafından yazılmıştır. Besteler ortaktır ve albüm tümüyle eski arkadaşları Syd Barrett'a atfedilmiştir. Aynı ilgiyi bu albümde toplar ve milyonlarca satar.

Bu süreç içinde biraz da grup üyelerinin özel hayatlarına değinmek istedik. Bunun nedeni, bu ayrıcalıklı insanların çok kere olgun, akılsel bir yaşam biçimini seçmiş olmaları. Rock yıldızlarının neredeyse simgeleri olmuş dağınıklık, çılgınlık bu insanlarda hemen hemen hiç görülüyor. Fotoğraflarının bile çekilmesine karşı çıkmaktalar çoğu kez. Tüm bunlar daha ayrıcalıklı bir beğeni de kazandırır dinleyici çoğunluğuna. Dünya çapında isim yapmış ve plakları milyonlarca satan bu insanlar aslında alçak gönüllü bir yaşamın sahipleri. Turnelerde sempatik şakalar ve gezintilerle vakit geçiren grup elemanları günlerini monopol, futbol, yüzme, kriket, yelken sporlarıyla geçirir satranç oynarlar ve bizler gibi çokça da bunalırlar. Menajerleri Mick Kluczynski ise çalışmalarında aşırı hassas ve dikkatli olduklarından, günde yaklaşık sekiz saat çalıştıklarından söz eder. (Galiba salt çalışma konusunda biraz İngiliz gibiler.) Kluczynski grubun tartışılmaz liderinin Waters olduğunu belirtir ve bunun, herkesin genel kanısı olduğunu söyler. Ancak bu konu aralarında hiç bir zaman tartışmalara yol açmaz çünkü grubu bütün kılan tümünün ortak katkılarıdır. Bu ayrıcalığı Waters'da kabullenmediği için gül gibi geçinip giderler.

Tüm bunları açıklamamızın nedeni artık popüler müzik alanının iki ayrı gruba ayrılıp değerlendirilmesinin gerekliliğindendir. Pink Floyd'un da içinde bulunduğu birinci gruptaki topluluklar gerçekten üstün bir müzik bilgisine sahip insanlar tarafından yönlendirilmiştir ve içlerinde Keith

Emerson, Justin Hayward gibi gerçek bir klasik müzik eğitiminin geçmiş insanları, müzikçiler bulunmaktadır. Bir yanda bu gruplar, yani araştırmacı müziğin öncüleri, diğer yanda başını alıp gitmiş lümpen kültürün simgeleri olabilecek müzik toplulukları. Bu ayrım şüphesiz dinleyici tiplerinde de farklı alt-kültürler oluşmasına neden olur.

Tekrar 'Wish You Were Here'a dönersek, Gilmour'un 'Shine on You'daki gitar yorumları, Dick Perry'nin anlamlı saksafonu ve hüznün dolu besteler, Barrett'a karşı bir özlemi dile getiriyordu. Bununla birlikte 'Welcome to the Machine' adlı parçada o dönemin çıkar üzerine kurulmuş müzik piyasasına yöneltmiş eleştirileri görürüz. Bu sövgünün bu plakta işlenmesinin nedeni belki de Barrett'ın dengelessnessinin içinde yaşamış olduğu bu piyasadaki kaynaklandığını düşündüklerindendir. 'Have a Cigar' isimli parçada ise şirketlerin temel amaçlarının sadece ve sadece kâr olduğu belirtilerek kapitalist ilişkiler yeniden eleştiriliyordu. Çıkarılan albümlerle, yapıt sahiplerinin aslında hiçbir bağlarının olmadığı belirtiliyor ve bu noktada piyasa koşullarına ayak uydurmanın nedenleri soruşturuluyordu. Bu soruşturma iki yönlüydü; hem kendilerini, hem de dış dünyayı soruşturuyorlar ve çözümsüz gibi görünen bu görünümün sonucu oluşan yetkin yabancılaşmaya da sahip çıkıyorlardı.

2 yıllık bir aradan sonra grup 'Animals' adlı yeni bir albüm daha çıkartır. Sürdürdükleri anlayışta, resmi ve kuraldışı olana tepki de bir farklılık yoktur ancak müzikalitenin düşüklüğü hemen dikkati çeker. İşlenen konu oldukça ilginçtir. İnsanoğlunun kişiliklerine göre bir sınıflandırmaya tâbi tutulduğu bu albümde insanlar; köpekler, domuzlar ve koyunlar olarak üç kategoriye ayrılmıştır. Köpekler, orta sınıfların ürettiği kaypak kişiliklerin bir simgesidir. Yapıları gereği tutarsız olmalarından ötürü, çıkarı doğrultusunda kolayca kimlik değiştirebilen insan tipini simgelemektedirler. Ancak bu tespitlere ulaşmadan çıkış noktalarının salt gözlem olması ve sözlerin oturmuş bir arka plana dayanmaması, grupta herşeye rağmen duygu-

şal yönelimlerin ağır bastığının bir kanıtıdır. Domuzlar da üç ayrı kişilik görmekteyiz. İlk çizilen tipi, yaşamını soylu sınıflara yaranarak geçiren insanlara, ikinci tipi duygularını her zaman bastıran, akılcı yönelimleri gelişmiş ve gerektiğinde zor kullanmaktan kaçınmayan sinsi kişilere benzettik. Son grupta ise, yönetici ve egemen sınıfların domuzlukları yerilir.

Bu yaklaşım ne kadar düzeysiz gibi görünse de ilk aşamada, toplumlarına karşı gerçekleşmiş yabancılaşma duygusunu saf müzikle sunmanın yetersizliğini anlayıp daha dolaysız bir anlatımcılığı seçmeleri, bu aşamada grubun diğerlerinden ayrılan en önemli özelliği olarak karşımıza çıkabilir. Üçüncü insan tipi ise koyunlardır. Bunlar, son derece pasif, toplum değer yargılarına körü körüne sahip çıkan sorunsuz insanlardır. Floyd, bu insanların din tarafından yoğun bir şekilde kuşatılmış olmalarına isyan eder, yaşamlarını daha da körelttikleri için acımasızca eleştirir onları. İncil'in üçüncü kitabı olan 'New Testament'in 23. Psalm'ını, büyük bir değişikliğe uğratarak plaklarına katarlar ve Tanrının liderliğiyle baskıcı liderler arasında ironik bir ilişki kurmaya yönelirler. (4)

Bu plağın ortaya çıkmasından hemen sonra Waters, yeni bir konu arayışına ve müzik çalışmasına girdi. 1977'lerde bir banta kaydettiği bestelerini 1978'de arkadaşlarına sunuyordu. Bu besteler şimdiye kadarki bestelerinin oldukça dışındaydı. Müziğe, kendilerine özgü efektlere ve geliştirdikleri tekniklere bir de şiir-öykü karışımı bir sözel anlatımı da ekliyorlardı. İşte bugün Rock klasikleri arasında belki de en önemli yeri tutacak olan 'The Wall' du gündemdeki. Grup elemanları 1979'un hemen başlarında yoğun bir stüdyo çalışmasına girdiler ve 9 ayı bulan yoğun uğraşın sonucunda, dışı duvar'la donatılmış kapağıyla çift-

-
- (4) Orijinal metinle (New Testament'teki metin) sadece ilk beş dize benzerlik göstermektedir. Mısır ve bazı Arap ülkelerindeki 'Animals' kasetlerinde bu bölümün tümüyle çıkarılmış olması, bu benzersizliğe rağmen dikkat çekicidir.

li bir albüm sundular müzik dünyasına. Şarkı sözleri, 3. dönem Pink Floyd albümlerinin tümünde olduğu gibi anlatımcı bir kimliğe sahipti. Ama ayırıcı bir özellik de getiriyordu aynı zamanda. Şarkıların konuları birbirini tamamlıyordu ve sonuçta ortaya çıkan yapıtta, bundan öncekilerde kaba çizgileriyle yapılmış bireysel-toplumsal eleştiriler fazlasıyla tutarlı ve kendini gösterir nitelikteydi. Müziğe yöneldiğimizde belki 'Dark Side' kalitesini bulmak mümkün değildi ancak özgün besteler oldukça fazlaydı. Plajın son kısımlarında alışılmışın dışında bir 'theatral' anlatım etkinliği görmekteydik. ('Trial' adlı parça) Parça aralarındaki doğal efektler de kusursuzdu ve değişik motiflerdeydi. Ancak, az önce de belirttiğimiz gibi en çok dikkati çeken nokta müzik eşliğindeki temaydı. Bu temada öylesine bir toplumsal bilincin varlığı seziliyordu ki, bir ucuyla kapitalist ve kültürel formasyonu açısından muhafazakâr bir İngiltere'nin ürettiği insan tipleri ayrıntılarıyla çiziliyor, diğer uca ise Waters'ın Pink adıyla konuya yerleştirdiği kahramanın söz ettiğimiz yapılarla karşı değişikliklerini, bizler reel değerlerin dışında da düşünebiliyor ve yaşayabiliyorduk.

Pink adlı kahraman yaşamını plakta değişik evrelerle okul, evlilik ve aile kurumlarına karşı sert ve kendi içinde tutarsız (daha sonraları da şizofrenik) tepkilerle sürdürmektedir. Hayatının ilk aşamasında Pink'in annesiyle yaşadığını ve buram buram baba özlemi duyduğunu görürüz. Bu babasızlık Pink'le annesi arasında inanılmaz bir yakınlık kurmuş olmalı ki, Pink bir noktadan sonra ona göre kuru ve kurumsal olan bu bağı dışlamaya yönelmektedir. Okul yaşamı da Pink'in aykırı bir kimliğe bürünmesine en önemli nedendir ve Pink içinde yaşadığı bu sevgisiz ortama değişik biçimlerde sert tepkiler sunmaktadır. Bundan sonra evliliği ve eşiyle olan anlaşmazlığı gitgide dağınık ve katı bir iç dünyasının oluşmasına neden olur ve psikolojik bir yıkım başlar. Yıkılmaz duvarlar olarak simgelenen kurumlara karşı kendi içinde devamlı dengesiz tepkilerde bulunur ve daha da katılaşıp 'çekirdek faşist ideoloji-

nin' bir savunucusu olma durumuna gelir. Kendisinin özgürlük diye nitelediklerinin duvarların içinde çırpınmalar olduğunun farkına varınca esas amacının bu kurumlara yönelik olmasının gerekliliğini anlayacak ve bir iç duruşmayla (Trial) kendini duvarın içinde yeni bir alana sokmaya çalışacaktır. Ancak onun adına üzülen insankar da vardır ve bu insanların tavırları 'Outside the Wall' isimli final parçasında belirtilmektedir.

Panoraması çizilen bu konu, yaratıcısı Waters'ın hayatıyla tamamen olmasa bile yakından ilintilidir. Waters'da kendisiyle yapılan bir konuşmada gençliğinde okuduğu okullardaki izlenimlerini ve en önemlisi babasının ikinci büyük savaşta ölümünü hiçbir zaman unutamadığını söyleyecekti. (Babasının ikinci büyük savaşta ölümü, tümüyle 'The Final Cut'un ana temasını oluşturmaktadır.) Plaktaki önemli atılımın özeti ise, sadece ikili ilişkilere dayalı çözümsüz bir gerçeklik algılanışının kırılıp, tepkinin daha değişik alanlara kanalize edilmesinin gerekliliğini getiriyordu.

Bu ciddiyette bir tema, radikal bir son, başından sonuna dek ayrıntılarıyla verilmiş toplumsal bir eleştiri, özelde Pink Floyd'da, genelde ise Rock tarihinde ilk kez görölüyordu. İlgili plak sınırlarında da kalmıyor, Alan Parker (Midnight Express'in yönetmeni) yönetiminde 85 dakikalık bir filme dönüştürölüyor ve Cannes film festivaline yarışma dışı katılarak ilgiyi dünya çapında üzerine topluyordu.

80'li ve 81'li yıllarda süregelen bu gelişmeleri, 1983 yılının Mart ayında piyasaya çıkan yeni bir plak daha takip etti. Bu yapıt bir anlamda 'The Wall'un devamı olarak da nitelendirilebilecek olan 'Final Cut'dır. Ancak bu yapıtta, The Wall'dan daha olumlu özellikler yakalamamız mümkün. Waters'ın babasının savaşta ölümü ve 2. büyük savaşın sinsi kimliği gündeme getiriliyor ve bunun yanı sıra büyük savaşların bugün en büyük sorumluları olarak adedebileceğimiz Reagan, Begin, Brejnev ve Thatcher gibi liderler yeriliyordu. Afganistan, Lübnan ve Latin Amerika

olaylarına simgesel yaklaşımlar söz konusu oluyor ve bu çatışmalar sövülürken, önlenmesinin kaçınılmazlığı da vurgulanıyordu. Kendi toplumlarında ürkütücü hasarlara neden olan ruhsal çöküntüler ve ölümler üreten acımasızlığı lanetleyen Floyd, savaşı ve dostluk dolu bir dünya tasarımını öne sürüyordu. Kendilerinin her zaman pasif yaşayıp soğuk ve dinsel olanın etkileriyle yaşamlarını yönlendirdiklerini. insani değerlerin böylesi insanlar tarafından öğretilmesi yerine kendilerinin üretmesinin zorunluluğunu ekleyerek sözü bitiriyorlardı.

Müziği dinleyip sözleri de birlikte izlediğimizde müzikalitenin -The Wall'ın yer yer etkisi olsa bile- daha düzeyli ve oturmuş olduğunun farkına varıyoruz. Efektlerin kullanımıyla şarkı söyleyişteki uyum bazı bölümlerde birbirini tamamlayan bir yapı görünümünde. Saksafonun yer yer aktif bir anlatım öğesi olarak kullanımı 'Dark Side'ı anımsatır çağrışımları getiriyor bizlere. Plakta Rick Wright'ın ilk olarak yer almadığını görmekteyiz. Ancak, herşeye rağmen büyük bir boşluk olarak da değerlendiremiyoruz bu olayı çünkü Wright'ı aratmayan müzikerlerin varlığını sezebiliyoruz.

Bu plağın da ne kadar popüler olduğunu söylememiz anlamsız. Daha 8. ayı henüz bittiği halde milyonlarca satıldığından söz ediliyor. Ancak bizim arzumuz yine de bu grubu, 'Pink Floyd hayranı olarak dinlemekten' farklı bir şeyler yapalım artık. O yapıtlara yönelmemizin, gündelik hayatımıza getireceği anlamları değişimleri sağlayabilmek, düşünebilmek en önemlisi.

Pink Floyd'un kısa tarihini anlatıp yazımızın sonuna geldiğimizde söylenmesi gerekli bir sürü şeyin olabileceğini sanıyoruz. Ancak bizim bu ürünü ortaya çıkarışımızdaki mantık, tek başına bir Pink Floyd tanıtımı olarak da düşünülsün istemiyoruz. Çünkü, müzikten gerçek hazı duymak için çok daha farklı arayışlarla donatılmamız gerek diyoruz. Nesnel dünyanın gerçeklikleri zihnimizden hiçbir zaman kopamıyor ve bu yüzden nesnel dünya her türden arayışımıza ---kendisi istemese de--- ket vurma

yanlısı. Müzik dinleme konusunda da dolaysız olmasa bile dolaylı etkiler getiriyor gündelik hayatımıza ve şunun farkına varıyoruz ki bir müzik türü insanların kulak ve diğer duysal/duygusal ihtiyaçlarını karşılayamıyor. Gitgide karmaşıklaşan yaşama biçimleri ise hergün yepyeni alt-kültürlerin oluşmasına neden oluyor. Bu kültürlerin çoğunun da sahip çıktığı özel müzisyenler, özel topluluklar söz konusu. İşte bu ilişkide, söz konusu olan bilinç dışı belirlemeleri yadsımıyoruz. Yani sahibi oldukları ideolojilerin uzantılarıyla üretilmiş bir müzik dinleme biçimi bu.

Ama yadırgatıcı olanın bu belirlenmenin dışına çıkamamak olduğunu saptıyoruz. Çünkü müzik dinlemek 'saplantı değil, çok boyutluluktur' diyoruz.

Birtakım insanların ve çoğunlukla gençlerin, zengin bir yelpaze içinde müzikle ilgilenmelerinin zorunluluğuna inanıyoruz. Klasik Türk Müziği, Türk Halk Müziği, Caz Müziği, Klasik Batı Müziği, Rock Müziği gibi işlevsel ve düşündürücü nitelikteki türlerle olan ilinti, hepsinin her zaman dinlenebileceği şeklinde yorumlanmamalı. Ne kadar eğilimimiz olan bir tek tür olsa da, bize göre özgün olanın niteliğini sezinleyebilmek için diğer türlerle olan ilişkileri kurmak gereklidir diyoruz. Örneğin, Blues kulağı olmayan bir kişi, rock'la nasıl ilgilenebilir ki.

Bu noktada Pink Floyd'un bizim açımızdan özel önemi tartışılmaz. Ama bizim diye bahsettiğimiz kimliğe çok boyutlu anlamlar da yüklüyoruz. Yergiler, görüldüğü ve izlendiği gibi artık bütün özgün sanat ürünlerinin içine sinmiş ve sinecekte. Yaşayışın bir parçası bunlar ama kendisi değil. Kendisi olması düşünce boğulmayıp yaşadıklarımızdan, yaşananlardan sanattan üretebilmek, dünyayı algılayışımıza getirebilecek en olumlu anlamdır bizce.

Tekrar Pink Floyd'a döndüğümüzde şunu gördük ki Rock'ın Roll'un veya Protest Pop'un yok olmasının en büyük nedeni pasif ve üretimsiz (bir anlamda vasıfsız) dinleyiciyse, Pink Floyd'un olası sonuna da neden yine aynı neden olacak. Dünyada değiştirilen hiçbir şey yok ve insanlar «MÜZİK DİNLİYORLAR». Dünyayı anlamak için!

ŞARKI SÖZLERİ ÜZERİNE

Bu bölümde, grubun 1973'ten bu yana çıkmış albümlerinin şarkı sözlerini, diğer adıyla 'müzikli şiirlerini' İngilizce asıllarıyla birlikte sunuyoruz.

Yazıda da değindiğimiz gibi sözel yan'ın etkisi 'Dark Side of the Moon' ile başlayan, Pink Floyd'un 3. döneminde etkisini hissettiriyor. Çıplak bir temanın yakalanabilmesi grubun sürecinin bu evresinde belirginleşiyor. Gerçi daha önceki bestelerinin bir kısmının sözlerinde de önemli işlevsellik söz konusu ancak bu albümlerin tümünde sözel bütünlük ve etkinliği yakalayamadığımızdan, 'Dark Side' ve ötesine yöneldik.

Bu noktada ise farkına varılması gereken en önemli özelliğin bu söz dizimlerinin 'çağdaş şiir' gözüyle okunmasının gerekliliği. Ne kadar 'şiir' kimlikli ürünün farkında olsak da çoğu zaman şiir özelliğinin olmadığı kanısındayız. Zaten Rock müziğinin en ayırıcı özelliklerinden biri de bu... Sözlerin yazılışında basit bir dil olmasına karşılık bilinen şiir tekniği arayışları yok. Çoğu kendiliğinden ortaya çıkmış diyemesek de yoğun bir üretim süreci içerdiğini hiç söyleyemeyiz.

Pink Floyd —ve Waters tabii— dizelerini yer yer çıplak, yer yer ise imgelerle, alegorilerle kuruyor. Bu yüzden de bir sürü gruptan ayrılan bir özellik yüklüyor Pink Floyd'a. Dünyada somut karşılıkları saptanabilen konulara yöneliyorlar. Son derece zengin çağrışımlarla karşı karşıya kalıyoruz. Belki özensiz ama diğerlerine nazaran daha ciddi.

Değerlendirmeyi daha da genişletmeden, herşeyi size ve sizin değerlendirmelerinize bırakıyoruz.

ÇEVİRİLER ÜZERİNE

Şarkı sözlerini çevirirken aktarım düzleminde bazı güçlüklerle karşı karşıya kaldık. Bu güçlüklerden biri, daha önce de belirttiğimiz gibi, Pink Floyd'un şarkı sözlerinin nitelikleriydi. Çoğu kendiliğinden ortaya çıkmış diyemsek de, yoğun bir üretim sürecini içerdiğini hiç söyleyemeyeceğimiz bu şarkı sözleri, sonuçta çok çeşitli anlamlara ve çağrışımlara yol açabilecek niteliklere sahipti. Anlatmak istediklerini en dolaysız ve yalın yoldan anlatmak istediklerinden, ve dizgesel anlatım tekniklerine, kısacası şiir tekniğine yabancı olduklarından (ya da öyle olması gerektiğinden) şarkı sözleri imgelerin, alegorilerin ve diğer öğelerin ard arda sıralanmasından meydana geliyordu. Bunun sonucu olarak oluşan karmaşık üst-dil, aynı biçimde dilimizde de karşılığını aradığından, en büyük zorluğu Türkçe'deki üst-dili ararken cektik.

İkinci bir güçlük de içinde bulundukları alt-kültürün kullandığı dile, yani 'slang' dediğimiz alt-kültür diline fazlasıyla bağımlı olmalarından kaynaklandı ve çoğu 'slang' kavramına sezgisel yaklaşımlarla karşılıklar aramak durumunda kaldık.

Cümle yapıları, çevirilerde karşılaştığımız diğer bir güçlüktü. Metinlerin şarkı sözleri olduğunu düşünürsek eğer, bu güçlüğü daha da iyi anlaşılacağı kanısındayız. Müziğe eşlik etmek üzere yazılmış bir metinde, cümle kaydırmaları, cümlelerin öğelerinin ters kullanımı, yani, 'syntax' ın bozulması gibi yöntemler sıkça kullanılır. Çünkü sözleri müziğe uydurmak gibi bir zorunlulukları vardır. Hem melodik, hem de ritmik açıdan gerekli olan bu zorunluluktan ötürü, yukarıda andığımız dilin ters kullanımı, metinlerin bütün olarak düşünülmesini zorunlu kılar. Dizeler açısından düşünürsek tüm bunlar, zorunlu olarak, kendi aralarında dilbilgisi açısından tutarsız dizeleri aktarmada güçlükler çıkardı. Bundan ötürü metinleri bütün olarak düşündük ve Türkçe'de bu bütündeki anlamı vermeye çalıştık. Artistik, şiirsel çeviri yerine, yer yer anlamı veren çeviriyi yeğledik.

—THE DARK SIDE OF THE MOON—
—AYIN KARANLIK YÜZÜ—

Breathe

(Soluk)

Time

(Zaman)

Breathe Reprise

(Soluk 'Tekrar')

Money

(Para)

Us and Them

(Biz ve Onlar)

Brain Damage

(Beyin Hasarı)

Eclipse

(Tutulma)

BREATHE

Breathe, breathe in the air
Don't be afraid to care
Leave but don't leave me
Look around and choose your own ground
For long you live and high you fly
And smiles you'll give and tears you'll cry
And all you touch and all you see
Is all your life will ever be

Run rabbit run
Dig that hole, target the sun,
And when at last the work is done
Don't sit down it's time to start another one
For long you live and high you fly
But only if you ride the tide
And balanced on the biggest wave
You race toward an early grave.

SOLUK

Solukla, solukla havayı
Korkma önemsemekten
Git ama beni bırakma
Bakın çevrene ve seç kendi toprağını
Yaşadığın bunca zaman ve uçtuğun bunca yükseklik
Ve yolladığın gülücükler ve döktüğün gözyaşları
Ve dokunduğun herşey ve tüm gördüklerin
Senin olacak sonsuza dek.

Koş tavşan koş
Kaz çukuru ve güneşi unut,
Ve sonunda bittiğinde işin
Durma, tam vakti yeni bir işe başlamak için
Yaşadığın bunca zaman ve uçtuğun bunca yükseklik
Sürüklenirse gelgitlerde seninle birlikte
Ve en büyük dalgada dengelenirse
Koşarsın erken ölümlere doğru.

TIME

Ticking away the moments that make up a dull day
You fritter and waste the hours in an off hand way
Kicking around on a piece of ground in your home town
Waiting for someone or something to show you the way

Tired of lying in the sunshine staying home to watch the rain
You are young and life is long and there is time to kill today
And then one day you find ten years have got behind you
No one told you when to run, you missed the starting gun

And you run and you run to catch up with the sun, but it's sinking
And racing around to come up behind you again
The sun is the same in the relative way, but you're older
Shorter of breath and one day closer to death

Every year is getting shorter, never seem to find the time
Plans that either come to naught or half a page of scribbled lines
Hanging on in quiet desperation is the English way
The time is gone the song is over, thought I'd something more to say.

ZAMAN

Sıradan bir günü oluşturan anları sayarak
Zamanı parçalarsın, kolaycacık harcarsın
Değduğun topraklarda bir parça toprağın üstünde dolanarak
Sana yol gösterecek birim, birşeyi bekleyerek.

Yorulduñ eve kapanıp yağmuru seyretmekten ve güneşte
mayışmaktan
Daha gencsin ve yaşam uzun, harcayacak vaktin var bugün
Ve bir gün bakmışsın ki on yılı bırakmışsın ardında
Kimse söylemez sana koşacağın yeri, başlama işaretini kaçırmışsın

Ve koşarsın koşarsın güneşi yakalamak için ama güneş batmakta
Ve dolanmakta tekrar sana görünmek için
Güneş aynı güneş aslında ama sen yaşlısın artık
Bir nefeslik ömrün var ve bir gün daha yakınsın ölüme

Gittikçe kısalmakta yıllar, vakit bulamayacağız galiba
Tasarılar ya sıfır ya da yarım sayfa karalama
Umutsuzluğa sarılarak avarelik etmek İngiliz'lere özgüdür
Vakit geçti bitti şarkı, söyleyeceklerim bitmedi ama.

BREATHE REPRISÉ

Home, home again
I like to be here when I can
When I come home cold and tired
It's good to warm my bones beside the fire
Faraway across the field
The tolling of the iron bell
Calls the faithful to their knees
To hear the softy spoken magic spells.

SOLUK «TEKRAR»

Yine döndüm eve
Severim evde oturmayı her fırsatta
Döndüğümde eve üşümüş ve yorgun
Ne güzeldir kemiklerimi ısıtmak ateşe karşı oturup
Çayırıktan çok uzakta
Çalmakta demir canlar
Ve çağırmakta insanları dizlerinin üstünde durmaya
Duymak için kısık sesli o büyülü sesleri.

MONEY

Money, get away

Get a good job with more pay and your O.K.

Money, it's a gas

Grab that cash with both hands and make a stash

New car, caviar, for star daydream

Think I'll buy me a football team

Money, get back

I'm allright Jack keep your hands of my stack

Money, it's a hit

Don't give me that do goody good bullshit

I'm in the hi-fidelity first class travelling set

And I think I need a Lear Jet

Money, it's a crime

Share it fairly but don't take a slice of my pie

Money, so they say

Is the root of all evil today

But if you ask for a rise it's no surprise that they're

Giving none away.

PARA

Para, defol git
İyi bir iş tut kendine
Para, uçar gider
Sıki tut kasayı iki elinle ve sall
Yeni araba, havyar, gündüz düşlerinde yıldızın
Düşün ki kendime futbol takımı satın alacağım

Para, gel geri
Çekin ellerinizi para destelerimden
Para, büyüsun sen
Bana o iyilerin iyisi saçmalıkları anlatma
Hi-fi birinci sınıf yolculuk kabinindeyim
Bir de Lear-Jet isterim

Para, suçtur o
İyice bölüştür ama dokunma benim payıma
Para, derler ki
Anasıdır tüm kötülüklerin çağımızda
Ama sorarsan onlara, şaşırtıcı gelmez sana
Paraya boşverdim demeleri.

US AND THEM

Us and them

And after all, we're only ordinary man

Me and you

God only knows It's not what we would choose to do

Forward he cried from the rear

and the first rank died

And the General sat, and the lines on the map

moved from side to side

Black and blue

And who knows which is which and who is who

Up and Down

And in the end It's only round and round and round

Haven't you heard It's a battle of words

the poster bearer cried

Listen son, said the man with the gun

There's room for you inside

Down and Out

It can't be helped but there's a lot of it about

With, without

And who'll deny It's what the fighting's all about

Out of the way, It's a busy day

I've got things on my mind

For want of the price of tea and a slice

The old man died

BİZ VE ONLAR

Biz ve Onlar

Herşeyden öte, sıradan insanlarız sadece

Ben ve Sen

yalnızca tanrı bilir ki seçmemiz gereken bu değil

Ve gerilerden haykırdı Tanrı

ve öldü öndeki neferler

Ve çöktü General, ve haritadaki çizgiler

birer birer kıvıldadı yerinden

Siyah ve Mavi

Ve kim bilir neyin ne, kimin kim olduğunu

Yukarı ve Aşağı

Ve sonunda sadece bir yuvarlanış yuvarlanış

Duymadın mı ki savaşın sözcüklerin savaşı olduğunu

diye haykırdı afişleri taşıyan

Dinle oğlum, dedi silahlı adam

Bir oda var içerde sana ayrılan

Aşağı ve Dışarı

Herkes umarsız ama çok şey biliriz haklarında

Birlikte, Onsuz

Ve kim yalanlayacak nedenini tüm savaşların

Alışılmışın dışında, yoğun bir gün

Kafamda toparladım herşeyi

Bir bardak çay ve bir dilim ekmek

İsteyerek öldü o yaşlı adam.

BRAIN DAMAGE

The lunatic is on the grass
The lunatic is on the grass
Remembering games and daisy chains and laughs
Got to keep the loonies on the path

The lunatic is in the hall
The lunatics are in my hall
The paper holds their folded faces to the floor
And every day the paper boy brings more

And if the dam breaks open many years too soon
And if there is no room upon the hill
And if your head explodes with dark forbodings too
I'll see you on the dark side of the moon

The lunatic is in my head
The lunatic is in my head
You raise the blade, you make the change
You rearrange me till I'm sane

You lock the door
And throw away the key
There's someone in my head but it's not me

And if the cloud bursts, thunder in your eyes
You shout and no one seems to hear
And if the band you're in starts playing different tunes
I'll see you on the dark side of the moon.

BEYİN HASARI

Deli çimenlerde gezinmekte
Deli çimenlerde gezinmekte
Oyunları ve papatya tacları ve kakkahaları anımsayarak
Yoldaki delileri de toplamaya çabalar

Deli odadadır
Deli benim odamdadır
Bir rapor tümünün katlanmış yüzlerini fırlatır döşemeye
Ve gazeteci çocuk yenilerini getirir her gün

Ve engeller çok yakında anlarsa yılları
Ve eğer hiç ev yoksa tepenin üzerinde yaşanacak
Ve beynin patlarsa karanlık uğursuzluklarla
Seni göreceğim ayın karanlık yüzünde

Deli benim kafamın içindedir
Deli benim kafamın içindedir
Bıçağı kaldırırsın ve değişimi sağlarsın
Yenilersin beni aklım başıma gelene dek

Kilitlersin kapıyı
Ve anahtarı fırlatıp atarsın
Kafamda biri var ama ben değilim o

Ve eğer bulut yanılır, şimşekler çakarsa gözlerinde
Bağırırsın ama kimse duymuyor gibi seni
Ve diğer çağrıcılar değişik ezgiler çalmaya başlarsa
Seni göreceğim ayın karanlık yüzünde

ECLIPSE

**All that you touch
All that you see
All that you taste
All you feel
All that you love
All that you hate
All you distrust
All you save
All that you give
All that you deal
All that you buy
beg, borrow or steal
All you create
All you destroy
All that you do
All that you say
All that you eat
everyone you meet
All that you slight
everyone you fight
All that is now
All that is gone
All that's to come
and everything under the sun is in tune
but the sun is eclipsed by the moon'**

TUTULMA

Tüm dediklerin
Tüm gördüklerin
Tüm tattıkların
Tüm duydukların
Tüm sevdiklerin
Tüm tiksindiklerin
Tüm inancsızlığın
Tüm kurtarıcılığın
Tüm verdiklerin
Tüm paylaştıkların
Tüm elde ettiklerin
dilenme borçlanma ya da hırsızlıkla
Tüm yarattıkların
Tüm yokettiklerin
Tüm yaptıkların
Tüm söylediklerin
Tüm yediklerin
Karşılaştığın herkes
Tüm küçümsediklerin
Kavga ettiğin herkes
Şimdi bütün herşey
Bütün götürülenler
Bu bütün gelenler
ayum içinde güneşin altındaki herşey
takat gölgede bırakılıyor ay tarafından güneş

WISH YOU WERE HERE
BURADA OLMANI İSTERDİM

Shine on You Crazy Diamond Part 1
(Parılda Çılgın Elmas 1)

Welcome to The Machine
(Makineye Hoşgeldin)

Have a Cigar
(Yak Bir Püro)

Wish You Were Here
(Burada Olmanı İsterdim)

Shine on You Crazy Diamond Part 2
(Parılda Çılgın Elmas 2)

SHINE ON YOU CRAZY DIAMOND (PART 1)

Remember when you were young, you shone like the sun.
Shine on you crazy daimond.
Now there's a look in your eyes, like black holes in the sky.
Shine on you crazy daimond.
You were caught in the cross-fire of childhood and stardom,
blown on the steel breeze
Come on you target, faraway laughter, come on you stranger,
you legend, you martyr and shine.

You reached for the secret too soon, you cried for the moon.
Shine on you crazy diamond.
Threatened by shadows at night, and exposed in the light.
Shine on you crazy diamond.
Well you wore out your welcome with random precision,
rode on the steel breeze,
Come on you raver, you seef of visions, come on you painter,
you prisoner and shine.

PARILDA ÇILGIN ELMAS (BÖLÜM 1)

Anımsa genç olduğun günleri, hani güneş gibi parladığın.
Parılda çılgın elmas.
Şimdi gözlerinde bir bakış, göklerdeki kara boşluklar gibi.
Parılda çılgın elmas.
Çocukluğun ve yıldız kişiliğın kısıkaca almış seni,
çelik rüzgârlarda esen.
Gel buraya hedefler, uzaktaki kahkahalar, gel buraya yabancı,
kâsthan olan, şehit olan ve parılda.

Ulaştın gizlere kısa zamanda,aya bakıp ağladın.
Parılda çılgın elmas.
Gece gölgeler tehdit etti seni ve gösterdin kendini ışıktta.
parılda çılgın elmas.
Bıktırdın herkesi zamanlı zamansız ziyaretlerinle,
çelik rüzgârlarda giden,
Gel buraya kızgın, imgeleri görebilen, gel buraya ressam,
ve tutuklu ve parılda.

WELCOME TO THE MACHINE

Welcome my son, welcome to the machine.
Where have you been? It's alright we know where you've
been.

You've been in the pipeline, filling in time,
provided with toys and «Scouting for Boys.»
You bought a guitar to punish your ma,
And you didn't like school, you know you're nobody's fool.
So welcome to the machine.

Welcome my son, welcome to the machine.
What did you dream? It's alright we told you what to dream.
You dreamed of a big star. He played a mean guitar,
He a'ways ate in the steakbar. He loved to drive in his
Jaguar.
So welcome to the machine.

HOŞGELDİN MAKİNEYE

Hoşgeldin arkadaş, hoşgeldin makineye
Nerelerdeydin? Tamam, biliyoruz nerelerde olduğunu.
Petrol hattındaydın, vakit öldürüyordun,
oyuncakların ve izci çocuklarınla,
Annemi cezalandırmak için bir gitar aldın,
Ve okulu da sevmezdin sen, bilirsin ki kimsenin enayisi
değilsin.
Onun için hoşgeldin makineye.

Hoşgeldin arkadaş, hoşgeldin makineye.
Neler düşledin? Tamam, biliyoruz neler düşlediğini de.
Büyük bir yıldız olmayı düşledin. Gitar çalan,
Ve lüks yerlerde yemek yiyen. Jaguar'ına aşık olan.
Onun için hoşgeldin makineye.

HAVE A CIGAR

Come in here dear boy, have a cigar. You're gonna go far,
fly high,
You're never gonna die, you're gonna make it if you try;
they're gonna love you.
Well I've always had a deep respect, and I mean it most
sincerely.
The band is just fantastic, that is really what I think.
Oh, by the way which one's Pink?
And did we tell you the name of the game, boy, we call it
Riding the Gravy Train.

We're just knocked out. We heard the sell out. You gotta get
an album out,
You owe it to the people. We're so happy we can hardly count.
Everybody else is just green, have you seen the chart?
It's halluva start, it could be made into a monster if we pull
together as a team.
And did we tell you the name of the game, boy, we call it
Riding the Gravy Train.

YAK BİR PÜRO

Gel buraya sevgili çocuk, yak bir püro. Çok uzaklardasın,
uçmaktasın,
Asla ölmeyeceksin sen, ancak çabalarsan başarırırsın;
ve hep severler seni o zaman.
Her zaman saygı duymuşumdur gerçekten, en içten
dileklerim ve düşüncelerim bunlar.
Müzisyenler fantastikti, gerçekten tam düşündüğüm gibi.
Aklıma gelmişken sorayım, hangisi Pink'di?
Ve biz sana söyledik mi oyunun adını çocuk, oyunun adı
Salçalı Treni Sürmek.

Henüz çaldık kapıyı. Duyduk ki herşey satılmış. Sadece
bir plak kalmış sana.
Sen onu insanlara ver. O kadar mutluyuz ki yerimizde duramıyoruz.
Herkes yemyeşil, listeleri gördün mü?
Kutsal bir başlangıç bu, canavar bile olabilir, eğer
bölünmez bir grup olabilirsek.
Ve biz sana söyledik mi oyunun adını çocuk, oyunun adı
Salçalı Treni Sürmek.

WISH YOU WERE HERE

So, so you think you can tell Heaven from Hell, blue skies from pain?

Can you tell a green field from a cold steel rail? A smile from a veil?

Do you think you can tell?

And did they get you to trade your heroes for ghosts? Hot ashes for trees?

Hot air for a cold breeze? Cold comfort for change?

And did they exchange a walk on part in the war for a lead role in a cage?

How I wish, how I wish you were here.

**we're just two lost souls swimming in a fish bowl, year after year,
Running over the same old ground. What have we found? The same
old fears.**

wish you were here.

BURADA OLMANI İSTERDİM

Demek cehennemden cenneti, acılardan
mavi gökleri ayırdedebileceğini sanıyorsun?
Ayırdedebiliir misin soğuk çelik raylardan yeşil bir tarlayı?
Ya da gülümsemeyi bir peceden?
Başarabileceğini sanıyor musun?

Sana kahramanlarını hayaletlerin, sıcak külleri ağaçların
yerine koy mu dediler?
Serin bir rüzgârın yerine sıcak havayı? Ya da rahatlığı
değişimin yerine?
Ve kafeste oynadığın önemli bir rolü bir savaş yürüyüşü ile
değiş tokuş mu ettiler?

Ne kadar, ne kadar isterdim burada olmanı.
Yıllar yılı bir akvaryumda yüzen iki yitik ruhuz biz,
Aynı yerlerde gezinip duran. Neler bulduk? O aynı eski
korkuları.
Keşke burada olsaydın.

SHINE ON YOU CRAZY DIAMOND (PART 2)

Nobody knows where you are, how near or how far.

Shine on you crazy diamond.

Pile on many more layers and I'll be joining you there.

Shine on you crazy diamond.

And we'll bask in the shadow of yesterday's triumph,

and sail on the steel breeze.

**Come on you boy child, you winner and loser, come on you miner
for truth and delusion, and shine.**

PARILDA ÇILGN ELMAS (BÖLÜM 2)

Kimse bilmiyor nerede olduğunu, yakında mı uzakta mı olduğunu.

Parılda çılgın elmas.

Kat kat yığılmış herşey ve seninle birlikte olacağım orada.

Parılda çılgın elmas.

Ve dünkü zaferlerin gölgesinde mayışacağız biz,

ve gideceğiz çelik meltemlerde.

Gel buraya küçük çocuk, sen kaybeden ve kazanan, madenci,
doğruluk ve düşler için, parılda.

ANIMALS

HAYVANLAR

Pigs on the Wing Part 1

(Uçan Domuzlar 1)

Dogs

(Köpekler)

Pigs (Three Different Ones)

(Domuzlar - Üç Ayrı Kişilik)

Sheep

(Koyunlar)

Pigs on the Wing Part 2

(Uçan Domuzlar 2)

PIGS ON THE WING (PART 1)

If you didn't care what happened to me,
And I didn't care with you,
We would zig zag our way through the boredom and pain.
Occasionally glancing up through the rain,
Wondering which of the buggers to blame,
And watching for the pigs on the wing.

UÇAN DOMUZLAR (BİRİNCİ BÖLÜM)

Benim ne halde olduğumu umursamasaydın,
Ve ben de seni umursamasaydım,
Tökezlerdik acı ve sıkıntıyla dolu yolumuzda,
Arasıra yağan yağmura başımızı kaldırarak,
Hangi sersemliği suçlayacağımızı düşünürdük,
Ve seyrederdik uçan domuzları.

DOGS

You gotta be crazy, you gotta have a real need.
You gotta sleep on your toes, and when you're on the street,
You gotta be able to pick out the easy meat with your eyes closed.
And then moving in silently, down wind and out of sight,
You gotta strike when the moment is right without thinking.

And after a while, you can work on pours for style,
Like the club tie, and the firm handshake,
A certain look in the eye and an easy smile.
You have to be trusted by the people that you lie to,
So that when they turn their backs on you,
You'll get the chance to put the knife in.

You gotta keep one eye looking over your shoulder.
You know it's going to get hander, and harder and harder as you get
older.

And in the end, you'll pack up and fly down south,
Hide your head 'n the sand,
Just another sad old man,
All alone and dying of cancer.

And when you loose control, you'll reap the harvest you have sown.
And as the fear grows, the bad blood shows and turns to stone.
And it's too late to loose the weight you used to need to throw
around.

So have a good drown, as you go down, alone,
Dragged down by the stone.
I gotta admit that I'm a little bit confused.
Sometimes it seems to me as if I'm just being used.
Gotta stay awake, gotta try and shake off this creeping malaise.
If I don't stand my own ground, how can I find my own way out of
this maze?

Deaf, dumb and blind, you just keep on pretending,
That everyone's expendable and no one has a real friend,
And it seems to you the thing to do would be to isolate the winner,
And everything's done under the sun,
And you believe at heart, everyone's a killer.
Who was born in a house full of pain.
Who was trained not to spit in the fan.
Who was broken by untrained personnel.
Who was fitted with collar and chain.
Who was given a seat in the stand.
Who was breaking away from the pack.
Who was only a stranger at home.
Who was ground down in the end.
Who was found dead on the phone.
Who was dragged down by the stone.

KÖPEKLER

Çılgın olmalısın, gerçekten ihtiyaçların olmalı.
Parmak uçlarında uyumalısın, ve sokakta dolaşırken.
Gözlerin kapalıyken bile kolay etli kapmalısın.
Ve sonra sessizce, rüzgâr gibi kayarak,
Düşünmeden, tam anında darbeyi vurmalısın.

Bir süre sonra biçimin üzerinde durabilirsin,
Bir klüp kravatı örneğin, ya da sert bir el sıkış.
Gözlerinde ısrarlı bir bakış ve sahte bir gülümseme.
Yalanlar söylediğin insanlar güvenmeli sana,
Böyle saplayabilirsin ancak bıçağı,
Sırtarını döndükleri an sana.

Bir gözün omuzunun üstünden arkaya bakmalı hep.
Yaşlandıkça daha da daha da zor olacak bu biliyorsun.
Ve sonunda herşeyini toparlayıp, güneşe uçacaksın,
Kafanı kumun içine gömüp,
Kanserden ölen yapayalnız,
Mutsuz yaşlı adamlardan biri olacaksın.

Ve yitirdiğinde kendini, ektiğini biçeceksin.
Ve korkun büyüdükçe, kirli kan görünecek ve taşla dönüşecek.
Ve vakit çok geç olacak kurtulmak için taşıdığın yükten.
İşte boğu uyorsun, aşağı gittikçe, yapayalnız,
Taş sürüklüyor seni aşağılara.

İtiraf et. İyim ki kafam biraz karışık.
Sanki beni kuşlanıyorlarmış gibi geliyor bazen.
Uyanık kalmalıyım, çabalamalıyım, bu sıkıntıyı silkinip atmalıyım.
Vazgeçersem eğer, bu labirentten nasıl sıyrılırım?

Düşün bir sağırı, dilsizi ve körü,
Ve herkesin yalnız, detsuz olduğunu,
Yapacak en isabetli iş, kazananı dışlamak gibi gelir sana,
Ve her şey çıplak güneşin altında,
Ve içtenlikle inanırsın herkesin katil olduğuna.

Kim doğdu acılarla dolu bir evde.
Kim eğitildi fanatiklere tükürmemesi için.
Kim hep başkasından öğrendi ne yapacağını.
Kim katledildi eğitilmemiş insanlarca.
Kim alıştırıldı kolalı yaka ve zincirlere.
Kime kuyrukta yer verildi.
Kim kitleden kopmakta.
Kim kendi evinde bile bir yabancı gibidir.
Kim çökmüştür sonunda.
Kimi ölü bulunmuştur telefonun başında.
Kimi çekmekte taş aşağı.

PIGS (THREE DIFFERENT ONES)

Big man, pig man, ha ha charade you are.
You well heeled big wheel, ha ha charade you are.
And when your hand is on your heart,
You're nearly a good laugh,
Almost a joker,
With your head down in the pig bin.
Saying, «keep on digging.»
Pig stain on your fat chin.
What do you hope to find?
When you're down in the pig mine.
You're nearly a laugh,
You're nearly a laugh,
But you're really a cry.

Bus stop, rat bag, ha ha charade you are,
You fucked up old hag, ha ha charade you are.
You radiate cold shafts of broken glass.
You're nearly a good laugh,
Almost worth a quick grin,
You like the feel of steel,
You're not stuff with a hat pin,
And good fun with a hand gun.
You're nearly a laugh,
You're nearly a laugh,
You're nearly a laugh,
But you're really a cry.

Hey you, White House,
Ha ha charade you are.
You houseproud town mouse,
Ha ha charade you are.
You're trying to keep our feelings off the street,
You're nearly a real treat,
All tight lips, and cold feet,
And do you feel abused?

.....
You gotta stem the evil tide,
And keep it all on the inside,
Mary, you are nearly a treat,
Mary, you are nearly a treat,
But you're really a cry.

DOMUZLAR (ÜÇ AYRI KİŞİLİK)

Büyük adam, domuz adam, ha ha ne oyuncusun sen.
İyiden iyiye peşindesin kodamanlığın, ha ha oyuncusun sen.
Ve elin tam y reğinin  zerindeyken,
Tatlı bir kahkaha gibisin,
Şakacının birisin,
Domuz başlığı içindeki aşığı sarkmış kafanla,
«Kazmaya devam edin,» diyerek
Tombul gerdanında bir domuz lekesi,
Ne bulmayı umuyorsun ki,
Domuz madenine daldığında?
Bir kahkaha gibisin sen,
Bir kahkaha gibisin sen,
Ama gerçekte g zyaşısın.

Otobüs durağı, sıcan dolabı, ha ha ne oyuncusun sen,
Becerdin yaşlı cadalozu, ha ha oyuncusun sen.
Kırk camların soğuk aydınlığını yaymaktasın.
Tatlı bir kahkaha gibisin,
Anı bir sırtıma kadar değeri olan,
 elikleşmiş duygulardan hoşlanırsın,
Hiç de saçma değilsin elindeki şapkaıyla,
Ve sevinç duy elindeki silahla.
Bir kahkaha gibisin sen,
Bir kahkaha gibisin sen,
Ama gerçekte g zyaşısın.

Hey sen, Beyaz Saray,
Ha ha ne oyuncusun sen
Sen eviyle onur duyan kasaba faresi,
Ha ha oyuncunun birisin sen.
Duygularımızı yoldan çıkarmaya  abalıyorsun,
Gerçek bir zevk gibisin,
Parlak dudakların ve soğuk ayaklarınla,
Ve kullanıldığını hissediyor musun?

.....
 nlemek zorundasın şeytansı gidişi,
Herşeyi içinde saklamalısın,
Mary, zevk veren biri gibisin,
Mary, zevk veren biri gibisin,
Ama ger ekte g zyaşısın.

SHEEP

Harmlessly passing your time in the grassland away,
Only dimly aware of a certain uneasey in the air.
You better watch out,
There may be dogs about.
I've looked over Jordan, and I have seen,
Things are not what they seem.

What do you get for pretending the dangers not real,
Meek and obedient you follow the leader,
Down well trodden corridors, into the valley of steel.
What a surprise,
A look of terminal shock in your eyes.
Now things are really what they seem.
No, this is no bad dream.

The Lord is my Shepherd, I shall not Want,
He makes me down to lie,
Through pastures green he leadeth me the silent water by,
With brights knives he releaseth my soul,
He maketh me to hang on hoogs in high places,
He converteth me to lamb cutlets.
For lo, he hath great power, and great hunger.
When cometh the day we lowly ones,
Through quiet reflection, and great dedication,
Master the art of karate.
Lo, we shall rise up,
And then we'll make the buggers eyes water.

Bleating and babbling I fell on his neck with a scream.
Wave upon wave of demented avengers.
March cheerfully out of obscurity into the dream.
Have you heard the news?
The dogs are dead.
You better stay home,
And do as you're told,
Get out of the road if you want to grow old.

KOYUNLAR

Uzaktaki çimenliklerde zararsızca vakit öldürürken,
Yalnız belli üzüntülerinin bilincindesin.
Sen iyisi mi dikkatli ol,
Belki köpekler vardır etrafta.
Ürdün'e bir göz attım ve gördüm ki,
Hiç bir şey görüldüğü gibi değil.

Ne kazandın olmayan tehlikelerin üzerine giderek,
Uysal ve itaatkâr, liderini izleyerek,
O çelik vadisine giden karmaşık koridorlarda.
Ne şaşırtıcı şey,
Son safhadaki şokun görünümünü gözlerinde.
Şimdi her şey gerçekten görüldüğü gibi.
Hıyır, kötü bir düşünüş değil bu.

Tanrı benim önderimdir, bilirim,
Beni uzandırır yanına başına,
Yeşil çayırlıkların ötesindeki suskun ırmağın yanına.
Pırlak bıçaklarla bilebilir ruhumu,
Ve çengellerle bağladı bizi yüksekliklere,
Değiştirdi inancımı kuzuya döndürdü beni.
Tanrımın, büyük gücü vardı, ve büyük açlığı.
Günü geldiğinde biz melamiler,
Yakararaktan ulu Tanrıya, sessiz yansımaların arasından,
Ustası olduk karate sanatının.
Tanrım, yükseleceğiz bizler,
Ve alçakların gözlerini yaşartacağız.

Meleyerek ve sacmalayarak, kestim onun boynunu bir çılgılla.
Dalga dalga yürümekte deli intikamcılar.
Neşeyle ilerlemekte belirsizliğin dışında bir düşünüş doğru.

Haberi duydun mu?
Ölmüş köpekler.
İyisi mi siz evde oturun,
Ve size söylenenleri yapın,
Büyümek istiyorsanız eğer, yolun dışına çıkın.

PIGS ON THE WING (PART TWO)

**You know that I care what happens to you,
And I know that you care for me,
So I don't feel alone,
Or the weight of the stone,
Now that I've found somewhere safe
To bury my bone,
And any fool knows a dog needs a home,
A shelter from pigs on the wing.**

UÇAN DOMUZLAR (İKİNCİ BÖLÜM)

B'İlrsin ki umursarım ne halde olduğunu,
Ve bilirim ki sen de beni umursarsın,
Böylece hissetmiyorum yalnızlığı,
Ya da taşın ağırlığını,
Artık güvenli bir yer de buldum
Gömmek için kemiklerimi,
Ve aptallar bile bilir bir köpeğin de eve ihtiyacı olduğunu,
Korunabilmek için uçan domuzlardan.

THE WALL DUVAR

In The Flesh
(Ana karnında)

The Thin Ice
(İnce Buz)

Another Brick In The Wall 1
(Duvardaki Diğer Tuğla 1)

The Happiest Days of Our Lives Vera
(Yaşantımızın En Mutlu Günleri) (Vera)

Another Brick In The Wall 2
(Duvardaki Diğer Tuğla 2)

Mother
(Anne)

Goodbye Blue Sky
(Hoşçakal Mavi Gökyüzü)

Empty Spaces
(Boş Yerler)

Young Lust
(Gençlik Hırslı)

One of My Turns
(Sayıklamalarımın Biri)

Don't Leave Me Now
(Beni Şimdi Bırakma)

Another Brick In The Wall 3
(Duvardaki Diğer Tuğla 3)

Goodbye Cruel World
(Elveda Zalim Dünya)

Hey... You
(Hey... Sen)

Is There Anybody Out There
(Orada Kimse Var mı)

Nobody Home
(Evde Kimse Yok)

Bring The Boys Back Home
(Çocukları Evlerine Geri Getirin)

Comfortably Numb
(Keyifli Uyuşukluk)

The Show Must Go On
(Gösteri Sürmeli)

In The Flesh
(Ana Karnında)

Run Like Hell
(Deliler Gibi Koşmalısın)

Waiting For The Worms
(Solucanları Beklerken)

Stop
(Dur)

The Trial
(Mahkeme)

Outside The Wall
(Duvarın Dışında)

IN THE FLESH

So ya
Thought ya
Might like to go to the show
To feel the warm thrill of confusion
That space cadet glow
Tell me is something eluding you sunshine
Is this not what you expected to see?
If you'd like to find out what's behind these cold eyes
You'll just have to claw your way through the
Disguise.

ANA KARNINDA

Demek gösteriye katılmanın
Hoşuna gideceğini düşündün
Uzay çocuğunun ısıdığı karmaşanın
İllic heyecanını duyabilmek için
Söyle bana gün ışığı senden kaçanlar da mı var?
Bu görmek istediğin şey değil mi?
Ne olduğunu bilmek istiyorsan bu soğuk gözlerin ardında,
Pencileyerek açmak zorundasın kendi yolunu
Gizlenerek insanların arasında.

THE THIN ICE

Mama loves her baby
And daddy loves you too
And the sea may look warm to you babe
And the sky may look blue
But Ooooooooooh Babe
Oooooooooo baby blue
Oooooooooo babe
If you should go skating
On the thin ice of modern life
Dragging behind you the silent reproach
Of a million tear stained eyes
Don't be surprised, when a crack in the ice
Appears under your feet
You slip out of your depth and out of your mind
With your fear, flowing out behind you
As you claw the thin ice.

İNCE BUZ

Anne sever bebeğini
Baba da sever seni
Ve denizler daha ılık gelecek sana bebek
Ve gökyüzü daha mavi görünecek
Ama bebek
Mavi bebek
Modern yaşamın ince buzları üzerinde
Devam edersen kaymaya
Ardında bir milyon yaşlı ve lekeli gözün
Seni sessizce suçladığını görerek
Şaşıрма sakın, ayaklarının altındaki
Buz çatladığında
Derinliğinin ve usunun dışına çık
Ardından gelen korkunla
Tırmalarken ince buzu.

ANOTHER BRICK IN THE WALL 1

Daddy's flown across the ocean
Leaving just a memory
A snap-shot in the family album
Daddy what else did you leave for me?
Daddy, what d'ya leave behind for me?
All in all it was just a brick in the wall
All in all it was all just bricks in the wall

DUVARDAKİ DİĞER TUĞLA 1

Baba okyanusların ötesine uçtu
Sadece bir anı bırakarak ardında
Bir fotoğraf aile albümünde
Baba, ardında ne bıraktın bana?
Baba, ne bıraktın ardında?
Hepsi hepsi duvarda bir tuğla,
Hepsi hepsi duvardaki tuğlalardı.

THE HAPPIEST DAYS OF OUR LIVES

**When we grew up and went to school
There were certain teachers who would
Hurt the children anyway they could
By pouring their derision
Upon anything we did
And exposing every weakness
However carefully hidden by the kids.
But in the town it was well known
When they got home at night, their fat and
Psychopathic wives would thrash them
With in inches of their lives.**

YAŞANTIMIZIN EN MUTLU GÜNLERİ

Büyüyüp okula gittiğimizde,
Bazı öğretmenler vardı çocukları inciten,
Her türlü zayıflığı ortaya sererek,
Her fırsatta,
Her yaptığımız şeye alay eden,
Bizler ne kadar korunsak da.
Ama kentte herkes iyi bilirdi ki,
Akşam eve döndüklerinde, şişko ve
Psikopat karıları zehir ederdi onlara
Yaşamlarını sonuna dek.

ANOTHER BRICK IN THE WALL 2

**We don't need no education
We don't need no thought control
No dark sarcasm in the classroom
Teachers leave the kids alone
Hey, teachers, leave us kids alone
All in all it's just another brick in the wall
All in all you're just another brick in the wall.**

DUVARDAKİ DİĞER TUĞLA 2

Eğitime ihtiyacımız yok.
Düşünce denetimine de,
Sınıflarda aşağılanmak da istemiyoruz.
Öğretmenler, çocukları rahat bırakın.
Hey, öğretmenler, bizleri rahat bırakın.
Hepsi hepsi, duvarda bir tuğla
Hepsi hepsi, duvardaki bir tuğlaydın sen.

MOTHER

Mother do you think they'll drop the bomb
Mother do you think they'll like the song
Mother do you think they'll try to break my balls
Mother should I build a wall
Mother should I run for president
Mother should I trust the government
Mother will they put me in the firing line
Mother am I really dying
Hush now baby, don't you cry
Mama's gonna make all of your
Nightmares come true
Mama's gonna put all of her fears into you
Mama's gonna keep you right here
Under her wing
She won't let you fly but she might let you sing
Mama will keep baby cosy and warm
Ooooooh babe Oooooooh babe Ooooooooh babe
Of course mam'll help build the wall
Hush now baby, baby don't you cry
Mama's gonna check out all your girlfriends for you
Mama won't let anyone dirty get through
Mama's gonna wait up till you come in
Mama will always find out where
You've been
Mama's gonna keep you healthy and clean
Ooooooooh babe Ooooooooh babe Ooooooooh babe
You'll always be a baby to me
Mother did it need to be so high.

ANNE

Anne bombayı atacaklar mı dersin
Anne şarkıyı sevecekler mi dersin
Anne topumu patlatmaya çabalayacaklar mı dersin
Anne bir duvar öreyim mi
Anne başkanlığa aday olsam mı
Anne hükümete güvensen mi
Anne beni cepheye gönderirler mi
Anne ölüyor muyum gerçekten
Sus bebeğim, ağlama
Annen tüm kâbuslarını
Gerçekleştirecek
Annen tüm korkularını sona verecek
Annen seni hep burada koruyacak
Kanatlarının altında
Kaçmana izin vermeyecek ama şarkılar söyleyebileceksin
Anne bebeğini rahat ve sıcak tutacak
Bebeğim benim bebeğim
Annen duvarı örmene yardım edecek
Sus bebeğim, ağlama
Annen tüm kız arkadaşlarını denetleyecek
Annen kötülöklere izin vermeyecek
Annen sen gelene dek bekleyecek
Annen hep bilecek
Nerede olduğunu
Annen seni temiz ve sağlıklı kılacak
Bebeğim benim bebeğim
Sen hep bebeğim olacaksın benim
Anne gerekli miydi duvarın bunca yüksek olması.

GOODBYE BLUE SKY

Ooooooooooooooh

Did you see the frightened ones

Did you hear the falling bombs

Did you ever wonder

Why we had to run for shelter

When the promise of a brave new world

Unfauled beneath a clear blue sky

Ooooooooooooooh

Did you see the frightened ones

Did you hear the falling bombs

The flames are all long gone

But the pain lingers on

Goodbye Blue Sky

Goodbye Blue Sky

Goodbye

HOŞÇAKAL MAVİ GÖKYÜZÜ

Gördünüz mü korkmuş insanları
Duydunuz mu sesini düşen bombaların
Hiç merak ettiniz mi?
Neden sığınaklara koşuşturduğumuzu
Cesur ve yeni bir dünya için verilmiş söz
Gerçekleşemediğinde, masmavi gökyüzünün altında
Gördünüz mü korkmuş insanları
Duydunuz mu sesini düşen bombaların
Alevlerin hepsi yitti gözden
Ama acı sürmekte hâlâ
Hoşçkal mavi gökyüzü
Hoşçkal mavi gökyüzü
Hoşçkal

EMPTY SPACES

**What shall we use to fill the empty
Spaces where we used to talk
How shall I fill the final places
How shall I complete the wall**

BOŞ YERLER

Ne kullanacağız doldurmak için
Önünde konuştuğumuz duvarın boş yerlerini
Sona kalan yerleri nasıl dolduracağım
Duvarı nasıl tamamlayacağım

YOUNG LUST

I am just a new boy
A stranger in this town
Where are all the good times
Who's gonna show this stranger around
Ooooooooooooooh I need a dirty woman
Ooooooooooooooh I need a dirty girl
Will some cold woman in this desert land
Make me feel like a real man
Take this rock and roll refugee
Ooooooh babe set me free
Ooooooooooooooh I need a dirty woman
Ooooooooooooooh I need a dirty girl

GENÇLİK HIRSI

Yeni gelmiş bir delikanlıyım
Bir yabancıyım bu kentte
Nerede o hoş vakitler
Bu yabancıyı kim tanıtacak çevreye
Ooooooooooh Pis bir kadına ihtiyacım var
Ooooooooooh Pis bir kıza ihtiyacım var
Buz gibi bir kadın yok mu hiç çöle benzeyen bu yerde
Gerçek bir erkek olduğumu hissetmemi sağlayacak,
Rock'n Roll'umu elimden alacak,
Ooooooh bebek beni rahat bırak
Ooooooooooh Pis bir kadına ihtiyacım var
Ooooooooooh Pis bir kıza ihtiyacım var

ONE OF MY TURNS

Day after day, love turns gray
Like the skin of a dying man
Night after night, we pretend it's alright
But I have grown older and
You have grown colder and
Nothing is very much fun anymore
And I can feel one of my turns coming on
I feel, cold as a razor blade
Night as a tourniquet,
Dry as a funeral drum
Run to the bedroom, in the suitcase on the left
You'll find my favourite axe
Don't look so frightened
This is just a passing phase
Just one of my bed days
Would you like to watch TV?
Or get between the sheets
Or contemplate the silent freeway
Would you like something to eat?
Would you like to learn to fly?
Would you like to see me try?
Would you like to call the cops?
Do you think it's time I stopper?
Why are you running away?

SAYIKLAMALARIMDAN BİRİ

Günden güne, griye dönüşüyor akşım
Ölü bir adamın derisi gibi
Geceden geceye, herşeyin yolunda olduğunu sanıyoruz
Ama ben büyüdüm artık ve
Sen buz gibi oldun artık ve
Artık hiçbir şey eğlenceli değil
Ve hissediyorum, sayıklamalarımın biri daha gelmekte
Hissediyorum, tıraş bıçağı denli soğuk,
Kanımı durduran sargıların karanlığı gibi
Bir cenaze davulu denli kuru.
Koş yatak odama, soldaki bavulda
En sevdiğim baltamı bulacaksın.
Bu kadar korkmuş görünme
Bu sadece bir geçiş evresi
Kötü günlerimden biri sadece.
TV izlemek ister miydin?
Ya da sıkışmak levhalar arasında
Ya da sessizce gezip tozmak özgür yollarda
Birşeyler yemek ister miydin?
Uçmayı öğrenmek ister miydin?
Görmek ister miydin beni çabalarken?
Ya da aynasızları çağırma? İster miydin?
Durmak zamanı mı sence artık?
Niye koşmaktasın öyleyse?

DON'T LEAVE ME NOW

Ooooooh babe
Don't leave me now
Don't say it's the end of the road
Remember the flowers I send
I need you babe
To put through the shedder
In front of my friends
Ooooooh babe
Don't leave me now
How could you go
Where you know how I need you
To beat to a pulp on a Saturday night
Ooooooh babe
Don't leave me now
How can you treat me this way
Running away
I need you babe
Why are you running away
Ooooooh babe

BENİ ŞİMDİ TERKETME

Ooooooh bebek
Beni şimdi terketme
Söyleme yolun sonuna geldiğimizi
Anımsa yolladığım çiçekleri
Sana ihtiyacım var bebek
Rezil etmek için seni
Arkadaşlarımdan önünde
Ooooooh bebek
Beni şimdi terketme
Nasıl gidebilirsin
Sana nasıl ihtiyacım olduğunu bildiğin halde
Bir cumartesi gecesi kıyasıya dövmek için seni
Ooooooh bebek
Beni şimdi terketme
Bana nasıl böyle davranabilirsin
Uzaklara kaçarak.
Sana ihtiyacım var bebek
Niçin kaçıyorsun benden?
Oooooooh bebek

ANOTHER BRICK IN THE WALL 3

**I don't need no arms around me
I don't need no drugs to calm me
I have seen the writing on the wall
Don't think I need anything at all
No, don't think I need anything at all
All in all it was all just bricks in the wall
All in all you were all just bricks in the wall**

DUVARDAKİ DİĞER TUĞLA 3

Çevremde silahlara ihtiyacım yok
Beni yatıştıracak uyuşturuculara da
Gördüm duvardaki yazıyı
Sanma ki hiçbir şeye ihtiyacım yok
Hayır, sanma ki hiçbir şeye ihtiyacım yok
Hepsi hepsi duvardaki tuğlalardı
Hepsi hepsi duvardaki tuğlalardınız

GOODBYE CRUEL WORLD

**Goodbye cruel world
I'm leaving you today
Goodbye
Goodbye
Goodbye
Goodbye all you people
There's nothing you can say
To make me change
My mind
Goodbye**

ELVEDA ZALİM DÜNYA

Elveda zalim dünya
Senden ayrılıyorum bugün
Elveda
Elveda
Elveda
Elveda tüm insanlar
Söyleyebileceğiniz hiçbir şey yok
Beni caydırmak
Ve kafamı değiştirmek için
Elveda

HEY... YOU

Hey.. You Out there in the cold
Getting lonely, getting old, can you feel me?
Hey.. You standing in the aisles
With Itchy feet and fading smiles, can you feel me?
Hey.. You don't help them to bury the light
Don't give in without a fight
Hey.. You out there on your own
Sitting naked by the phone would you touch me?
Hey.. You with your ear against the wall
Waiting for someone to call on could you touch me?
Hey.. You would you help me to carry the stone?
Open your heart, I'm coming home
But it was only fantasy
The wall was too high, as you can see
No matter how he tried he could not break free
And the worms ate into his brain
Hey.. You out there on the road
Doing what you're told, can you help me?
Hey.. You out there beyond the wall
Breaking bottles in the hall, can you help me?
Hey.. you don't tell me there's no hope at all
Together we stand, divided we fall!

HEY... SEN

Hey.. sen, dışarıda soğukta bekleyen
Yalnız başına ve cökmüş, beni hissedebiliyor musun?
Hey.. sen, geçitte ayakta duran
Kaşıntılı ayaklı, soğun gülüşlü, beni hissedebiliyor musun?
Hey.. sen, ışığı yakmalarına yardımcı olma onlara
Boyun eğme döğüşmeden.
Hey.. sen, orada duran tek başına
Çırılçıplak, telefonun yanında, bana dokunabilir misin?
Hey.. sen, kulağını duvara dayamış duran
Kendini çağıracak birini bekleyen, bana dokunabilir misin?
Hey.. sen, taşı götürmeme yardım eder misin?
Aç kalbini, yuvama dönüyorum.
Ama her şey sadece bir düştü
Duvar çok yüksekti gördüğün gibi
Önemli değil onca çabalaması, kurtulmadı sonunda
Ve solucanlar yedi beynini.
Hey.. sen, yoldaki
Her söylenene boyun eğen, bana yardım edebilir misin?
Hey.. sen, duvarın yanındaki
Salonda şişeleri kırarken, bana yardım edebilir misin?
Hey.. sen, hiçbir zaman umut olmadığını söyleme bana,
Birlikte ayaktayız, yıkılırız bölününce.

IS THERE ANYBODY OUT THERE?

Is there anybody out there?

ORADA KİMSE VAR MI?

Orada kimse var mı?

NOBODY HOME

I've got a little black book with my poems in
I've got a bag with a toothbrush and a comb in
When I'm a good dog they sometimes throw me a bone in
I got elastic bands keeping my shoes on
Got those swollen hand blues
Got thirteen channels of shit on the TV to choose from
I've got electric light
And I've got second sight
I've got amazing powers of observation
And that is how I know
When I try to get through
On the telephone to you
There'll be nobody home
I've got the obligatory Hendrix Perm
And the inevitable pin hole burns
Ail down the front of my favourite satin shirt
I've got nicotine stains on my fingers
I've got a silver spoon on a chain
I've got a grand piano to prop up my mortal remains
I've got wild staring eyes
I've got a strong urge to fly
But I've got nowhere to fly to
Ooooooh babe when I pick up the phone
There's still nobody home
I've got a pair of Gohills boots
And I've got fading roots.

EVDE KİMSE YOK

Küçük bir siyah defterim var, içinde şirlerim
Bir çantam var, içinde tarağım ve dişfırçam
Sadık bir köpek olduğumda, bazen kemik atarlar önüme
Ayakkabılarımı koruyan elastik şeritlerim var
O kabarmış mavi ellerim
On üç kanallı baktan televizyonum var, sec istediğini
Elektrik ışığım var
Ve ileriye görme yeteneğim
Şaşırtıcı gözlem gücüm de var
Herşeyi nasıl bildiğim ortada
Sana ulaşmaya çabalarken telefonda
Kimse olmayacak evde biliyorum
Zorunlu Hendrix iznim var
Ve kaçınılmaz lğne deliklerinin yanması
Hepsi önünde, en sevdiğim saten gömleğimin
Parmaklarımda nikotin lekelerim
Ve zincirime asılı gümüş bir kaşığım
Ve ölümlülüğümü destekleyen büyük bir piyanom var
İsrarla bakan vahşi gözlerim
Uçmaya güçlü bir isteğim var
Ama uçabileceğim hiçbir yer yok
Ooooh bebek telefon ettiğimde sana
Evde hâlâ kimse yok
Bir çift izci botum
Ve yokolmaya yüz tutmuş köklerim var.

VERA

Does anybody here remember Vera Lynn?
Remember how she said that
We would meet again
Some sunny day
Vera, Vera
What has become of you
Does anybody else in here
Feel the way I do

VERA

Burolarda Vera Lynn'i anımsayan var mı?
Anımsayın, nasıl söylediğini
Tekrar birlikte olacağımızı
Güneşli bir günde
Vera, Vera
Bilmiyorum sana ne olduğunu
Hiç kimseler yok mu burada
Ne yapacağımı hissedecek.

BRING THE BOYS BACK HOME

**Bring the boys back home
Bring the boys back home
Don't leave the children on their own
Bring the boys back home.**

ÇOCUKLARI EVLERİNE GERİ GETİRİN

Çocukları evlerine geri getirin
Çocukları evlerine geri getirin
Yalnız başlarına bırakmayın çocukları
Çocukları evlerine geri getirin.

COMFORTABLY NUMB

Hello,
Is there anybody in there
Just nod if you can hear me
Is there anyone at home
Come on now
I hear you're feeling down
I can ease your pain
And get you on your feet again
Relax
I'll need some information first
Just the basic facts
Can you show me where it hurts?
There's no pain you're receding
A distant ship smoke on the horizon
You're only coming through in waves
Your lips move but I can't hear what you're saying
When I was a child I had a fever
My hands felt just like two balloons
Now I've got that feeling once again
I can't explain, you could not understand
This is not how I am
I have become comfortably numb
O.K
Just a little pin prick
There'll be no more aaaaaaaaah
But you may feel a little sick
Can you stand up?
I do believe it's working good
That'll keep you going through the show
Come on it's time to go
There's no pain you are receding
A distant ship smoke on the horizon
You are only coming through in waves
Your lips move but I can't hear what you're saying
When I was a child

I caught a fleeting glimpse
Out of the corner of my eye
I turned to look but it was gone
I can not put my finger on it now
The child is grown
The dream is gone
And I have become
Comfortably numb.

KEYİFLİ UYUŞUKLUK

Merhaba,
Kimse var mı orada
Başınızı sallayın beni duyuyorsanız
Gelin hadi
Evde kimse var mı
Duydum ki hissedebiliyorsunuz
Hafifletebilirim acılarınızı
Ve ayaklarınızın üstünde doğrultabilirim sizi
Rahatlayın
Önce bir şeyler öğrenmem gerek
Sadece temel ilkeleri
Nerenin incindiğini gösterebilir misin bana?
Kaçmakla dindiremezsin acılarını
Ufukta bir gemi dumanını tütürüyor
Ve sen tek başına geliyorsun, dalgaların içinden
Dudakların kımıldıyor ama duyamıyorum dediklerini
Küçük bir çocukken ateşlenmişim bir gün
Ellerimin yerinde iki balon vardı sanki
Şimdi bir kez daha yaşıyorum aynı duyguyu
Anlatamam, anlayamazsın da zaten
Nasıl olduğumu
Keyifli bir uyuşukluk içindeyim şimdi
Evet
Küçücük bir iğnenin batması gibi
Artık bağırmayacağım acıdan
Ama sen hasta hissedebilirsin kendini
Ayağa kalkabilir misin?
Sanırım her şey iyi
Buysa kurtaracak seni gösteriye gitmekten
Hadi, vakti geldi gitmenin
Sandığın gibi acılarım yok benim
Ufukta bir gemi dumanını tütürüyor
Ve sen tek başına geliyorsun, dalgaların içinden
Dudakların kımıldıyor ama duyamıyorum dediklerini
Küçük bir çocukken

Hızla kaçan bir imge yakalamıştım
Gözümün hemen kıyısında
Bakmak için döndüğümde çoktan kaçmıştı ama
Şimdi parmağımı koyamam o imgenin üzerine
Çocuk büyüyor
Düş bitiyor
Ve ben
Keyifli bir uyuşukluk içindeyim.

THE SHOW MUST GO ON

Ooooooh Ma Ooooooh Pa
Does the show have to go on
Ooooooh Pa take me home
Ooooooh Ma let me go
Do I have to stand up?
Wild eyed in the spotlight
What a nightmare, why
Don't I turn and run?
There must be some mistake
I didn't mean to let them
Take away my soul
Am I too old, is it too late?
Ooooooh Ma Ooooooh Pa
Where has the feeling gone?
Ooooooh Ma Ooooooh Pa
Will I remember the songs
The show must go on.

GÖSTERİ SÜRMELİ

Ooooooh anne Ooooooh baba
Gösteri devam etmek zorunda mı
Oooh baba götür beni evime
Oooh anne bırak beni gideyim
Dikilmek zorunda mıyım
Bu deli gözlerimle spot ışıklarında?
Ne kâbus? Niçin
Dönüp kaçmıyorum ki?
Bir hata olmalı
İstememiştım
Ruhumu götürmelerini
Çok mu yaşıyım? vakit mi çok geç artık?
Ooooh anne Ooooh baba
Nerede duygular?
Ooooh anne Ooooh baba
Anımsayacak mıyım şarkıları?
Gösteri devam etmek zorunda mı?

IN THE FLESH

So ya
Thought ya
Might like to
Go to the show
To feel the warm thrill of confusion
That space cadet glow
I've got some bad news for you sunshine
Pink isn't well he stayed back at the hotel
And they sent us along as a surrogate band
And we're going to find out where you fans
Really stayed
Are there any queers in the theatre tonight
Set'em up against the wall
There's one in the spotlight
He don't look right to me
Get him up against the wall
That one looks Jewish
And that one's a coon
Who let all this riff raff into the room
There's one smoking a joint and
Another with spots
If I had my way
I'd have all of you shot.

ANA KARNINDA

Demek gösteriye gitmekten
Hoşlanacağını düşündün
Uzay çocuğunun ısıdığı karmaşanın
İlik heyecanını duyabilmek için
Güneş ışığı, kötü haberlerim var sana
Pink kendini iyi hissetmiyor otelde kaldı
Ve kendilerinin yerine bizi gönderdiler
Ve siz hayranlarımız
Kimlersiniz gerçekte?
Bu gece tiyatrodaki ibne var mı acaba?
Duvarın gerisine götürün onları
Şurada spot ışığında var bir tane
Pek sağlam görünmüyor bana
Daya onu duvara
Buradaki Yahudi gibi,
Şuradaki de bir zenci
Kim bıraktı odaya tüm bu süprüntüleri
Şurada biri var esrar içiyor ve
Diğeri de orada
Her şey elimde olsaydı eğer
Yokederdim hepsini.

RUN LIKE HELL

**You better run like hell
You better make your face up in
Your favourite disguise
With your button down lips and your
Roller blind eyes
With your empty smiler
And your hungry heart
Feel the bile rising from your guilty past
With your nerves in talters
When the cockleshell shattens
And the hammers butter
Down the door
You better run like hell
You better run all day
And run all night
And keep your dirty feelings
Deep inside. And if you
Take your girlfriend
Out tonight,
You better park the car
Well out of sight
'Cos if they catch you in the back seat
Trying to pick her looks
They're gonna send you back to mother
In a cardboard box
You better run.**

DELİLER GİBİ KOŞMALISIN

Deliler gibi koşman senin yararına
Senin yararına yüzünde
En sevdiğinin halinin olması
Aşağı sarkmış dudakların ve
Körelmiş yuvarlacık gözlerin
Boş boş gülüşünle.
Ve açlıktan ölen kalbin
Suçlu geçmişinin doğurduğu öfkeyi hissetmeli
Gevşemiş sinirlerinle.
Çatladığında deniz kabukları
Ve vurmaya başladığında çekiciler sana
İn aşağı
Ve koş delicesine
Tüm gün ve tüm bir gece
Ve tüm kötü hislerini en derinlerde sakla
Ve eğer
Kız arkadaşınla çıkarsan
Bu gece,
Arabayı kuytu bir
Yere sakla
Çünkü seni arka koltukta görürlerse
Kızınla başbaşa
Seni karton bir kutuda annene postalarlar
En iyisi sen, devam et koşmaya.

WAITING FOR THE WORMS

Ooooooooooh you can't reach me now
Ooooooooooh no matter how you try
Goodbye cruel world it's over
Waik on by
Sitting in a bunker here behind my wall
Waiting for the worms to come
In perfect isolation here behind my wall
Waiting for the worms to come
Waiting to cut out the dead wood
Waiting to clean up the city
Waiting to follow the worms
Waiting to put on a blackshirt
Waiting to weed out the weak lings
Waiting to smash in their windows
And kick in their doors
Waiting for the final solution
To strenghten the strain
Waiting to follow the worms
Waiting to turn on the showers
And fire the ovens
Waiting for the queens and the coons
And the reds and the Jews
Waiting to follow the worms
Would you like to see Britannia
Rule again my friend
All you have to do is follow the worms
Would you like to send our coloured cousins
Home again my friend
All you need to do is follow the worms.

SOLUCANLARI BEKLERKEN

Oooooh ulaşamazsın şimdi bana
Oooooh önemli de değil nasıl çabaladığın
Hoşçakal zalim dünya, herşey bitti
Yürü

Ve burada, duvarımın arkasındaki kömürlükte otur
Bekle solucanların gelmesini
Burada, yanıbaşında duvarımın, mükemmel bir soyutlanma
yaşamdan

Bekliyorum solucanların gelmesini
Bekliyorum çürük ağaçları kesmeyi
Bekliyorum kenti temizlemeyi
Bekliyorum solucanları izlemeyi
Bekliyorum kara gömlek giymeyi
Bekliyorum cılız fundalıkları sökmeyi
Bekliyorum pencerelerini parçalamayı
Ve kapılarını tekmelemeyi
Bekliyorum son çözümü
Arttırmak için gerginliği
Bekliyorum solucanları izlemeyi
Bekliyorum duşları acmayı
Ve fırınları yakmayı
Bekliyorum ibneleri ve zencileri
Ve kızıkları ve Yahudileri
Bekliyorum solucanları izlemeyi
Britanya'nın yeniden güçlü olmasını
Görmek ister miydin arkadaşım?
Solucanları izlemektir tüm yapman gereken
Renkli kuzenlerimizi evlerine
Geri postalamak ister miydin arkadaşım
Solucanları izlemektir tüm yapman gereken.

STOP

Stop

I wanna go home

Take off this uniform

And leave the show

And I'm waiting in the cell

Because I have to know

Have I been guilty all this time.

DUR

**Durun
Eve gitmek istiyorum
Bu üniformayı çıkarmak
Ve gösteriyi terketmek istiyorum
Ve hücrede bekliyorum
Çünkü bilmem gerek
Her zaman suçlu muydum?**

THE TRIAL

Good morning worm you honour
The crown will plainly show
The prisoner who now stands before you
Was caught red handed showing feelings
Showing feelings of an almost human nature
Shame on him
This will not do
Call the schoolmaster
And the hammers butter
I always said he'd come to no good
In the end your honour
If they'd let me have my way I could
Have stayed him into shape
But my hands were tied
The bleeding hearts and artists
Let him get any with murder
Let me hammer him today
Crazy toys in the attic I am crazy
They must have taken my marbles away
Call the defendant's wife
You little shit, you're in it now
I hope they throw away the key
You should have talked to me more often
Than you did, but no you had to
Go your own way. Have you broken any.
Homes up lately.
Just five minutes worm your honour
Him and me alone
Babe
Come to mother baby let me hold you
In my arms
M'lud I never wanted him to
Get in any trouble
Why'd he ever have to leave me
Worm your honour let me take him home

Crazy, over the rainbow I am crazy
Bars in the window
There must have been a door there in the wall
When I came in
Crazy, over the rainbow he is crazy
The evidence before the court is
Incontravertable, there's no need for
The jury to retire.

In all my years of judging
I have never heard before of
Someone more deserving
The full penalty of law
The way you made them suffer
You exguisite wife and mother
Fills me with the urge to defecate
But my friend you have revealed your
Deepest fear
I sent once you to be exposed before
Your peers
Fear down the wall.

MAHKEME

Günaydın onurlu solucanlar
Egemen güçler gösterecek ki
Şimdi önünüzde duran bu suçlu
Suçüstü yakalandı kızıl elleriyle
İnsanca duygular hissederken
Aşağılamalıyız onu
Okul müdürünü çağırın
Her zaman söyledim ki yola gelmezdi bu çocuk
Söyleyeceklerim efendilerim
Şudur ki, yapmak istediklerimi yapabilmeme izin verseydin!z
eğer

İstedığım kalıba sokardım onu
Ama bağılıydı ellerim
Kanayan yürekler ve sanatçılar
Engellediler beni
Bari bugün inciteyim
Bugün döveyim onu
Tavan arasında çılgın oyuncaklar, çılgının biriyim ben
Bilyelerimi almış olmalılar
Suçlunun karısını çağırın
Küçük bir boksun sen, bulaşmışsın boka
Anahtarını fırlatıp atarlar umarım
Benimle hep konuşmalıydın ama
Kendi bildiğince gittin yoluna. Hiç kırdığın
İnsan oldu mu şu sıralar.
Beş dakika ara onurlu solucanlar
O ve ben yalnız başımızaydık
Bebeğim
Gel kucağıma, tutayım ,seni
Kollarımda
Aslında, hiç bir zaman istemedim
Başının derde girmesini
Niçin beni terketmek zorunda kaldı
Onurlu solucanlar, bırakın evine götürüyim onu

Çılgınım, ebemkuşağının üzerinde çılgınım
Pencerelerde parmaklıklar
Ve duvarda hâlâ bir kapı olmalı
İçeri girdiğim kapı
Çılgın o, ebemkuşağının üstünde çılgın o
Mahkemenin kanıtları
Ve kararları tartışılmaz, aslında
Jürinin gitmesine de gerek yok.

Tüm hukuk yaşamımda
Yasanın en ağır cezasını
Bunca hak etmiş
Başka biri görmedim
Siz anneler ve babalar
Onlara çektirdiğiniz acılar
Kusmaya zorluyor beni
Ama dostum serdin ortaya
En büyük korkunu
Herkes görecektir hakettiğin cezayı
Seni mahkûm ettim duvarı yıkmaya.

OUTSIDE THE WALL

**All alone, or in twos
The ones who really love you
Walk up and down outside the wall
Some hand in hand
Some gathering together in bands
The bleeding hearts and artists
Make their stand
And when they've given you their all
Some stagger and faults after all it's not easy
Banging your heart against some mad buggers**

DUVARIN DIŞINDA

Tek başlarına, ya da ikiye ikiye
Seni gerçekten sevenler
Bir aşağı, bir yukarı dolaşıyorlar duvarın dışında
Bazıları elele
Bazıları gruplar halinde
Kanayan yürekler ve sanatçılar da
Yerlerini alıyorlar
Ve onlar her şeylerini verdiklerinde sana
Bazıları sendeleyip düşebilir herşeyden sonra çünkü
Kolay değil yüreğini savunmak, sapıklara karşı.

THE FINAL CUT

SON DARBE

The Post War Dream
(Savaş Sonrası Düşü)

Your Possible Pasts
(Olası Geçmişlerin)

One Of The Few
(Birkacından Biri)

The Heros Return
(Kahramanın Dönüşü)

The Gunner's Dream
(Topçunun Düşü)

Paranoid Eyes
(Paranoyak Gözler)

Get Your Filthy Hands Off My Desert
(Çek O Pis Ellerini İssızlığımdan)

The Fletcher Memorial Home
(Fletcher Anıt Evi)

Southampton Dock
(Souþhampton Rıhtımı)

The Final Cut
(Son Darbe)

Nat Now John
(Şimdi Değil John)

Two Suns In The Sunset
(Günbatımında İki Güneş)

THE POST WAR DREAM

tell me true, tell me why was Jesus crucified,
is it for this that daddy died?
was it for you? was it me?
did I watch too much TV?
is that a hint of accusation in your eyes?
If it wasn't for the nips,
being so good at building ships,
the yards would still be open on the clyde,
and it can't be much fun for them
beneath the rising sun
with all their kids committing suicide.
what have we done Maggie? what have we done ?
what have we done? To England?
should we shout? Should we scream?
what happened to the post war dream?
oh Maggie Maggie what have we done?

SAVAŞ SONRASI DÜŞÜ

doğruyu söyle bana, niçin çarmıha gerildi İsa,
bunun için miydi ölümü babamın?
senin için miydi? ben miydim yoksa
bu kadar çok mu TV seyrettim?
bir suçlama imâsı mıydı gözlerinin içi?
eğer kalmasaydı lafta,
gemi yapımında başarılı olunduğu,
tersaneler hâlâ açık olurdu,
ve zevk verici olamazdı onlar için,
yükselen güneşin altında
tüm intihar eden çocuklarıyla.
ne yaptık biz Maggie? ne yaptık biz?
ne yaptık biz? İngiltere'ye?
bağırmalı mıydık? haykırmalı mıydık?
ne oldu o savaş sonrası düşüne?
oh Maggie, Maggie ne yaptık biz?

YOUR POSSIBLE PASTS

they flutter behind you your possible pasts
some bright-eyed and crazy some frightened and lost
a warning to anyone still in command
of their possible future to take care
in derelict sidings the poppies entwine
with cattle trucks lying in wait for the next time

do you remember me? how we used to be?
do you think we should be closer?

she stood in the doorway the ghost of a smile
haunting her face like a cheap hotel sign
her cold eyes imploring the men in their macs
for the gold in their bags or the knives in their backs
stepping up boldly one put out his hand
he said, 'I was just a child then now I'm only a man.'

do you remember me? how we used to be?
do you think we should be closer?

by the cold and religious we were taken in hand
shown how to feel good and told to feel bad
tongue tied and terrified we learned how to pray
now our feelings run deep and cold as the clay
and strung out behind us the banners and flags
of our possible pasts lie in tatters and rags

do you remember me? how we used to be?
do you think we should be closer?

OLASI GEÇMİŞLERİN

çarpınıyorlar arkanda senin olası geçmişlerin
bazıları parlak gözlü ve çılgın, bazıları dehşet içinde ve yitik
şimdi iktidarda olan herkese bir uyarı
o olası geleceklerinin üzerine titremeleri
gelincikler sarmış terk edilmiş tren hatlarını
gelecek seferi beklemekte sığır vagonları

hatırlıyor musun beni? nasıl olmalıydık biz?
ne dersin daha mı yakın olmalıydık birbirimize?

durdu kapı ağzında bir gülüşün gölgesi
silinmez yüzünden ucuz otel markası gibi
yağmurluklu adamlara yalvarıyor soğuk gözleri
keselerindeki altın ya da sırtlarındaki bıçak için
biri küstah bir şekilde koyarak elini
dedi ki, «ben sadece bir cocuktum, şimdiyse sadece bir insan.»

hatırlıyor musun beni? nasıl olmalıydık biz?
ne dersin daha mı yakın olmalıydık birbirimize?

soğuk ve dindar olanın ellerine düştük
gösterildi nasıl iyi olduğumuz ve nasıl kötülük duyarız söylendi
tutuk dil ve dehşet içinde öğrendik tapınmayı
derinlere kosar şimdi duygularımız ve soğuk bir balçık gibi
ve gerilli üstümüzde bayrakları ve sancakları
pacavralar ve caputlar içinde o olası geçmişlerimizin

hatırlıyor musun beni? nasıl olmalıydık biz?
ne dersin daha mı yakın olmalıydık birbirimize?

ONE OF THE FEW

when you're one of the few to land on your feet

what do you do to make ends meet?

teach

make them mad, make them sad, make them add two and two

make them me, make them you, make them do what you want them to

make the laugh, make them cry, make them lie down and die

BİRKAÇINDAN BİRİ

sen hep dört ayak üstüne düşen birkaçından biriysen
ne yapıyorsun sonunu denk getirmek için
öğret
delirt onları, üz onları, ikiye ikiye eklettir onlara
onları ben yap, onları sen yap, onlara ne istersen öyle yap
güldür onları, ağlat onları, yere ser ve öldür onları

THE HERO'S RETURN

jesus jesus what's it all about
trying to clout these little ingrate into shape
when I was their age all the lights went out
there was no time to whine and mope about

and even now part of me flies over
dresden at angels one five
though they'll never fathom it behind my
sarcasm desperate memories lie

sweetheart sweetheart are you fast a sleep good
'cos that's the only time that I can really talk to you
and there is something that I've locked away
a memory hat is too painful
to withstand the light of day

when we come back from the war the banners and
flags hung on everyone's door
we danced and we sang in the street and
the church bells rang
but burning in my heart
my memory smoulders on
of the gunners dying words on the intercom

KAHRAMANIN DÖNÜŞÜ

İsa İsa, nedir bu olup bitenler
bu küçük nonkôrleri vurmali sıradan
ben onların yaşındayken sönmüşü bütün ışıklar
ne sızlanmaya ne de üzölmeye vardı zaman

ve şimdi bile bir parçam uçmakta üstünde
Dresden'in, beşerli kol düzeninde meleklerin
hiç bir zaman anlayamayacaklarsa da peşim sıra
aiaylarımın, umutsuz anıların yattığını

sevdiğim sevdiğim uyudun mu cabucak — lyl
cünkü tek bu zaman seninle konuşabilirim gerçekten
ve bir şey var kilitlediğim
bir anı ki acı veren
günüşiğine dayanmak için

savaştan geri döndüğümüzde flamalar ve
bayraklar asılı herkesin kapısında
danslar ettik şarkılar söyledik sokakta ve
caldı kilisenin çanları
ama benim içimdeki yangın
ve için için anılarım
topçuların iç cephede öölürken söyledikleridir.

THE GUNNERS' DREAM

floating down through the clouds
memories come rushing up to meet me now
in the space between the heavens
and in the corner of some foreign field
I had a dream
I had a dream
goodbye max
goodbye ma
after the service when you're walking slowly to the car
and the silver in her hair shines in the cold november air
you hear the tolling bell
and touch the silk in your lapel
and as the tear drops rise to meet the comfort of the band
you take her frail hand
and hold on to the dream

a place to stay
enough to eat
somewhere old heroes shuffle safely down the street
where you can speak out bud
about your doubts and fears
and what's more no-one ever disappears
you never hear their standard issue kicking in your door
you can relax on both sides of the tracks
and maniacs don't blow holes in bandmen by remote control
and everyone has recourse to the law
and no-one kills the children anymore
and no-one kills the children anymore

night after night
going round and round my brain
his dream is driving me insane
in the corner of some foreign field
the gunner sleeps tonight
what's done is done
we can not just write off his final scene
take heed off this dream
take heed

TOPÇUNUN DÜSÜ

yüzerken bulutların arasında
anılar hızla geliyor şimdi benle buluşmaya
bir boşlukta, göklerin arasında
ve köşesinde bir yabancı toprağın
bir düş gördüm
bir düş gördüm
elveda Max
elveda ana
törenden sonra siz yavaşça yürürken arabaya
ve soğuk kasım havasında saçının gümüşü parlarken
duyuyorsunuz çalan çanı
ve tak ipeği yakana
ve gözyaşı dolu mendiller buluşurken tesellisinde bardonun
sen onun çelimsiz elinden tutuyorsun
ve çekiyorsun onu düşlere

barınacak bir yer
yeterince yiyecek
bir yer, sokaklarında eski kahramanların güvenle sürttükleri
yüksekle sesle konuşabildiğimiz bir yer
tedirginliğimiz ve korkularımız hakkında
ve hiç kimsenin bir daha kaybolmadığı
asla duymazsınız o basmakalıp yayınların kapınıza vurduğunu
rahat olabilirsiniz her iki tarafında da yolların
ve bandocular üflemezler deliklere bandocular gibi uzaktan
kumandayla

ve herkes yasaya danışır
ve kimse öldürmez çocukları bir daha
ve kimse öldürmez çocukları bir daha
geceden geceye
dönüyor ve dönüyor beynim
düşü bile beni deli ediyor
bir yabancı toprağın sınırında
topçu uyuyor bu gece
öldü olan
yazamayız artık son perdeyi
önem verin düşüne
önem verin

PARANOID EYES

button your lip don't let the shield slip
take a flesh grip on your bullet proof mask
and if they try to break down your disguise with their questions
you can hide hide hide
behind paranoid eyes

put on your brave face and slip over the road for a jar
fixing your grin as you casually lean on the bar
laughing too loud at the rest of the world
with the boys in the crowd
you hide hide hide
behind petrified eyes

you believed in their stories of fame fortune and glory
now you're lost in a haze of alcohol soft middle age
the pie in the sky turned out to be miles too high
and you hide hide hide
behind brown and mild eyes

PARANÖYAK GÖZLER

İlikle dudağ'ını, bırakma savunmanı düşmesi için
sıkı tut kurşun geçirmez maskeni
ve denerlerse gizini kırmayı sorularıyla
yitebilirsin yitebilirsin yitebilirsin
paranoyak gözlerin ardında

takinırsın yiğit yüzünü ve uzanırsın bir ara yola şöyle
sırıttın alışıldık, dayanmışsın gelişigüzel bara
gülerken dünyanın senin dışında kalan kısmına
kalabalıktaki çocuklarla birlikte
yitersin yitersin yitersin
taşlaşmış gözlerin ardında

inandın onların şan şeref ve para öykülerine
şimdi kayboldun artık yumuşacık ve alkolik ortaçağın sisinde
gökteki tatlı millerce yüksekteymiş meğer
ve yitersin yitersin yitersin
kahverengi ve uysal gözlerin ardında.

GET YOUR FILTHY HANDS OFF MY DESERT

brezhnev took afghanistan
begin took beirut
galtieri took the union jack
and maggie over lunch one day
took a cruiser with all hands
apparently to make him give it back

ÇEK O PİS ELLERİNİ ISSIZLIĞIMDAN

brejnev aldı afganistan'ı
begin de beyrut'u.
galtleri ingiliz bayrağını
ve maggie yemekten sonra bir gün
aldı zırhlıyı eline
güya geri verdirebilecek onu

THE FLETCHER MEMORIAL HOME

take all your overgrown infants away somewhere
and build them home a little piece of their own
the fletcher memorial
home for incurable tyrants and kings
and they can appear to themselves everyday
on closed circuit t.v.
to make sure they're still real
it's the only connection they feel
«ladies and gentlemen please welcome reagan and halg
mr. begin and friends mrs. thatcher and paisley
mr. brezhnev and party
the ghost of mccarthy
the memories of nixon
and now addign colour a group of anonymous latin
american meat packing glitterati»

did they expect us to treat them with any respect

they can polish their medals and sharpen their
smiles, and amuse themselves playing games for a while
boom boom, bang bang, lie down you're dead

safe in the permanent gaze of a cold glass eye
with their favourite toys
they'll be good girls and boys
in the fletcher memorial home for colonial

is everyone in?
are you having a nice time?
now the final solution can be applied.

FLETCHER ANIT EVİ

götürün biryerlere o erken büyümüş bebelerinizi
ve onlara küçücük ve kendilerinin olan bir ev yapın
fletcher anıt
evi onulmaz zorbalar ve krallar için
ve görsünler kendilerini her gün
kapalı devre t.v. lerinde
emin olmak için hâlâ yaşadıklarına
duyumsayabildikleri tek bağ bu yaşamla
«bayanlar ve baylar karşılayın lütfen reagan'ı ve haig'i
mr. begin'i ve dostları mrs. thatcher'i ve paisley'i
mr. brejnev ve partisini
mccarthy'nin hayaletini
nixon'un anılcını
ve şimdi de renk katıyor bir grup kim oldukları belirsiz kadın
amerikalı et pazarlamacısı»
beklerler mi bizden herhangi bir saygı görmeyi

parlatabilirler madalyalarını ve keskinleştirebilirler
gülüşlerini ve eğlendirirler kendilerini oyunlar oynayarak
bir süre
boom boom, bang bang, yat yere öldün sen

buz gibi bir bakışın ardında güvencedeler artık
en sevdikleri oyuncaklarıyla beraber
cici kızlar ve oğlanlar olacaklar
fletcher anıt evinde sömürgeci
ustaları yaşamın ve organların

herkes içerde mi?
iyi vakit geçiriyor musun?
şimdi uygulanabilir artık son çözüm.

SOUTHAMPTON DOCK

they disembarked in 45
and no one spoke and no one smiled
there were too many spaces in the line
gathered at the cenotaph
all agreed with the hand on heart
to sheath the sacrificial knives

but now

she stands upon southampton dock
with her handkerchief
and her summer frock clings
to her wet body in the rain
in quiet desperation knuckles
white upon the slippery reins
she bravely waves the boys goodbye again

and still the dark stain spreads between
his shoulder blades
a mute reminder of the poppy fields and graves
and when the fight was over
we spent what they had made
but in the bottom of our hearts
we felt the final cut

SOUTHAMPTON RIHTIMI

çıkıldılar karaya 1945'te
ve ne güldü ne de konuştu kimse
birçok boşluk vardı sıralarda
toplanmış anıt mezarların başında
elleri yüreklerinde hepsi kabullenmiş
kurbanlık bıcaqları kınlarına sokmaya
ama şimdi

duruyor kadın southampton rıhtımında
elinde mendill
ve yazlık robu sıkıca sarılmış
ıslak vücuduna yağmurda
sessiz bir umarsızlıkta eklemeleri
beyaza kesmiş ıslak dizginlerin üzerinde
cesurca el sallıyor çocuklara

ve hâlâ o koyu leke yayılıyor
omuzlarının arasında
gelincik tarlalarının ve mezarların suskun bir anısı
ve savaş bittiğinde
harcadık ne yaptılarsa
ama ucunda yüreklerimizin
duyumsodik o son darbeyi.

THE FINAL CUT

through the fish-eyed lens of tear stained eyes
I can barely define the shape of this moment in time
and far from flying high in clear blue skies
I'm spiralling down to the hole in the ground where I hide

If you negotiate the minefield in the drive
and beat the dogs and cheat the cold electronic eyes
and if you make it past the shotgun in the hall
dial the combination open the priesthole
and if I'm in I'll tell you what's behind the wall

there's a kid who had a big hallucination
making love to girls in magazines
he wonders if you're sleeping with your new found faith
could anybody love him
or is it just a crazy dream

and if I show you my dark side
will you still hold me tonight
and if I open my heart to you
and show you my weak side
what would you do
would you sell your stories to rolling stone

would you take the children away
and leave me alone
and smile in reassurance
as you whisper down the phone
would you send me packing
or would you take me home

though I oughta bare my naked feelings
though I oughta tear the curtain down
I held the blade in trembling hands
prepared to make it but just then the phone rang
I never had to nerve to make the final cut.

SON DARBE

yaşlarla örtülü balıkgözü mercekli gözlerden
batımlamaya cesaretim olmayabilir, şu anın zamandaki şeklini
ve açık mavi göklerde uçmaktan çok uzağım
sıklandığım deliğime gidiyorum yeryüzünde

yol üstünde karşılaşırsanız eğer mayın tarlasıyla
vurursanız köpekleri ve aldatırsanız soğuk elektronik gözleri
ve tutturabilirsiniz deliği bir tüfek ateşiyle
çevirin numaraları ve açın
ve oradaysam eğer söylerim size duvarın ardındakini

orada büyük sânrılı bir çocuk var
kapak kızlarıyla aşk yapan
merak etmekte yeni inancımızla birlikte mi uyuduğumuzu
sevebilir mi dersiniz biri onu
yoksa bu sadece çılgın bir rüya mı

ve eğer gösterirsem size görünmeyen yüzümü
yine benimle birlikte olur muydun bu gece
ve açarsam size kalbimi
ve gösterirsem zayıf yönümü
ne yapardınız
satar mıydınız öykünüzü yuvarlanan taşla

çocukları götürür müydünüz buradan
ve yalnız bırakır mıydınız beni
ve sırtır mıydınız güvenlik içinde
telefonda fısıldadığınız gibi
yollar mıydınız beni pakette
ya da beni eve mi bırakırdınız

çıplak duygularımı soymam
perdeyi parçalamam gerekse bile
tuttum bıçağı titreyen ellerimle
tam yapmaya hazırdım ki telefon çaldı
hiçbir zaman bulamadım o son darbeyi indirecek yürekliliği

NOT NOW JOHN

fuck all that we've got to get on with these
got to compete with the wily japanese
there's too many home fires burning
and not enough trees
so fuck all that
we've got to get on with these

can't stop	lose job	mind gone	silicon
what bomb	get away	pay day	make hay
break down	need fix	big six	
clickity click	hold on	oh no	brrrrrring bingo!

make em laugh make em cry make em dance in the aisles
make em pay make em stay make em feel ok.

not now john
we've got to get on with the film show
hollywood waits at the end of the rainbow
who cares what it's about
as long as the kids go
not now john
got to get on with the show

hang on john
we've got to get on with this
I don't know what it is
but it fits on here like
come at the end of the shift
we'll go and get pissed
but not now John
I've got to get on with this

hold on john
I think there's something good on
I used to read books but
It could be the news
or some other abuse
or it could be reusable shows

fuck all that we've got to get on with these
got to compete with the wily japanese
no need to worry about the vietnamese
got to bring the russian bear to his knees
well, may be not the russian bear
maybe the swedes
we showed argentina
now let's go and show these
make us feel tough
and wouldn't maggle be pleased
nah nah nah nah nah nah nah!

s'cusi dove li bar
se para colio pou elne toe bar
s'il vous plait ou est le bar
ol' where's the fucking bar john!

ŞİMDİ DEĞİL JOHN

si. tir et tüm bunları sürdürmeliyiz
yarışmalıyız cingöz japonla
bir sürü ev var yanmakta olan
ama yeterince ağaç yok etrafta
öyleyse si. tir et hepsini .
sürdürmeliyiz tüm bunları

duramam	işler boktan	yitik beyin	silikon
hangi bomba	defol git	günlük öde	kurut onları
yık parçala	onarım	büyük altı	
klik klik	tut onu	oh hayır	bbrrrriiling tombala!
güldür onları	ağlat onları	dansettir onları	daracık yollarda
ödet onlara	durdur onları	iyi duygular ver onlara	

şimdi değil john
sürdürmeliyiz film gösterisini
hollywood bekliyor gökkuşağının sonunda
kim tokar neyle ilgili olduğunu
cocuklar gidene dek
şimdi değil john
uğraşmalıyız bu gösteriyle

sıkı dur john
sürdürmeliyiz bunu
bilmem onun ne olduğunu
ama buraya uyuyor gibi
vardiyadan sonra gel
gideriz ve işeriz
ama şimdi değil john
uğraşmalıyım şimdi bunlarla

sıkı dur john
sanırım işler yolunda
kitap okurdum ama
haberlerdi genellikle
ya da diğer ıvır-vızır
ya da yeniden kullanılabilir bir gösteri

el. tir et uğraşmalıyız tüm bunlarla
yarışmalıyız cingöz japonla
gereği yok Vietnamlıyı düşünmenin
dize getirmeli rus ayısını
belki de rus ayısını değil
belki isveçlileri
gösterdik arjantine
şimdi de gidip gösterelim şunlara
duyumsatır bize gücü
hem maggie de hoşlanmaz mıydı bundan
na na na na na na na na.

s'cusi dove il bar
se para collo pou eine toe bar
s'il vous plaît ou est le bar
ol' kerhane nerede John.

TWO SUNS IN THE SUNSET

in my rear view mirror the sun is going down
sinking behind bridges in the road
and i think of all the good things
that we have left undone
and i suffer premonitions
confirm suspicious
of the holocaust to come

the wire that holds the cork
that keeps the anger in
gives way
and suddenly it's day again

the sun in in the east
even though the day is done
two suns in the sunset
hmmmmmmmmmm
could be the human race is run

like the moment when the brake lock
and you slide towards the big truck
you stretch the frozen moments with your fear
and you'll never hear their voices
and you'll never see their faces
you have no recourse to the law anymore

and as the windshield melts
my tears evaporate
leaving only charcoal to defend
finally i understand
the feelings of the few
ashes and diamonds
foe and friend
we were all equal in the end.

GÜNBATIMINDA İKİ GÜNEŞ

dikiz aynamda batıyor güneş
batıyor yoldaki köprülerin ardından
ve ben tüm o iyi şeyleri düşünüyorum
bitirmeden ardımızda bıraktığımız
acısını çekiyorum önsezilerin
itiraf ediyorum kuşkularımı
gelecek olan soykırıma ilişkin

tıpanın teli öfkeyi tutar
ve neden olur
ortalığın aydınlanmasına
ansızın

güneş doğuda
gün dönmüş oisa bile
günbatımında iki güneş
hmmmmmmmmmm
yoksa kaçmakta mı insan soyu

sanki frenlerin kilitlendiği o an gibi
ve sen kayarsın o koca kamyonu doğru
korkunla gerersin donmuş anları
ve asla duymayacaksın bir daha seslerini
ve asla görmeyeceksin bir daha yüzlerini
yasadan hiç yardım dilemeyeceksin bundan böyle

ve öncam erirken
buharlaşacak gözyaşlarım
bırakırken ardımda biraz kömür
anlıyorum sonunda
bir kaç kişinin duygularını
küller ve elmaslar
düşman ve dost
eşittik hepimiz öninde sonunda.

DISKOGRAFYA

ALBÜMLER

THE PIPER AT THE GATES OF DAWN/1967 (Columbia)

Astronomy Domine
Lucifer Sam
Matilda Mother
Flaming
Pow R Toc H
Take up Thy Stethoscope and Walk
Interstellar Overdrive
The Gnome
Chapter 24
The Scarecrow
Bike

A SAUCERFUL OF SECRETS/1968 (Columbia)

Let There be More Light
Remember a Day
Set The Controls For The Heart of The Sun
Corporal Clegg
A Saucerful of Secrets
See Saw
Jugband Blues

MORE/1969 (Columbia)

Cirrus Minor
The Nile Song
Crying Song
Up the Khyber

Green is The Colour
Cymbaline
Party Sequence
Main Theme
Ibiza Bar
More Blues
Quicksilver
A. spanish Piece
Dramatic Theme

UMMAGUMMA/1969 (Harvest)

Astronomy Domine
Careful with That Axe, Eugene
Set the Controls For The Heart of The Sun
A Saucerful of Secrets
Sisyphus Parts 1—4
Grantchester Meadows
Several Species of Small Furry Animals Gathered Together in a
Cave and Grooving with a Pict
The Narrow Way Parts 1—3
The Grand Vizier's Garden Party 1 Entrance 2 Entertainment
3 Exit

ATOM HEART MOTHER/1970 (Harvest)

Atom Heart Mother
1 Father's Shout
2 Breast Milk
3 Mother Fore
4 Funky Dung
5 Mind Your Throats Please
6 Remergence
If
Summer'68
Fat Old Sun
Alan's Psychedelic Breakfast
1 Rise and Shine
2 Sunny Side Up
3 Morning Glory

RELICS/1971 (Starline)

Arnold Layne
Interstellar Overdrive
See Emily Play
Remember a Day
Paintbox
Julia Dream
Careful with that Axe, Eugene
Cirrus Minor
The Nile Song
Biding My Time
Bike

MEDDLE/1971 (Harvest)

One of These Days
A Pillow of Winds
Fearless
San Tropez
Seamus
Echoes

OBSURED BY CLOUDS/1972 (Harvest)

Obscured By Clouds
When You're In
The Gold It's in the...
Wot's.. Uh The Deal
Mudmen
Childhood's End
Free Four
Stay
Absolutely Curtains

THE DARK SIDE OF THE MOON/1973 (Harvest)

Speak To Me
Breathe
On The Run
Time
Breathe Reprise

The Great Gig In The Sky
Money
Us and Them
Any Colour You Like
Brain Damage

A NICE PAIR/1983 (Harvest)

İlk iki plağın yeniden piyasaya sunumu

WISH YOU WERE HERE/1975 (Harvest)

Shine on You Crazy Diamond Part 1
Welcome to The Machine
Have a Cigar
Wish You Were Here
Shine on You Crazy Diamond Part 2

ANIMALS/1977 (Harvest)

Pigs on The Wing Part 1
Dogs
Pigs (Three Different Ones)
Sheep
Pigs on The Wing Part 2

THE WALL/1979 (Harvest)

In the Flesh
The Thin Ice
Another Brick in The Wall 1
The Happiest Days of Our Life
Another Brick in the Wall 2
Mother
Goodbye Blue Sky
Empty Spaces
Young Lust
One of My Turns
Don't Leave Me Now
Another Brick in The Wall 3
Goodbye Cruel World
Hey.. You
Is There Anybody Out There

Nobody Home
Vera
Bring The Boys Back Home
Comfortably Numb
The Show Must Go On
In The Flesh
Run Like Hell
Waiting for The Worms
Stop
Trial
Outside the Wall

THE FINAL CUT/ 1983 (Harvest)

The Post War Dream
Your Possible Pasts
One of The Few
The Hero's Return
The Gunner's Dream
Paranoid Eyes
Get Your Filthy Hands Off My Desert
The Fletcher Memorial Home
Southampton Dock
The Final Cut
Not Now John
Two Suns in The Sunset

45'LIKLER

Arnold Layne/Candy and a Currant Bun 1967 (Columbia)
See Emily Play/Scarecrow 1967 (Columbia)
Apples and Oranges/Paintbox 1967 (Columbia)
It Would Be So Nice/Julia Dream 1968 (Columbia)
Point Me At The Sky/Careful with That Axe, Eugene 1968 (Columbia)

SOLO ALBÜMLER

SYD BARRETT

45'lik
Octopus/Golden Hair 1969 (Harvest)

Albümler

THE MADCAP LAUGHS/1970 (Harvest)

Terrapin
No Good Trying
Love You
No Man's Land
Dark Globe
Here I Go
Octopus
Golden Hair
Long Gone
She Took a Long Gold Look
Feel
If It's In You
Late Night

BARRETT/1970 (Harvest)

Baby Lemonade
Love Song
Dominoes
It Is Obvious
Rats
Maisie
Gigolo Aunt
Waving My Arms in the Air-I Never Lied to You
Wined and Dined
Wolfpack
Effervescing Elephant

SYD BARRETT/1974 (Harvest)

İki albümünün yeniden sunumu

ROGER WATERS

THE BODY-Ron GEESİN and Roger WATERS/1971 (Harvest)
The Pros and Cons of Hitchhiking/1984 (Harvest)

RICHARD WRIGHT

SOLO L.P/1978 (Harvest)

DAVID GILMOUR

Solo L.P/1979 (Harvest)
About Face/1984 (Harvest)

DİĞERLERİ

ZABRISKIE POINT/1970 (MGM)

Heart Beat, Pig Meat

Crumbling Land

Come in Number 51

Your Time is Up

MGM'nin bu albümü aynı zamanda 'Kaleidoscope', 'Grateful Dead', 'Patti Page', 'The Young Bloods', 'Jerry Garcia', 'Roscoe Holcombe' ve 'John Fahey'den parçalar içermekte.

BEST OF PINK FLOYD (MASTERS OF .ROCK)/Tarihi Belli Değil (EMI-Imp)

Chapter 24

Matilda Mother

Arnold Layne

Candy and a Currant Bun

The Scarecrow

Apples and Oranges

It Would Be So Nice

Paintbox

Julia Dream

See Emily Play

EMI Plak Şirketi tarafından ihraç edilmesi amacıyla piyasaya sürülmüş.

PICNIC/Tarihi Belli Değil (Harvest)

Harvest Plak Şirketinin bu derlemesinde grubun EMBRYO adlı parçası da yer almakta. (Gruptan habersiz basılmış.)

KORSAN PLAK VE KASETLER

PINK FLOYD 67-69

Vegetable Man

Pow R Toc H

Scream Your Last Scream

Jugband Blues

Julia Dream

Let There Be More Light

Cymbaline

A Saucerful of Secrets

İlk 4 parça 1967 yılında John Peel'in 'Top Goar' adlı radyo programından, 5. ve 6. parçalar 1968 yılında aynı programdan, son iki parça 1969 yılında bir Hollanda radyo programından kaydedilmiş.

OMAYYAD

One One

Interstellar Overdrive

Interstellar Overdrive

Crumbling Land

Rain in The Country

Embryo

Interstellar Overdrive ve Embryo Chicago konserinden, diğer parçalar ise stüdyo kayıtlarından kaydedilmiş. (Zabriskie Point' in kayıtları olduğu tahmin edilmekte.)

IN CELEBRATION OF THE COMET

Breathe

On The Run

Time

Breathe

Money

Us and Them

Any Colour You Like

Brain Damago

Eclipse

1972 Amerika turnesinde kaydedilmiş ve 'The Dark Side of the Moon' isimli albüm yasal olarak piyasaya çıkmadan, piyasaya sürülmüş.

WEMBLEY 74

Raving and Drooling

Gotte Be Crazy

Shine on You Crazy Diamond

74 Wembley konserlerinden kaydedilmiş. (Wish You Were Here konserleri.)

FILLMORE WEST

Atom Heart Mother

Cymbaline

Grantchester Meadows

Green is The Colour

Careful with That Axe, Eugene

U.S. National Educational TV programı için hazırlanmış gösteriden kaydedilmiş. (1970 yılında)

FLOYOS OF LONDON

Fat Old Sun

One of These Days

Echoes

1971 yılında John Peel'in programından kaydedilmiş.

BIG PINK

Interstellar Overdrive

Embryo

Atom Heart Mother

1970 Hydo Park konserlerinden kaydedilmiş.

LIVE IN HAMBURG (double)

Green Is The Colour

Careful with That Axe, Eugene

Cymbaline

Embryo

Set The Controls for The Heart of The Sun

A Saucerful of Secrets

Atom Heart Mother

LIVE AT THE AHOY CLUB, ROTTERDAM

Atom Heart Mother
Embryo
Set The Controls For The Heart of The Sun
Cymbaline
A Saucerful of Secrets

CYMBALINE (double)

Atom Heart Mother
Fat Old Sun
Cymbaline
A Saucerful of Secrets

TOUR 73

Fat Old Sun
Embryo
Echoes

LIVE AT WINTERLAND

Grantchester Meadows
Astronomy Domine
Cymbaline
Atom Heart Mother
Embryo
Green Is The Colour
Careful with That Axe, Eugene
Set The Controls for The Heart of The Sun

Ayrıca Fransa'da iki adet korsan toplama plak çıkmıştır. Bu albümler Türkiye'de de piyasaya sürülmüştür.

Pink Floyd-Underground
Pink Floyd-Works

David Gilmour'un solo albümü Türkiye'de Pink Floyd adı altında çıkmıştır.

Stomu Yamashita ve Steve Winwood'un 'Go' isimli albümleri de Türkiye'de 'Pink Floyd-Go' adı altında çıkmıştır. Bu albümün Pink Floyd ile hiçbir ilgisi yoktur.

KONSER VE TURNELER

1966

EKİM

- 4 İlk Pink Floyd Konseri. Notting Hill'in Powis Gardens kasabasında All Saints' Hall Konser Salonu.
- 15 Roundhouse, International Time Konseri
- 23 All Saints' Hall Konseri

KASIM

- 4 All Saints' Hall Konseri
- 5 Wilton Hall, Bletchley Konseri
- 8 All Saints' Hall Konseri
- 15 All Saints' Hall Konseri
- 18 Hornsey Sanat Okulu Konseri
- 19 Canterbury Tech Konseri
- 22 All Saints' Hall Konseri
- 29 All Saints' Hall Konseri

ARALIK

- 3 Rodezya'daki azınlıklar yararına Roundhouse Konseri
- 12 Albert Hall Konseri
- 22 Marquee Klüp Konseri
- 23 Night Tripper (UFO)'da ilk konser
- 29 Marquee Konseri
- 30 UFO Konseri
- 31 'Who' ve 'Move' ile birlikte Roundhouse Konseri

1967

OCAK

- 5 Marquee Konseri
- 6 Seymour Hall Konseri
- 13 UFO Konseri
- 14 Reading Üniversitesi Konseri
- 16 ICA Konseri
- 17 Commonwealth Enstitüsü Konseri
- 19 Marquee Konseri
- 20 UFO Konseri
- 21 Portsmouth Konseri
- 27 UFO Konseri
- 28 Essex Üniversitesi Konseri

ŞUBAT

- 2 Guildford, Cadenna Klüp Konseri
- 3 Leeds, Queens Hall Konseri
- 9 Croydon, Addington Oteli Konseri
- 10 Leicester Konseri
- 11 Sussex Üniversitesi Konseri
- 17 Cambridge, Dorothy Ballroom Konseri
- 18 Dunstable, California Ballroom Konseri
- 20 West Bromwich, Adelphi Ballroom Konseri
- 24 UFO Konseri
- 25 Hounslow Konseri
- 28 Blaises Konseri

MART

- 1 Eel Pie Adası Konseri
- 4 Regent St Poly Rag Ball Konseri
- 5 Saville Konseri
- 6 Manchester, Granada TV Konseri
- 7 Malver Konseri
- 9 Marquee Konseri
- 10 UFO Konseri
- 11 Canterbury Konseri
- 12 Camberley Konseri
- 17 Kingston Tech Konseri
- 18 Enfield Konseri
- 23 Rotherham Konseri
- 24 Hounslow Konseri
- 25 Windsor Konseri
- 26 Bognor Konseri
- 28 Bristol Konseri
- 29 Eel Pie Adası Konseri
- 31 Ross-on-Wye Konseri

NİSAN

- 6 Salisbury Konseri
- 7 Belfast Konseri
- 8 Roundhouse Konseri
- 10 Bath Konseri
- 13 Tilbury Konseri
- 15 Brighton Konseri

- 16 Bethnal Green Konseri
- 19 Bromley Konseri
- 20 Barnstaple Konseri
- 21 Greenford Konseri
- 22 Rugby Konseri
- 23 Crawley Konseri
- 24 Ealing Konseri
- 25 Oxford Konseri
- 28 Stockport Konseri
- 30 Huddersfield Konseri

MAYIS

- 3 Ainsdale Konseri
- 4 Coventry Konseri
- 6 Leeds Konseri
- 7 Sheffield Konseri
- 12 South Bank, Queen Elizabeth Hall Konseri
- 20 Southport Konseri
- 21 Brighton Konseri
- 24 Bromley Konseri
- 26 Blackpool Konseri
- 27 Nantwich Konseri
- 29 Spalding Konseri

HAZİRAN

- 2 UFO Konserleri
- 9 Full Konseri
- 10 UFO Konseri
- 17 Margate Konseri
- 20 Oxford Konseri
- 21 Bolton Konseri
- 23 Derby Konseri
- 24 Bedford Konseri
- 26 Coventry Konseri

TEMMUZ

- 1 Birmingham Konseri
- 2 Birmingham Civil Hall Konseri
- 8 Northwich Memorial Hall Konseri
- 9 BBC-2 Konseri
- 15 Stowmarket Konseri

- 16 Redcar Konseri
- 19 Great Yarmouth Floral Hall Konseri
- 20-22 I. İskoçya Turnesi
- 23 Carlisle, Cosmopolital Ballroom Konseri
- 29 Alexandra Palace Uluslararası Sevgi Festivali Konserleri, Dereham.
- 31 Torquay Konseri

AĞUSTOS

- 1-2 Alman IDF Konseri

EYLÜL

- 1-2 UFO Konserleri
- 9-13 Danimarka Turnesi
- 15 Belfast, Starlight Ballroom Konseri
- 16 Flaming Klüp Konseri, Ballyena
- 17 Cork Arcadia Küp Konseri
- 28 Skyline Klüp Konseri, Hull
- 30 Imperial Klüp Konseri, Nelson

EKİM

- 1 Saville Konseri
- 6 Brighton Top Konseri
- 7 Bristol, Victoria Rooms Hall Konseri
- 12 Rotterdam Konseri
- 13 Weymouth Pavilion Konseri
- 14 Caesar Klüp Konseri, Bedford
- 21 York Konseri
- 24 A.B.D. Turnesi

KASIM

- 9 A.B.D. Turnesinin Bitişi
- 14 Albert Hall Konseri. 'Jimi Hendrix' ve 'Amen Corner' ile birlikte

ARALIK

- 13 Flamingo Klüp Konseri, Redruth
- 15 Middle Earth Konseri
- 16 Birmingham, Ritz Ballroom Konseri

1968

ŞUBAT

11 BBC-1 Konseri

16 Pontypool, ICI Fibres Klübü Konseri

MART

16 Middle Earth Konseri

MAYIS

6 Avrupa Turnesinin Başlangıcı, Roma Uluslararası Pop Festivali

15 Avrupa Turnesinden Dönüş

17 Middle Earth Konseri

HAZİRAN

15 Manchester Konseri

29 Jethro Tull ile birlikte ilk Hyde Park Konseri (Ücretsiz)

TEMMUZ-AĞUSTOS

4 Temmuz-18 Ağustos A.B.D. Turnesi

EYLÜL

Avrupa Turnesi/Hollanda, Avusturya, İsveç ve Fransa

EKİM

6 Hampstead, Country Club Konseri

26 Imperial College Konseri

KASIM

29 Bedford College Konseri

1969

OCAK

12 Birmingham Konseri

18 Middle Earth Konseri

ŞUBAT

18 Manchester Üniversitesi Konseri

28 Queen Elizabeth College Konseri

MART

- 1 Londra Üniversitesi Konseri
- 8 Reading Üniversitesi Konseri
- 15 Glamorgan, Kee Klüp Konseri

NİSAN

- 27 Mother's Klüp Konseri

MAYIS

- 2 Manchester Ticaret Koleji Konseri
- 3 Queen Mary College Konseri
- 10 Camdan Festivali
- 24 Sheffield, City Hall Konseri
- 30 Croydon, Fairfield Hall Konseri

HAZİRAN

- 9 İsveç Konserlerinin Başlangıcı
- 14 İsveç'ten dönüş
- 16 Fransa Konseri
- 18 Hollanda Konseri
- 21 Liverpool, Royal Philharmonic Hall Konseri
- 22 Manchester Free Trade Hall Konseri

TEMMUZ

- 4 Selby Sanat Festivali
- 10 BBC-TV Konseri
- 24 25 Hollanda TV Konseri

AĞUSTOS

- 8 NJF Festivali

EYLÜL- EKİM

- Avrupa Turnesi
- 25 Ekim Paris Festivali

KASIM

- 7 Waltham Forest College

ARALIK

- Roma Konserleri

1970

OCAK

18 Croydon, Fairfield Hall Konseri

19 Brighton Dome Konseri

ŞUBAT

7 Albert Hall Konseri

8 Manchester Opera House Konseri

11 Manchester Town Hall Konseri

16 Newcastle City Hall Konseri

MART

6 Imperial College Konseri

9 Sheffield City Hall Konseri

MAYIS

A.B.D. Turnesi

HAZİRAN

28 Rotterdam, Hollanda Pop Festivali

TEMMUZ

Avrupa Turnesi

18 Hyde Park Konseri (Ücretsiz)

EYLÜL-EKİM

A.B.D. Turnesi

ARALIK

22 Sheffield City Hall Konseri

1971

OCAK

17 Roundhouse Konseri

ŞUBAT

6 Albert Hall Konseri

MAYIS

15 Crystal Palace Konseri

18 Stirling Üniversitesi Konseri

HAZİRAN

Uzak Doğu Turnesi

EKİM-KASIM

A.B.D. Turnesi

1972

OCAK-ŞUBAT

Britanya Turnesi

EYLÜL

Edinburgh Festivali

EKİM

21 Wembley Konseri (Savaş Aleyhtarları Derneği Yararına)

KASIM

3 Rainbow Konseri, Robert Wyatt yararına

1973

OCAK

27 Marselles Konserleri (Roland Petit Balı Tiyatrosuyla birlikte)

ŞUBAT

Paris Konserleri

MART

A.B.D. Turnesi

1974

TEMMUZ-AĞUSTOS

Fransa Turnesi

KASIM

4- 5 Edinburgh Konserleri

8- 9 Newcastle Konserleri

14-16 Wembley Konserleri

19 Stoke City Konseri

22 Cardiff Konseri

ARALIK

İngiltere Turnesi

HAZİRAN-TEMMUZ

1975

A.B.D. Turnesi

1976

OCAK-ŞUBAT

Avrupa Turnesi

1977

HAZİRAN

A.B.D. Turnesi

1978

TEMMUZ-AĞUSTOS

İngiltere Turnesi

EYLÜL

Almanya Turnesi

1979

ARALIK

A.B.D. Turnesi

1980

MART

Avrupa Turnesi

1981

HAZİRAN-TEMMUZ-AĞUSTOS

A.B.D. Turnesi

EYLÜL

Avrupa Turnesi

1982

A.B.D. ve Avrupa Turnesi

194

1983

A.B.D. ve Avrupa Turnesi
Uzakdoğu Turnesi

KONSER VERDİKLERİ ÖNEMLİ OKULLAR

Hornsey Art College
University of Reading
University of Essex
University of Sussex
University of Southampton
Imperial College
Bedford College
University of Manchester
Queen Elizabeth College
University College of London
Manchester Commerce College
Queen Mary College
Waltham Forest College
University of Stirling

KONSER VERDİKLERİ ÖNEMLİ YERLER

All Saints' Hall, Notting Hill
Wilton Hall, Betchey
Albert Hall
Seymour Hall
Queens Hall
UFO Club
Marquee Club
Cadenna Club
Addington Hotel
Dorothy Ballroom, Cambridge
California Ballroom, Dunstable
Adelphi Ballroom
Regent St Poly Rag Ball Hall
Queen Elizabeth Hall

Birmingham Civil Hall
Norwich Memorial Hall
Great Yarmouth Floral Hall
Great Yarmouth Floral Hall
Cosmopolital Ballroom
Starlight Ballroom
Flaaming Club
Arcadia Club
Skyline Club
Imperial Club
Victoria Rooms Hall
Weymouth Pavilion
Caesar Club
Flamingo Club
Ritz Ballroom
ICI Fibres Club
Hyde Park
Country Club
Kee Club
Madison Square Garden, New York
Royal Philharmonic Hall
Manchester Free Trade Hall
Fairfield Hall
Manchester Opera House
Manchester Town Hall
Newcastle City Hall
Sheffield City Hall
Crystal Palace
Osaka Music Centre
Roland Petit Ballet Hall
California State Theatre
Cologne Stadthalle

KATILDIKLARI FESTİVALLER

International Love Festival of Alexandra Palace
Roma International Pop Festival
Edinburgh Festival
Holland Pop Festival
Selby Art Festival

SONSÖZ

Bu çalışma bir başlangıçtı ve alçakgönüllü iddialar taşımaktaydı, çünkü öyle olması gerekiyordu. 9 ayda ulaşılan 9000'lik satışta, bu çalışmanın neyin başlangıcı olduğunu belirleyebilir sanıyoruz, ve müzik ilgi ve bilgisinin altyapısını müziğin altyapısının oluşmasına katkıda bulunan ve kendilerinde bu altyapıyı oluşturmaya çalışan (bizler dahil) herkese teşekkürü bir borç biliyoruz.

Bu çalışma bugün de bir başlangıçtır, çünkü öyle olması gerekiyor. Üzerinde incelemeler yazılabilecek, müzik sosyolojisi açısından değerlendirilebilecek denli 'saygın' görülmeyen bu müzik türüne olan saygıdan, kişiliklere değil ürünlere duyulan saygıdan, varoluşun temeli olan altyapıya ve bu altyapının ürünü olan bilince duyduğumuz saygıdan ve en önemlisi bir bütün olarak sanata duyduğumuz saygıdan ötürü.

Saygın olan her sanat ürününe hakettiği değerin verilmesi dileğiyle...

PİCCATURA

KAYNAK MÜZİK TİCARET PLAK VE KASET DEPOSU

- 10.000'i aşan TÜRKİYE'de çıkmış tüm plak çeşidi ile TOPTAN ve PERAKENDE satış.
- Binlerce dolu kaset çeşidi ile
- Klasik batı müziği sevenler için ithal malı Deutsche Gramofon ve E.M.I. Long Playler.
- Okullar, çocuk yuvaları için MASAL ve çocuk şarkıları kasetleri plakları.
- Toptan ve perakende VIDEO kasetler
Her istediğinizi bulabileceğiniz TEK yerdir.
- Her çeşit ve Marka plak iğnesi TOPTAN ve PERAKENDE olarak satılır.

PİNK FLOYD

Pink Floyd grubunun ve grup elemanlarının bu güne kadar çıkmış tüm koleksiyonu; Ayrıca Video kasetinde kayıtlı «Wall» filmi ve Pink Floyd Konser filmleri koleksiyonumuzda mevcuttur.

Anadolu'dan Gelecek, Toptan ve Perakende her türlü istek karşılanır.

PİCCATURA

Tınaztepe pasajı alt kat no. 15 Bakırköy - İstanbul
Tel. : 570 09 69

ÇIKACAK KİTAPLAR

BOB MARLEY REGGAE

BURAK ELDEN

Karalbler kültürünün Jamaica mozaği içindeki oldukça özgün bir derinleşmesi olan Reggae, bir müzik akımı, ya da yetkin bir müzikal propaganda aracı olmanın çok ötesinde ele alınmıştır bu incelemede. Bunu yaparken, hiç değilse, yüzeysel veriler ve tarihi sürecin özellenmesi boyutlarında Jamaica ve Jamaica'lı olguların ortaya konduğu bir giriş bölümü eklenmiştir. Batı Hind Adaları müziğinin Jamaica cephesindeki görünümünde de, 20. yüzyılın ilk çeyreğinden başlayıp reggae'e uzanan bir zaman diliminin değerlendirilmesi ile, «giriş» bölümüne eklenmiştir. Teknik ayrıntılara hiç değinilmez «reggae»nin kısa tarihçesi verilirken, zaten incelemenin amacı da bu akımın toplumsal, siyasal görünümünün ön plana çıkarılıp, özellikle Bob Marley'in çalışmalarının bu yönde anlamlandırılmasıdır.

Kitabın ilk bölümünü, doğumundan ilk parlayışına dek yaşantısının ele alındığı bir «Bob Marley Yaşam Öyküsü» biçiminde başlar. Bu bölüm aynı zamanda, özellikle 60'lı yıllarda Jamaica'nın içinde bulunduğu koşulların, ve bu koşulların doğmakta olan ayrıkçı müzik olgusu reggae'e olan etkilerini de belirtmeğe çalışır. Bir dinsel-düşünsel müzik hareketi olarak reggae'nin dayandığı akım olan «rastafarianizm», biçimsel yönleri ile çok kısa olarak ikinci bölümde incelenir. Çalışmada eiden geldikince eleştirel olmamağa, nesnel yaklaşılmaya çalışılmıştır. Bunun nedeni de, «rastafarianizm» olgusunun tüm bir nesnellik içinde gözlemlenmesinin gerekliliğidir. Kitaptaki üçüncü bölüm, en parlak dönemindeki Reggae'i, rastafarianizm'in yarattığı etkilenimlerle ele alır. Şöggellmi Zimbabve'nin Bağımsızlığı, Afrika Birliği gibi hareketliliklerdeki etkisi gözlemlenir.

Marley ve Reggae zirvededir, ama bu alçakgönüllü Jamaicalı'nın dünyayı algılayışı nasıldır? Bu konunun, en iyi biçimde kendi ağzından, kendi sözcükleriyle özetlenebileceği düşüncesiyle New York'lu bir gazetecinin Bob Marley'le yaptığı uzunca bir söyleşide sergilenir ki; dördüncü bölüm bunu içermektedir. Beşinci bölümde ise Marley'in hastalığı, ölümü, cenaze töreni ayrıntılarıyla anlatılır.

Bir müzikal «era» olarak Marley'in ölümü ile bitmiş gözükse rastafarianist müzik ve reggae olgusu, çok kısa olarak toparlanan zenci tarihi ile birlikte değerlendirilir; genel duruma da kısaca değinilir. Kitabın sonundaki eklerde Bob Marley'den seçme şarkıların İngilizce sözleri ile bunların Türkçe'ye çevirileri, Marley'in müzik yaşamı boyunca doldurduğu plakların dökümünü veren bir diskografinin yanı sıra, şarkı sözlerinde sık sık karşılaşılan rastafarian terimlerin karşılıklarını içeren bir sözlük de yer alır.

Burak Edem'in bu özelli çalışması bir müzik kişiliği, hareketi ve ya olgusunu toplumsal bağlamları içinde anlamak isteyenlerin mutlaka okuması gerekli bir kitap.

ROCK TARİHİ

1950'li yıllardan başlayarak müzik dünyasında yepyeni bir olay, sınırsız boyutlarıyla özgür açılımlara beşik olan bir akımdır: «Rock müzik.» Çok geniş anlamda, önceki dönemlerin yani yirminci yüzyılda başlayan «onar yıllık süreçlerin» birikimli toplamı üzerine kurulmuş birey olduğunun ayırdına varan insanların başkaldırılarının müzikal anlatımıdır. Belki yalnızca müzik de değil, kültürdür «rock».

Burak Edem ve İzzet Eti tarafından hazırlanmakta olan inceleme ilk büyük savaşın bitiminden başlayan «yeni dönem»in tüm kültürel ve sanatsal olaylarını, akımlarını, aynı süreç içindeki politik ekonomik çalkantılarla olan ilişki bütünlüğü doğrultusunda ve oldukça özgün bir yaklaşımla değerler alır; rock müziğini yirminci yüzyıl tarihi içindeki hakettiği yerine koyar.

Konu içinde adı geçen kişiliklerin, toplulukların yaratımlarının, elden geldiğince, Türkçe'nin kullanılış, kavranılış ve algılanış değerleri gözetilerek hazırlanacağı bu çalışma çok yakın bir zamanda okuyucularımıza sunulacaktır.

İMGE'NİN KİTAPLARI

- 1 — Kafka/Günce (Tükendi)
- 2 — JAMES JOYCE/Bir Küçük Bulut 150 TL.
- 3 — PİNK FLOYD (4. Basım)
- 4 — FELLİNİ 250 TL.
- 5 — Vesikalık Fotoğraflar 300 TL.
- 6 — Eleştirel Caz Tarihi (Tükendi)
- 7 — BEATLES (Tükendi)
- 8 — MICHAEL JACKSON (2. Baskı) 500 TL.
- 9 — Televizyon /Video 500 TL.

Basıma Hazırlanan Kitaplar:

ROCK TARİHİ

BOB DYLAN

JOHN LENNON

SİNEMADA ERKEK YİYEN KADIN'LAR

HOLLYWOOD NASIL KURULDU?

5. BASKI

PINK FLOYD

METRONOM